

ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย
นายจิตติน เฟื่องสันเพ็ญ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย
นายจิตติน เพลงสันเทียะ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF USING ACTIVE LEARNING TO PROMOTE ENGLISH
COMMUNICATION SPEAKING SKILLS FOR GRADE 10TH STUDENTS

By

MR. Jittin PLENGSANTIA

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2021

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย นายจิตติน เพลงสันเทียะ

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

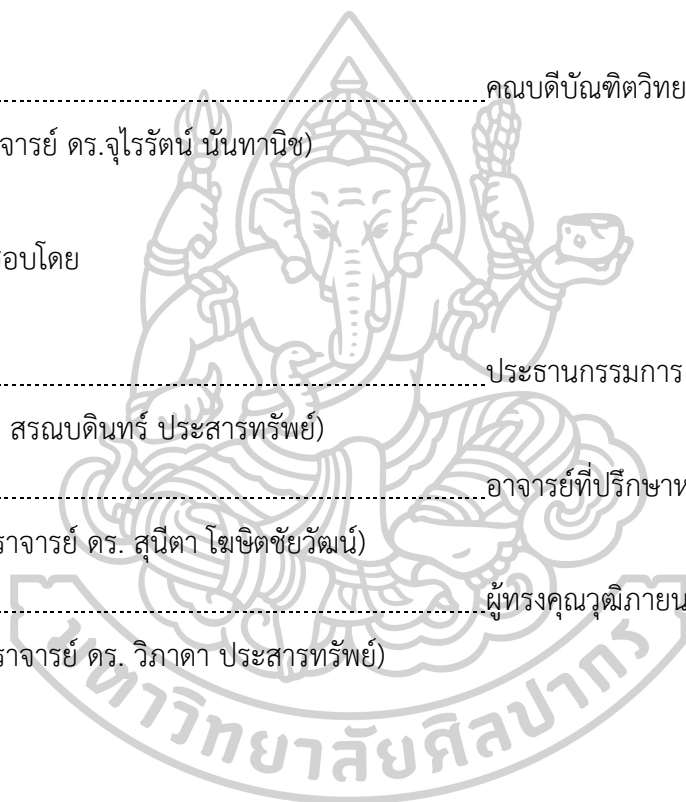
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

630620096 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นาย จิตติน เพลงสันเทียะ: ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา ไชยชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเทพมิตรศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน ซึ่งศึกษารายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษฟัง - พูด (อ.32203) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3 แผน 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ ทดสอบแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent) และการวิเคราะห์ส่วนเนื้อหา (Content Analysis)

ผลวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ

630620096 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : Active Learning, Communicative English speaking

MR. JITTIN PLENGSANTIA : THE EFFECTS OF USING ACTIVE LEARNING TO PROMOTE ENGLISH COMMUNICATION SPEAKING SKILLS FOR GRADE 10TH STUDENTS

THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SUNEETA KOSITCHAIVAT, Ph.D.

The purposes of this study were 1) to compare grade 10th students' skills in English speaking for communication before and after using active learning 2) to study the satisfaction of grade 10th students toward active learning. The sample was 30 students who studied in grade 10th students selected by using cluster sampling from Thepmitsuksa School Surat Thani, who studied in English listening and speaking course (E32203) during the second semester of the academic year 2021. The instruments used for this research consisted of 1) three lesson plans with active learning techniques 2) The speaking test to improve students' communicative English-speaking skills before and after the treatment 3) An assessment rubric of communicative English-speaking skills and 4) The satisfaction survey toward active learning. The data were analyzed by mean, standard deviation, and t-test dependent. The mean and standard deviation of items were used to evaluate the student's satisfaction with active learning and content analysis.

The results of the study were as follows: 1. Students' English-speaking skills for communication before and after using active learning at the high level. 2. The students' satisfaction with active learning was significantly high, when considering closely, it was found that the most satisfied with learning benefits, learning activity, and atmosphere respectively.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้ งานมี ความถูกต้องและสมบูรณ์ ตลอดจนเป็นทั้งครู พี่สาวและที่ปรึกษาของผู้วิจัย ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณา ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.พนาน้อย รอดชู อาจารย์ ฐานิสสรณ์ เลขทิพย์ และ อาจารย์ศิริรักษ์ ทักษะกุลธร และผู้อำนวยการ โรงเรียนเทพมิตรศึกษา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการ ตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คณะครูอาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ผู้วิจัย

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ คุณทัศนีย์ และคุณแม่ วัชนี เพลงสั้นเทียะ และพี่สาว ที่ให้ชีวิตให้เงินค่าเล่าเรียน อีกทั้งความปรารถนาดี คอยให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างเสมอมา รวมทั้ง เพื่อน ๆ ทุกท่านที่ทำงาน และท้ายที่สุด นักเรียนของข้าพเจ้าทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจเสมอหากวิจัยเล่มนี้มีคุณประโยชน์ใด ๆ ผู้วิจัยขอมอบความดีคุณประโยชน์นั้น ๆ ให้แก่บุคคลทั้งหลายที่กล่าวมาแล้วทุก ๆ ท่าน ขอให้ทุก ๆ ท่าน มีความสุขและความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ท้ายที่สุดขอขอบคุณตัวผู้วิจัยเองที่มุ่งมั่น และให้กำลังใจตัวเอง ตลอดการเรียน ปริญญาโทมาบัดนี้ในครั้งนี้ ที่แม้จะเจอปัญหา ความเหน็ดเหนื่อย หรือสิ่งใด ๆ ที่เข้ามา ก็ยังคง มีใจที่มุ่งมั่นจะเรียนให้สำเร็จ และไม่ย่อท้อไปเสียก่อนขอขอบคุณตนเองจริง ๆ

นาย จิตติน เพลงสั้นเทียะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของงานวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
สมมุติฐานของการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative English).....	13
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก.....	16
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	41
4. การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	71
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ.....	90

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	97
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	98
ขึ้นสร้างเครื่องมือ.....	99
การวัดผลทางการพูดภาษาอังกฤษ.....	108
ขึ้นการศึกษาที่น่าร่อง.....	115
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	127
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก.....	127
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิง รุกในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก	130
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	137
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	137
สรุปผลการวิจัย.....	138
การอภิปรายผล.....	138
ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ.....	140
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	142
รายการอ้างอิง.....	143
ภาคผนวก.....	151
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการ เรียนรู้เชิงรุก.....	152
ภาคผนวก ข เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการ เรียนรู้เชิงรุก.....	174
ภาคผนวก ค ข้อสอบพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก.....	179
ภาคผนวก ง ประเมินความพึงพอใจและแบบสัมภาษณ์ผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก.....	182

ภาคผนวก จ ตัวอย่างสื่อการสอน	186
ภาคผนวก ฉ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย หนังสือขอทดลอง เครื่องมือวิจัยหนังสือขอเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย.....	190
ภาคผนวก ช รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ	196
ภาคผนวก ซ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	198
ประวัติผู้เขียน.....	221

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ H. D. Brown (2000).....	51
ตารางที่ 2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ DELAWARE CITY SCHOOLS.....	54
ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สุณีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556).....	56
ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของ Cambridge English Language Assessment : Speaking Performance CEFR Band B1.....	57
ตารางที่ 5 ตารางการเปรียบเทียบ และสังเคราะห์ การประเมินการพูด.....	59
ตารางที่ 6 ตารางจำแนกระดับของผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ.....	61
ตารางที่ 7 คำอธิบายระดับความสามารถของทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามกรอบกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR	62
ตารางที่ 8 ระดับการพูดเพื่อการสื่อสาร ในระดับการใช้ภาษาอังกฤษอ้างอิงตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR ระดับ B1 Spoken Interaction	63
ตารางที่ 9 คุณภาพทางภาษาในการพูดภาษาอังกฤษ Language Quality ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่ในระดับ B1	67
ตารางที่ 10 ผลการเรียนรู้ด้านการพูดของผู้เรียนในระดับ B1 ตามกรอบอ้างอิง CEFR โดย St Giles International (2021).....	69
ตารางที่ 11 ชั้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	73
ตารางที่ 12 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	78
ตารางที่ 13 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	81
ตารางที่ 14 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	83
ตารางที่ 15 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	84
ตารางที่ 16 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	85
ตารางที่ 17 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	86

ตารางที่ 18 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	87
ตารางที่ 19 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	87
ตารางที่ 20 การวัดประเมินระดับผลการเรียน.....	89
ตารางที่ 21 หัวข้อและวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และประเภทของการพูด	101
ตารางที่ 22 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	102
ตารางที่ 23 การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	104
ตารางที่ 24 เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป	107
ตารางที่ 25 โครงสร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน Adapted from Cambridge Test and CEFR Test.....	111
ตารางที่ 26 ตารางแสดงผลคะแนนการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง	116
ตารางที่ 27 ตารางแสดงผลคะแนนการทดลองแบบกลุ่มเล็ก.....	117
ตารางที่ 28 ตารางแสดงผลคะแนนการทดลองแบบภาคสนาม.....	118
ตารางที่ 29 ผลจากการทดลองใช้แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจกับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out).....	122
ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนจำนวน 30 คน	128
ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่ (n=30).....	130
ตารางที่ 32 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนที่ 1 Getting Start จากผู้เชี่ยวชาญ.....	199
ตารางที่ 33 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนที่ 2 Work together Grow together จากผู้เชี่ยวชาญ.....	201

ตารางที่ 34 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนที่ 3 Go for it! จากผู้เชี่ยวชาญ..... 203

ตารางที่ 35 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ..... 206

ตารางที่ 36 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ..... 211

ตารางที่ 37 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของข้อสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ..... 213

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ..... 214

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ภาพที่ 2 รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารของเบลโล่.....	13
ภาพที่ 3 องค์ประกอบสมรรถนะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ของคาเนลและสเวน.....	15
ภาพที่ 4 พีระมิดแห่งการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการเปรียบเทียบการสอนสองรูปแบบ	18
ภาพที่ 5 Adapted from Bloom's Taxonomy from NTLI, Bethel.	19
ภาพที่ 6 รูปแบบการสอนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของฟิงส์.....	20
ภาพที่ 7 สเปคตรัมการลำดับขั้นเทคนิคกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก โดยคริสโอเนล และ เทรเชียร์พินเด อ์กรูฟ	33
ภาพที่ 8 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก	34
ภาพที่ 9 การประเมินผลการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษ.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในยุคปัจจุบันเป็นสังคมที่ว่าด้วยการสื่อสารอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทาง พลวัตและในศตวรรษที่ 21 การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนทั้งเศรษฐกิจ สังคม และการ ถ่ายทอดวัฒนธรรม อนึ่งทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะทางการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking), การสื่อสาร (Communication) และ การร่วมมือ (Collaboration) รวมไปถึง การคิด อย่างสร้างสรรค์ (Creativity) ซึ่งเป็นทักษะในการจัดการศึกษาแบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 (Panich, 2015) โดยทักษะการสื่อสาร (Communicative Skill) เป็นทักษะการเรียนรู้และเป็นนวัตกรรมที่จะ กำหนดความพร้อมของผู้เรียน ให้เข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนตลอดจนตลาดแรงงานที่มี การแข่งขันสูงในยุคปัจจุบัน โดยทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มุ่งเน้นเป็นอย่างมากเพื่อ รองรับการเรียนรู้ และการก้าวเข้าสู่ประชาคมโลกที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ตลอดจน วิทยาการใหม่ ๆ ในโลกยุคดิจิทัลด้วยการสื่อสารที่ไร้พรมแดน อีกทั้งยังเป็นประตูสู่การคิดค้น และ เรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ ไปกว่านั้นภาษาอังกฤษยังเป็นภาษากลางของโลก ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารจึงควรได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถแข่งขันและปรับตัวให้เข้ากับโลกปัจจุบันที่มีการ เปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) เป็นแนวคิดที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) เข้ากับทักษะทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสาร (Canale & Swain, 1980) ซึ่งการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในปัจจุบันนั้นสัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ที่ เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) อันเป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยที่ใช้ออกแบบ หลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ วัดผล พัฒนาครู และกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้โดย ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยมุ่งเน้น การสื่อสาร ปรับจากการเน้นไวยากรณ์เป็นเน้นการสื่อสารโดยเริ่มจากการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก และยกระดับ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางสังคม ด้านวิชาการและการพัฒนาห้องเรียน

การสนทนาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการฟังพูดเพื่ออาชีพ การจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถทางภาษา อีกทั้งยกระดับความสามารถการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารอันเป็นไปตามกรอบหลักของ CEFR โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องและตอบรับกับกรอบการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามนโยบายการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ซึ่งอ้างอิงตามความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปเทียบกับคุณภาพผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ด้วยเหตุนี้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทักษะการพูด

การพูดเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญและใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ทักษะการพูดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ (Thornbury, 2005) และยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนทุกคนมุ่งหวังที่จะให้ประสบความสำเร็จ แต่ในความเป็นจริงการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยยังประสบปัญหา (Pongpanich, 2011) นั่นคือผู้เรียนยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ แม้ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะพัฒนาไปอย่างมาก แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะทักษะการพูดนั้น ผู้เรียนยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและยังสื่อสารภาษาอังกฤษได้ไม่ดีมีความกลัวไม่กล้าที่จะพูด เนื่องมาจากการมุ่งเน้นการสอนด้วยไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสำคัญ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัว และไม่กล้าจะสื่อสารมีความวิตกกังวลเรื่องการใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ทำให้พูดไม่ได้สื่อสารไม่ได้ (Taecho & Leeraharattanarak, 2020) ยิ่งไปกว่านั้นผลการสอบวัดระดับสมิทธิภาพด้านภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเทพมิตรศึกษามีระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ จากผลการสอบวัดระดับสมิทธิภาพ CEFR พบว่า ร้อยละ 90 ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 และ 2563 มีผลสอบต่ำกว่าระดับ A2 อีกทั้งจากผลการสอบดังกล่าวยังเกี่ยวเนื่องไปถึงผลการสอบ O-NET ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนระดับประเทศ โดยคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศปีการศึกษา 2561 อยู่ที่ 29.45 ปีการศึกษา 2562 คะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 33.25 คะแนน ปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 34.38 คะแนน และในปี 2564 คะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 25.56 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยในระดับโรงเรียนในปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 25.05 คะแนน ปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 24.99 ปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 17.74 คะแนน และในปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 23.21 คะแนนดังจะเห็นได้ว่าคะแนนมีอัตราคะแนนถดถอยลงทุกปี (NIETS, 2020) อีกทั้งเมื่อตรวจสอบการออกข้อสอบ O-NET จากผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) O-NET พบว่า

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมีสัดส่วนคะแนนเป็นครึ่งหนึ่งของข้อสอบ โดยที่ มาตรฐานที่ ต.1.1 และ มาตรฐานที่ ต.1.2 มีสัดส่วนในการออกข้อสอบมาก ซึ่งในมาตรฐานดังกล่าวผู้เรียนต้องสามารถสนทนาทำตามคำแนะนำและคำชี้แจงต่าง ๆ ได้ ดังนั้นหากผู้เรียนมีทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่ดี โดยการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกฝนการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้พบเจอและได้ใช้ทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ

จากประเด็นปัญหาข้างต้น กระบวนการเรียนรู้เชิงรุกจึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม อันเนื่องมาจากผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไปซึ่งจะทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้ที่คงทนและอยู่ได้นานกว่าการสอนแบบ Passive Learning (Bonwell & Eison, 1991) โดยครูผู้สอนต้องจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและมุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน (Prince, 2004) ซึ่งจะส่งผลให้สมรรถนะและผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี ตลอดจนยังเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้ผู้เรียนแบบการคิด วิเคราะห์ขั้นสูง (Constructivism) และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยตรงซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ตรงที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ (Denton, 2012) เห็นได้ว่ากระบวนการเรียนรู้เชิงรุกทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ ที่ได้ให้อยู่ได้นานกว่ากระบวนการเรียนรู้แบบรับมา หรือ Passive Learning เพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำโดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ อย่างมีส่วนร่วมมีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน และสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ที่ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า และคงความรู้ไว้ได้ในระยะยาวกว่า

จากความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งผลต่อผู้เรียนอย่างมากให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน เรียนรู้ และ เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับการเรียนในยุคปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงทำให้ผู้วิจัย จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นโดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าผู้เรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ (Novita, 2016) โดยการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยผู้เรียนได้มีการสะท้อน การเรียนรู้ของตนเองในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนในการสร้างความรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิภาพเพียงพอในการนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนจริงให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

จากประเด็นปัญหาข้างต้น กระบวนการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกจึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการ คิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไปซึ่งจะทำให้เกิดองค์ความรู้ที่คงทน (Bonwell and Eison, 1991) โดยครูผู้สอนต้องจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและมุ่งเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน (ณชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, 2550a) ดังจะส่งผลให้สมรรถนะและผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น อันเป็นการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนแบบการคิด วิเคราะห์ขั้นสูง (Constructivism) และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยตรงดังจะส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้และประสบการณ์ตรงมามีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Denton, 2012) ดังจะเห็นได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ Active Learning ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนได้มากและ นานกว่ากระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับ การทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำโดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มี ปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า และคงความรู้ไว้ได้ในระยะยาว

จากความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งผลต่อผู้เรียนอย่างมากให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน เรียนรู้ และ เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับการเรียนในยุคปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงทำให้ผู้วิจัย จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ผู้เรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ (วรพงษ์ แสงประเสริฐ รุ่งทิวา แยมรุ่ง ลัดดาวลัย เกษมเนตร, 2017) โดยการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียน โดยผู้เรียนได้มีการสะท้อนการเรียนรู้ของตนเองในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละขั้นตอนในการสร้างความรู้ในระดับมากที่สุด การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจึงมี ประสิทธิภาพเพียงพอในการนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนจริงให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณได้มาก

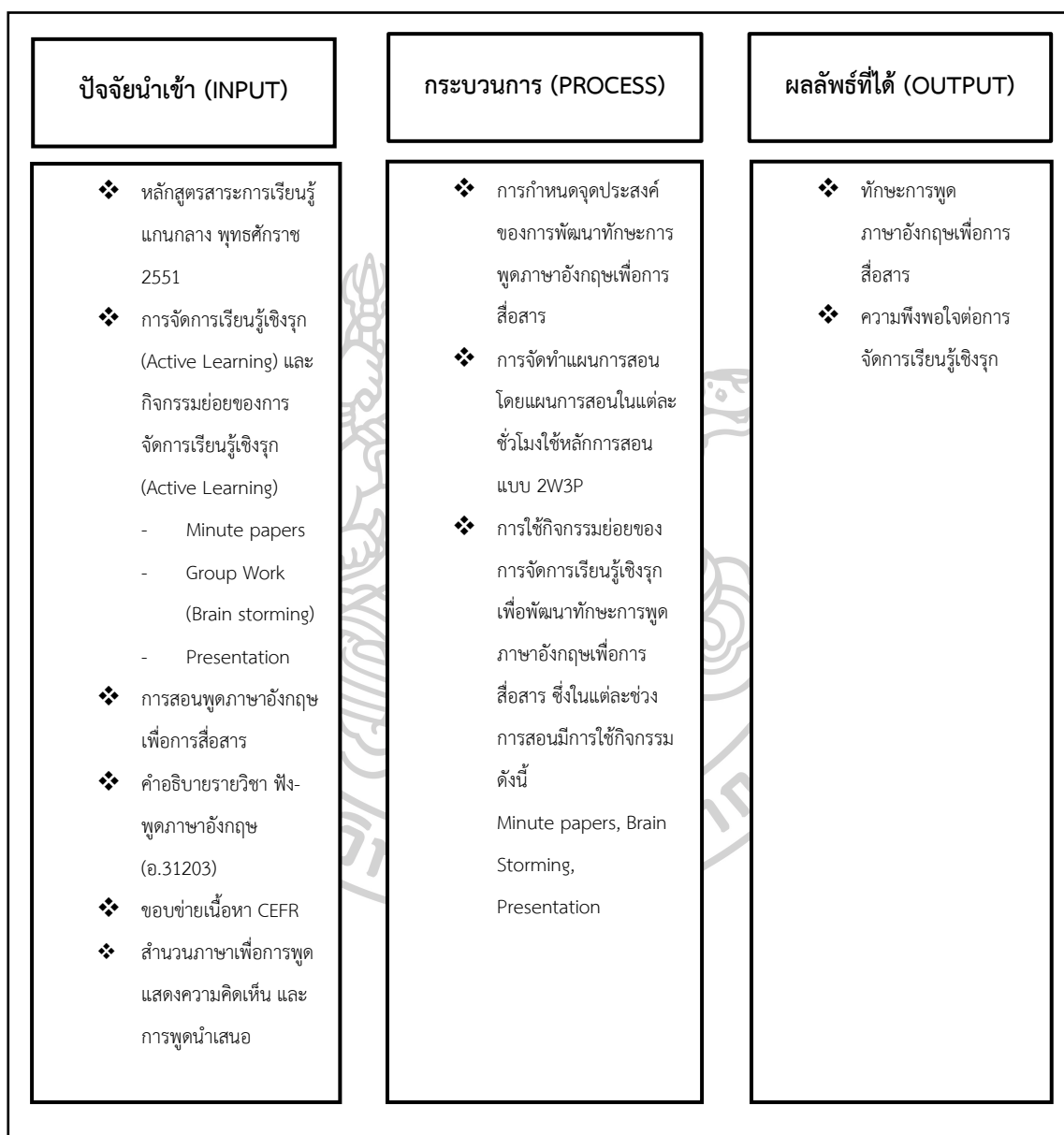
จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของ การจัดการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่สามารถช่วยนักเรียนให้พัฒนา ศักยภาพในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างเข้าใจและรวมไปถึงการพัฒนาทักษะ การคิด วิเคราะห์ขั้นสูงไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งรองรับการสอบวัดสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษตาม

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปเทียบกับคุณภาพผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และตอบสนองในแง่ของคุณภาพผู้เรียนตามโครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศของหลักสูตรสาระเรียนรู้แกนกลาง 2551 ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพมิตรศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง - พูด (อ.31203) เพื่อตอบสนองนโยบายของโรงเรียนและบริบทของสังคมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความสามารถและทักษะทางภาษาของผู้เรียนในเกิดสมรรถภาพในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น มากไปกว่านั้นอาจจะช่วยพัฒนาผลคะแนนการสอบวัดสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปของผู้เรียนให้สูงขึ้นอีกด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบความคิดในการวิจัยการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นปัจจัยนำเข้า ขั้นกระบวนการ และขั้นผลลัพธ์ที่ได้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามของงานวิจัย

1. ผลของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหลังจากเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

สมมุติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานงานวิจัยไว้ได้ ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักเรียน
2. ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกต่อการพูดเพื่อการสื่อสารในภาษาอังกฤษในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตของ การวิจัย และพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาของงานวิจัยในหัวข้อ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนทั้งสิ้น 270 คน จำนวน 9 ห้องเรียน คือห้อง ม.4/1 – 4/9

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้ห้อง ม.4/5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีจำนวนผู้เรียน 30 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ

2.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยสัปดาห์แรกใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) 2 คาบจำนวนเวลา 2 ชั่วโมง ด้วยการสอบ Oral Test และทดลองใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแผนการสอนจำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบ โดยเริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 จนถึง สัปดาห์ที่ 4 และในสัปดาห์ที่ 5 เป็นการวัดผล หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกโดยผู้เรียนจะถูกวัดผลด้วยการสอบพูดนำเสนอ ด้วยการสอบแบบ Oral Test ซึ่งเป็นการสอบ (Posttest) รวมทั้งสิ้น 10 คาบ อีกทั้งในสัปดาห์สุดท้ายผู้เรียนจะได้ ทำแบบทดสอบความพึงพอใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้ความหมายคำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงจากการกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษมาก ผ่านวิธีการสื่อสารและบรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผน ที่มีเนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละบทเรียนประกอบไปด้วย 1) Start your ideas and Giving opinions 2) Agree or Disagree and Giving your feedback และ 3) Asking for Clarification ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีขั้นตอนการสอน แบบ 2W3P นั่นคือขั้นตอนการสอนดังนี้ 1) Warm up 2) Presentation 3) Practice 4) Production และ 5) Wrap up ตลอดจนมีกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกทั้งหมด 3 กิจกรรมด้วยกัน นั่นคือ Minute papers , Brainstorming และ Presentation ซึ่งนำมาจากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของ (O'neal, 2005)

1.1) กิจกรรม Minute papers หรือการเขียนแบบไต่รู้ หมายถึงผู้เรียนจะได้พูดแสดงความคิดเห็นและเรียนรู้ที่จะพูดแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเป็นระบบและถูกต้อง และมีการเขียนตอบคำถามและตั้งคำถามข้อสงสัยกับผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน อีกทั้งสรุปสิ่งที่เราจะเรียนรู้

ในการเรียนช่วงเวลานั้น ๆ ประกอบกับใช้ในการสำรวจตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนรู้หรือไม่ อีกทั้งใช้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนโดยให้เขียนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหรือตอบคำถามสั้น ๆ ใช้เวลาในการตั้งคำถาม เพียง 1-3 นาทีเท่านั้น และตอบสนองความคิดเห็น เป็นกิจกรรมในช่วงการสอนครั้งที่ 1

1.2) กิจกรรม การเรียนรู้แบบระดมสมอง (Brainstorming) หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-6 คน โดยมุ่งเน้นทักษะการทำงานร่วมและการสื่อสารทางภาษาอังกฤษที่ใช้การระดมความคิดเข้าแก้ปัญหาการทำงานกลุ่ม โดยในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การพูดโต้ตอบทางภาษาอังกฤษ การแสดงความคิดเห็น ว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย อีกทั้งยังได้เรียนรู้การพูดเพื่อกระตุ้น และให้กำลังใจต่อผู้เรียนในภายในกลุ่มให้ลงมือทำงานร่วมกันมีกระบวนการทำงานผ่านการระดมความคิดของแต่ละคนเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาของงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อบรรลุการแก้ปัญหา และทำการงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง

1.3) กิจกรรมการเรียนรู้แบบการนำเสนอความรู้หน้าชั้นเรียน (Presentation) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้จัดการแสดงผลงานของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับจากบทเรียนและหรือภาระงานที่มอบหมายให้การแบ่งตำแหน่งหน้าที่ในการนำเสนอผลงานของกลุ่มผู้เรียน โดยนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่น ๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยผู้เรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องมีบทบาทในการนำเสนอชิ้นงานต่อหน้าชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ และแสดงถึงทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้องค์ประกอบของการพูดเพื่อนำเสนอผลงาน และในช่วงนี้เป็นช่วงที่ผู้วิจัยจะวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ผลสำเร็จที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งวัดจากคะแนนที่ได้จากการพูดเพื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบทางตรง โดยการสอบทางตรง คือการสอบพูดนำเสนอ (Oral test)

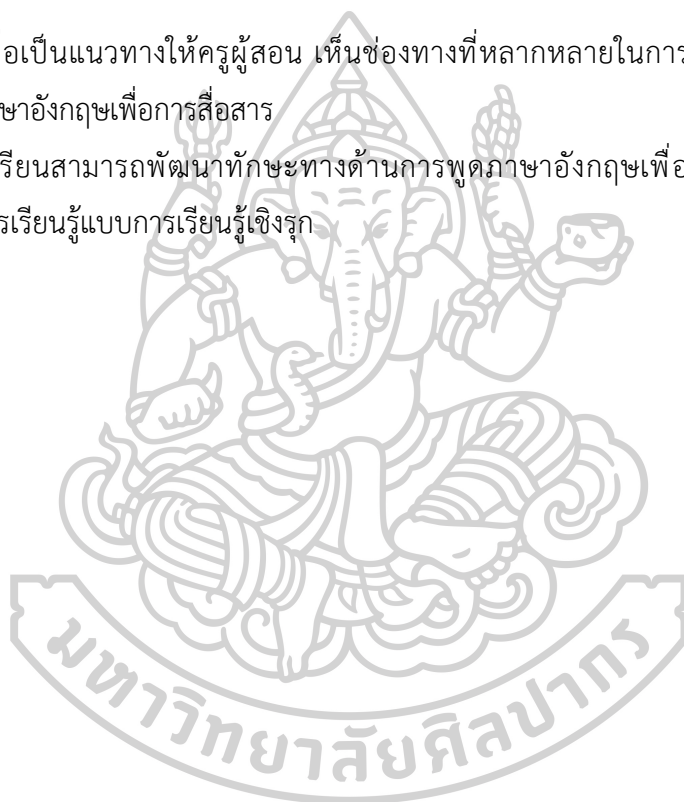
3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเชิงบวกของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาและ กิจกรรมของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 5 ด้านคือ 1) ด้านกระบวนการ จัดการเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 5) ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยความพึงพอใจใน ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ฉบับ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ (Likert)

4. ผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเชิงรุก เพื่อปรับปรุงทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และตอบรับกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน เห็นช่องทางที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุก

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาดูผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทนี้มีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Communicative English (CLT)
 - 1.1 ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 ความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความเกี่ยวข้องกับ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 2.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 2.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 2.3 ขั้นตอน รูปแบบ และลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 2.4 ประเภทของกิจกรรมและกลวิธีในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 2.5 บทบาทของผู้เรียนผู้สอน
 - 2.6 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.7 แนวทางการวัดและการประเมินผลทักษะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 2.8 ข้อดีและข้อเสียของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 กระบวนการและองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 ประเภทและวิธีในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.5 หลักเกณฑ์และการประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.6 หลักเกณฑ์และการประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) ระดับ B1

4. การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ

4.3 จุดประสงค์ของการสอนพูดภาษาอังกฤษ

4.4 หลักสูตรสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.5 การวัดและการประเมินผลการสอนพูดภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรสาระการเรียนรู้แกนกลาง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.6 คำอธิบายรายวิชาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อ.31204

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

5.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ

1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative English)

1.1 ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

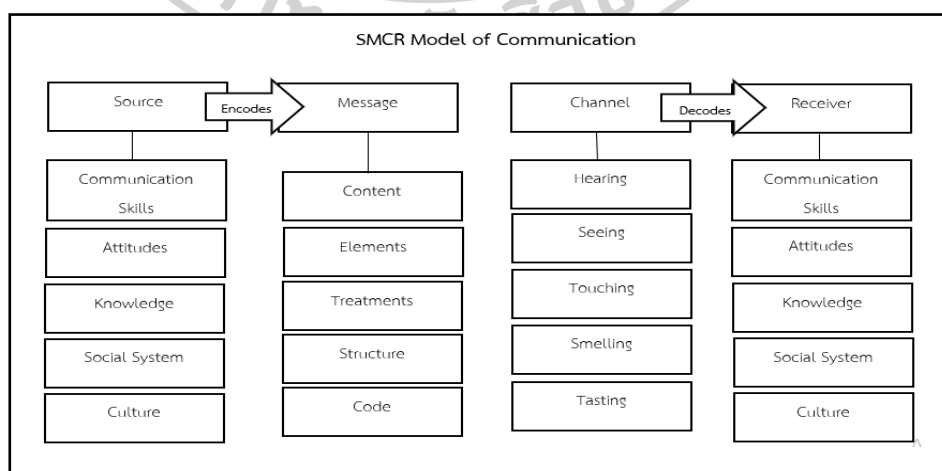
ในโลกยุคปัจจุบันที่การสื่อสารแพร่หลาย การสื่อสารทางภาษาอังกฤษเป็นอีกการสื่อสารที่สำคัญ หากจะจำแนกความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีนักภาษาศาสตร์หลายท่านที่ได้ให้ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

Jack C Richards (2005) กล่าวว่า การสื่อสารที่มีผู้พูดเป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยผู้รับสารต้องตีความและทำความเข้าใจในข้อมูล หรือสารที่ได้รับมาว่าผู้ส่งสารหรือผู้พูดมีเจตนาอะไร และมีความตั้งใจจะสื่อสารอะไรโดยผู้ฟังใช้ทักษะที่เรียกว่า Receptive Skill

Nunan (1989) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสื่อสารทางภาษาที่มีทฤษฎีรองรับอันมุ่งเน้นไปที่การสื่อสารของผู้พูดและผู้รับ เพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้พูดและผู้รับจะได้รับความเข้าใจและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อความและเข้าใจต่อการสื่อสารนั้น ๆ

Savignon (1991) ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า กระบวนการของผู้ส่งสารและรับสารนั้นเป็นกระบวนการร่วมในเชิงการตีความหาย และการแสดงออก ความสามารถทางภาษาอาจจะไม่เพียงพออีกต่อไป

อีกทั้ง Berlo (1977) ได้กล่าวถึงการสื่อสารไว้ว่า นอกจากจะผู้ส่งสารและผู้รับสารแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เข้าร่วมกับการสื่อสารนั้นคือ ความรู้เบื้องหลังของผู้รับสารและผู้ส่งสาร วัฒนธรรม ความเชื่อ ทักษะคติ ช่องทางการรับรู้สารที่ส่งและรับ ผ่านทางช่องทางที่หลากหลาย อาทิ เช่น การได้ยิน ประสาทสัมผัสทั้งห้าและ ที่สำคัญนั้นคือการตีความทั้งของผู้รับสารและผู้ส่งสาร

ภาพที่ 2 รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารของเบลล์

1.2 ความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

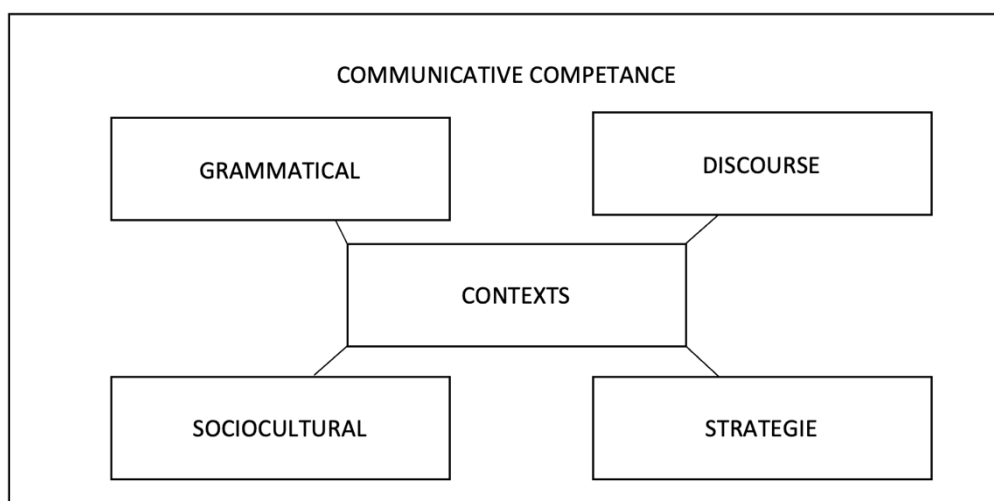
ในโลกยุคปัจจุบันที่การสื่อสารแพร่หลาย การสื่อสารทางภาษาอังกฤษเป็นอีกการสื่อสารที่สำคัญด้วยอิทธิพลของการแพร่หลายทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ยุคขยายอาณานิคม ตลอดจนยุคการค้าระหว่างประเทศ อิทธิพลของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีมากขึ้นนับตั้งแต่มนุษยรีเริ่มการเดินทางจากที่ (Kachru, 1992) ได้จัดหมวดหมู่ของกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ ๆ อันได้แก่ Inner circle, Outer circle และ Expanding circle โดยจำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีจำนวนมากขึ้นและขยายวงกว้างออกไป เกิดเป็นการสื่อสารภาษาอังกฤษในหลาย ๆ รูปแบบอีกทั้งจำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนขึ้น ซึ่งการสื่อสารทางภาษาอังกฤษนั้นมีเป้าหมายเพื่อการเข้าใจทั้งสองฝ่าย ผู้พูดและผู้ฟัง รวมไปถึงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่มีหลากหลายที่มีหลักฐานในเชิงประจักษ์ อาทิเช่น การสื่อสารเพื่อการค้า , การสื่อสารเพื่อการศึกษา การแพทย์ และการติดต่อทางเทคโนโลยี ดังเช่นที่

Crystal (1999) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์และองค์ประกอบของการสื่อสารภาษาอังกฤษที่แพร่หลายในปัจจุบันนอกจากความสามารถทางภาษาของผู้ส่งสารและผู้รับสารแล้วยังมีปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งส่งผลให้เกิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารขึ้น โดยนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ตั้งทฤษฎีการสอน และกลวิธีในการสื่อสารไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นได้พัฒนาเป็นอย่างมากในหลายทศวรรษ โดยทฤษฎีที่โด่งดังและเป็นที่ยอมรับกันในวงกว้างคือ ทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร Communicative English Teaching (CLT)

1.3 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

Jack C Richards (2005) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบ่งออกเป็น 3 ยุค คือ 1) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคเก่า โดยเริ่มตั้งแต่ปลายปี ค.ศ.1960 2) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคกลาง ช่วงปี ค.ศ.1970 จนถึงปี ค.ศ.1990 และ 3) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน ช่วงปลายปี ค.ศ.1990 ซึ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในแต่ละยุคนั้นจะมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีกลยุทธ์และ กลวิธีที่แตกต่างกัน ในช่วงเริ่มต้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มุ่งเน้นทักษะความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาของผู้เรียน โดยมีกรริเริ่มแนวคิดชั้นการสอนที่เรียกว่า PPP (Presentation, Practice, Production) เป็นทฤษฎีในช่วงเริ่มแรกของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ต่อมาได้มีการปรับกระบวนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยโดยมีการใส่กิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นการใช้ทักษะทาง

ภาษาเป็นฐาน (Skill Based) และพัฒนาต่อยอดเป็นการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการใช้ภาษาเป็นฐาน Functional Based ตลอดจนพัฒนาไปสู่การออกแบบแผนการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ English for Specific Purposes หรือ (ESP) ซึ่งใช้ในกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การโรงแรม การท่องเที่ยว หรือการค้าขาย และท้ายที่สุดได้พัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเข้าสู่ยุคปัจจุบันที่มุ่งเน้นการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่สุดเพื่อที่ผู้เรียนจะได้เข้าถึงและเข้าใจว่าจะนำภาษาไปใช้อย่างไรในสถานการณ์ชีวิตประจำวัน โดยมีแนวคิดที่สื่อการสอน และกลวิธีจะอ้างอิงกับชีวิตประจำวัน และพบเห็นได้ในโลกจริงของผู้เรียนนอกเหนือจากในห้องเรียน โดย (Canale and Swain, 1980) ได้กำหนดสมรรถนะทางการสื่อสารไว้ 4 ปัจจัยดังนี้

ภาพที่ 3 องค์ประกอบสมรรถนะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ของคาเนลและสเวน

จากภาพด้านบนจะระบุได้ว่า สมรรถนะเพื่อการสื่อสารนั้นจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งประกอบไปด้วย 1) สมรรถนะด้านไวยากรณ์ 2) สมรรถนะด้านสังคมและ วัฒนธรรม 3) สมรรถนะด้านวจนะ และ 4) สมรรถนะด้านกลวิธี ซึ่งทั้ง 4 สมรรถนะนั้นมีบริบทเป็นปัจจัยร่วมกัน ก่อเกิดเป็นสมรรถนะทางการสื่อสารที่สมบูรณ์ อนึ่งทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ถูกพัฒนาไปอย่างกว้างขวางภายใต้ทฤษฎี CLT เองนั้นก็ได้ออกขยายกล่าวไปถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มุ่งเน้นการสื่อสารที่ใช้ได้จริงทั้งในและนอกห้องเรียน โดยที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจริงก่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ได้จริง ซึ่งมีองค์ประกอบที่มีส่วนคล้ายคลึงกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เรียกว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) โดยทั้งสองทฤษฎีนี้

มีส่วนเกี่ยวข้องกันในแง่ของความสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ของผู้สอนและผู้เรียน ตลอดจนในแง่ของกิจกรรมของผู้เรียนที่ถูกจัดกระทำในชั้นเรียน อีกทั้งรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกัน โดยที่ Kompf, Bond, Boak, and Dworet (1996) ได้กล่าวว่าบทบาทของผู้สอนภายใต้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมีหน้าที่ อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนมีส่วนขับเคลื่อนองค์ความรู้และบทเรียนนั้น ๆ ไปในทิศทางที่ต้องการ อีกทั้งเมื่อพิจารณาบทบาทของผู้สอนภายใต้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะพบว่า ผู้สอนมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็น สภาพแวดล้อมในการเรียน ประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะพบเจอ หรือแม้แต่กระทั่งกิจกรรมในการเรียนรู้ ตามที่ Ndon (2011) ได้กล่าวไว้ในส่วนของกิจกรรมของผู้เรียนซึ่งมีส่วนคล้ายคลึงกับ Zhan (2008) ได้กล่าวไว้ถึงการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด ก่อให้เกิดทักษะทางการเรียนรู้ และการเข้าสังคมแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และท้ายที่สุดในส่วนของคุณสมบัติของรูปแบบการสอนที่คล้ายคลึงกันทั้งของ CLT และ Constructivism ก็พบว่าทั้งสองทฤษฎีมีการรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบความร่วมมือกลุ่ม ดังที่ Ashcraft, Treadwell, and Kumar (2008) ได้กล่าวไว้ และทฤษฎี Constructivism นี้เองที่เป็นจุดเริ่มต้นของทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุก หรือ Active Learning ดังจะกล่าวต่อจากนี้

กล่าวโดยสรุปคือ การสื่อสารภาษาอังกฤษคือการสื่อสารได้สื่อสารผ่านช่องทางที่หลากหลายและผู้รับสารเข้าใจในสารนั้น ๆ โดยการตีความ ทำความเข้าใจร่วมกันถึงเนื้อหาของสิ่งที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อสารโดยใช้องค์ประกอบในการสื่อสาร ทั้งการตีความร่วมกันของทั้งผู้ส่งสารและผู้รับรวมไปถึงเจตนาของผู้สื่อสาร อารมณ์ ทักษะคติ ตลอดจนบริบทอื่น ๆ ที่เข้ามาประกอบรวมนั้นเอง

2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

2.1.1 ที่มาของการเรียนรู้เชิงรุก

ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุก มีที่มาจากการพัฒนาของทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดย Vygotsky (1978) ได้ให้คำนิยามของทฤษฎีนี้ไว้ว่า การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลว่าเกิดจากการสื่อสารทางภาษากับ บุคคลอื่น โดยทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนว Constructivism แบ่งได้ออกเป็นสองประการคือ

1. ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยใช้ กระบวนการทางปัญญา (Cognitive apparatus) ของตน และ
2. ผู้เรียนสร้างเสริมความรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาด้วยตนเองผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียน ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้โดยจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น

ลักษณะการพัฒนารูปแบบการสอน

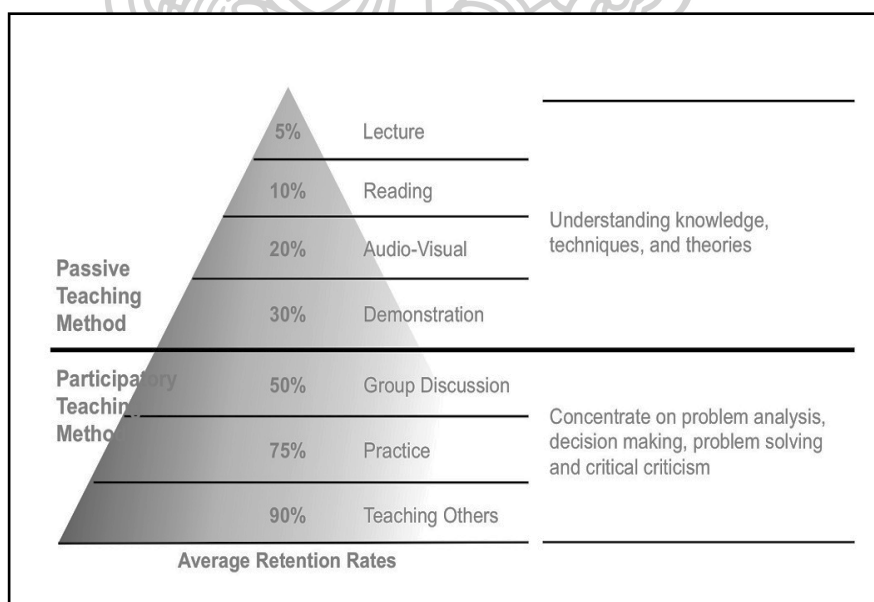
1. การสอนตามทฤษฎีสรณนิยม นั้นเน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและความสำคัญของความรู้เดิม
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ผู้เรียนจะเป็นผู้ออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้อาร่วมกันอภิปรายสรุปผลการค้นพบแล้วนำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารวิชาการหรือแหล่งความรู้ที่หาได้เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ได้มาและเพิ่มเติมเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ต่อไป
3. การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักกับสิ่งที่ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่า ลึกลับ ๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษาค้นคว้าให้รู้แจ้งถึงสิ่งที่ตนเรียนรู้ (ทึศนา เขมณี, 2545)

จากทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองข้างต้น จึงเกิดการพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้เชิงรุกโดยทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ ทำด้วยตนเองเพื่อสร้างองค์ความรู้เองและความรู้นั้นจะเป็นองค์ความรู้ที่ติดตัวไป

2.2.2 ความหมายของการเรียนรู้เชิงรุก

มีนักทฤษฎีหลายคนทีกล่าวถึงและนิยามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุกที่เป็นการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอยู่มากมาย อาทิเช่น (Bonwell and Eison, 1991) ได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติจริงจะสร้างและกระตุ้นองค์ความรู้ของผู้เรียนได้มากที่สุด โดย Bonwell ได้ระบุเพิ่มเติมอีกว่า เป็นการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในสิ่งที่ลงมือปฏิบัติและ คิดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังลงมือปฏิบัติอยู่ ตลอดจนถึง (Meyers and Jones, 1993) ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ สองประการเกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงรุกว่า 1) เป็นการเรียนรู้ที่เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์ 2) บุคคลแต่ละคนมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน รวมไปถึง (Erickson, 1984b) กล่าวว่า ผู้เรียนเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจและจดจำในสิ่งที่เข้าใจด้วยตนเอง อีกทั้ง (Chickering and Gamson, 1987) กล่าวว่า ผู้เรียนต้องลงมือทำ

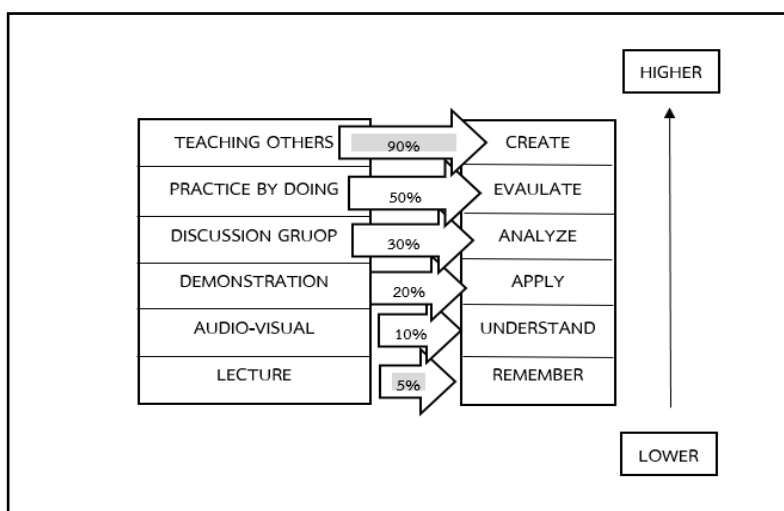
มากกว่าแค่การฟัง ต้องลงมือปฏิบัติทั้งการอ่าน เขียน อภิปรายมากไปกว่านั้นคือการร่วมกันแก้ปัญหา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า (Felder and Brent, 1996) กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receiver) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Co-Creator) และ (Handelsman, Miller, and Pfund, 2007) กล่าวว่าทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุกมีประโยชน์มากกว่าการเรียนรู้แบบทางตรง คือผู้สอนมีหน้าที่สอน และผู้เรียนเรียนรู้โดยการจด และบันทึก ซึ่งการเรียนรู้เชิงรุกนี้จะทำให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และก่อให้เกิดกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อีกด้วย อีกทั้ง(Freeman และคณะ, 2014) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุกนี้ว่า เป็น การเรียนที่มีกระบวนการเรียนรู้โดยที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการถกเถียง ลงความเห็น เกิดการสร้างผู้พูด และผู้ฟังที่ติดต่อจนมุ่งเน้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์อยู่บ่อยครั้งโดยการทำงานเป็นกลุ่ม หรือแม้แต่ (Carr, 2015) กล่าวว่า การเรียนรู้เชิงรุกคือการทำที่ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างทอ่งแท้ ดังจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้เชิงรุกนั้นก่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนได้อย่างมาก และก่อประโยชน์สูงสุดตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ (Bloom, 1956) ความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมในการเรียน เป็นการสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจที่สูงที่สุด ดังจะเห็นได้จาก พีระมิด แห่งการเรียนรู้ตามภาพดังนี้

ภาพที่ 4 พีระมิดแห่งการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการเปรียบเทียบการสอนสองรูปแบบ

Adapted from Bloom's Taxonomy from NTLI, Bethel.

จากพีระมิตการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการทำ ลงมือปฏิบัติจริงมีผลการเรียนรู้ที่สูงอย่างมีนัยยะสำคัญ รองลงมาคือการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือแบบกลุ่ม และผลการเรียนรู้ที่น้อยคือ การเรียนรู้แบบฟัง อ่าน และจดซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบทางตรงคือผู้เรียน ได้รับความรู้เข้ามา (Passive) ทำให้มีผลการเรียนรู้ที่น้อยที่สุดนั่นเอง อันจะเห็นได้จากอีกพีระมิตการเรียนรู้ที่เปรียบเทียบกับปิรามิตการเรียนรู้ของ (Anderson and Bloom, 2001) ได้ดังนี้

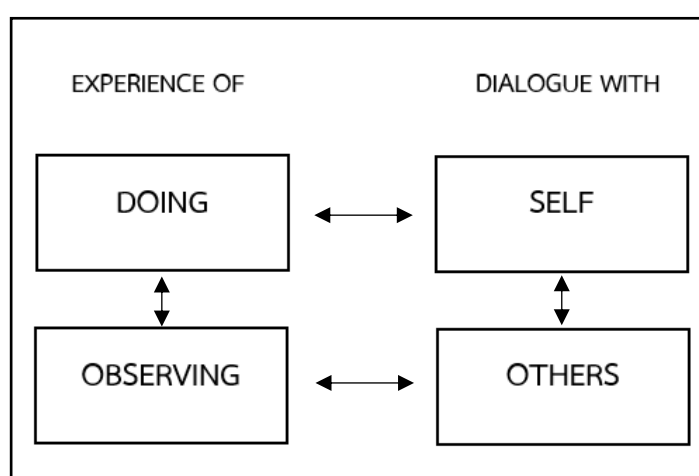
ภาพที่ 5 Adapted from Bloom's Taxonomy from NTLI, Bethel.

จะเห็นได้จากปิระมิตการเรียนรู้ของ Bloom ที่เปรียบเทียบกับชั้นการเรียนรู้ที่แสดงถึงระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนจะได้ว่าระดับการเรียนรู้ที่ต่ำที่สุดคือการจด ซึ่งตรงกับฐานปิระมิตการเรียนรู้ชั้นจำ และ ระดับการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับกลางเป็นต้นไปคือ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการซักถาม แสดงความคิดเห็น และการลงมือปฏิบัติก็เป็นการเรียนรู้ที่สูงขึ้น ตลอดจนการเรียนรู้ที่ส่งผลดีมากที่สุดคือการทำผู้เรียนแสดงความรู้ที่ตนเองมีอยู่ต่อผู้อื่น ผ่านการสอนหรือนำเสนอซึ่งนั้นก็ตรงกับระดับปิระมิตการเรียนรู้ของ Bloom ในขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการสร้างสรรค์นั่นเอง

กล่าวโดยสรุปคือการเรียนรู้เชิงรุก คือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมสำคัญในการลงมือปฏิบัติจริง และร่วมออกแบบการเรียนรู้ โดยมีผู้สอนเป็นผู้ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และร่วมกันขับเคลื่อนการเรียนรู้ไปสู่จุดมุ่งหมายที่สำคัญนั้นคือการค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์เชิงประจักษ์ของผู้เรียน อันจะทำให้เกิดการสั่งสมความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยมุ่งเน้นที่การลงมือปฏิบัติจริงเป็นสำคัญนั่นเอง

2.2.3 รูปแบบลักษณะและองค์ประกอบของการเรียนรู้เชิงรุก (Type and Component of Active Learning)

รูปแบบและองค์ประกอบของการเรียนรู้เชิงรุกมีผู้ที่ออกแบบกาเรียนรู้และองค์ประกอบอย่างหลากหลายซึ่งองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบไปด้วย 1) การพูดและการฟัง 2) การเขียน 3)การอ่าน และ 4) การสะท้อนสิ่งที่ได้ Fink (2010) ได้ออกแบบโมเดลของการเรียนรู้เชิงรุกไว้ดังนี้

ภาพที่ 6 รูปแบบการสอนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของฟิงส์

จากภาพข้างต้น Fink ได้อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้เชิงรุกคือการสร้างให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วม ในแง่ของประสบการณ์ที่ได้ลงมือกระทำ ตลอดจนการสังเกต และอีกแง่หนึ่งคือการสื่อสารทั้งต่อตนเองและผู้อื่น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสนทนาสื่อสารกับตนเอง เพื่อที่ผู้เรียนจะได้สะท้อนความคิด สอบถามตนเองว่าคิดอะไร รู้สึกอย่างไร โดยการบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ว่ากำลังเรียนรู้อะไรและเรียนรู้อย่างไร อีกทั้งสิ่งที่เรารู้รู้นั้นมีบทบาทอย่างไรในชีวิตประจำวันของเรา

2. การสนทนาสื่อสารต่อผู้อื่น จากวิธีการสอนแบบเดิมที่ผู้เรียนต้องอ่านตำราและบันทึกสิ่งที่เรียนรู้จากผู้สอนโดยการเรียนรู้ทางตรง (passive) ทำให้ผู้เรียนถูกจำกัดความคิดอีกทั้งไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ขาดการกระตือรือร้นในการสนทนาสื่อสาร หากผู้สอนจัดสรรกิจกรรมที่มุ่งเน้นการอภิปรายร่วมกันในกลุ่มด้วยหัวข้อที่น่าสนใจจะเป็นการกระตุ้นและสร้างความ

กระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการสนทนาที่มีความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียนให้ การสนทนานั้นมีชีวิตชีวา

3. ประสบการณ์ที่ได้จากการลงมือกระทำเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ทางตรงได้มาจากการลงมือทดลองปฏิบัติและทางอ้อมอาจจะมาจากบทบาทสมมติ หรือ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ และ

4. ประสบการณ์ที่ได้จากการสังเกต โดยที่ผู้เรียนได้สังเกตผู้อื่นหรือฟังสิ่งที่สัมพันธ์กับสิ่ง ที่กำลังเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง หรือจากสถานการณ์จำลองจะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าที่เกิดแก่ผู้เรียน

Salemi (2002) ได้แนะนำรูปแบบขององค์ประกอบของการเรียนรู้เชิงรุกที่นำไปปรับใช้ ในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ผู้สอนควรสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อมุ่งขยายประสบการณ์การเรียนรู้ ของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย (Differentiation) และมีความสนใจที่แตกต่างกัน ผู้สอนควรพิจารณา ถึงกิจกรรมที่เน้นสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และการสนทนาสื่อสารที่มากขึ้น

2. การมุ่งเน้นที่นำการปฏิสัมพันธ์ (Participation) มาก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยมุ่งเน้นที่การลงมือปฏิบัติโดยสังเกตการสนทนาสื่อสารต่อตนเองและกับผู้อื่น อันเป็นการพัฒนา ตนเองให้เกิดคุณค่าสูงสุด และเพื่อเพิ่มความหลากหลายต่อผู้เรียนโดยกิจกรรมต้องเหมาะสมกับ ผู้เรียนและมุ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ต่อผู้สอนและผู้เรียน อีกทั้งผู้เรียนกับผู้เรียน ตลอดจนผู้เรียนกับกิจกรรม นั้น ๆ

3. การสร้างศักยภาพระหว่างประสบการณ์ของผู้เรียนกับการสนทนาสื่อสารซึ่งเป็นหลัก ปฏิสัมพันธ์ โดยมุ่งสร้างศักยภาพระหว่างองค์ประกอบหลักของรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้เรียนจะได้ เปิดรับมุมมองใหม่ ๆ รู้ว่าสิ่งใดมีเหตุผล และหาเหตุผลมาอธิบายสิ่งที่เป็นคำถามได้เป็นการสร้าง ความหมายต่อการเรียนรู้ อีกทั้งทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เพิ่มพูนมากขึ้น และลึกซึ้งขึ้น (Graffam, 2007) กล่าวไว้ถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้เชิงรุกโดยมีองค์ประกอบด้วยกันดังนี้

1. การมีส่วนร่วมอย่างตั้งใจ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกฝน ปฏิบัติภาระงานอย่าง ตั้งใจและเต็มที่ หรือใช้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงาน อาทิเช่น การสมมติบทบาท เป็นต้น

2. การสำรวจวัตถุประสงค์ ผู้เรียนสำรวจ มีมุมมองในการเรียนผ่านการดูการสาธิต ตัวอย่าง หรือการดูการทดลอง เกิดการสะท้อนแนวคิดและหาความรู้จากสิ่งที่ได้เห็น ได้เรียนรู้กลวิธี ต่าง ๆ แล้วค้นหาคำตอบของคำถามและตอบคำถามนั้น ๆ ได้

3. การสะท้อนความคิด ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาด้วยตนเองเป็นองค์ความรู้ที่สังเคราะห์ วิเคราะห์ด้วยตนเอง (Metacognitive) และสามารถถ่ายทอดความคิดหรือความรู้นั้นออกมาได้

2.2.4 ลักษณะของการเรียนเชิงรุก

สุพรรณิ ชาญประเสริฐ (2557) ได้กล่าวไว้ถึงลักษณะสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning ดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงสุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการคิดขั้นสูง 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีการลงมือปฏิบัติ ทำงาน คิดและแก้ปัญหาาร่วมกัน 4) ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติได้ด้วยตนเองออกแบบกิจกรรมและจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ การฟัง อ่าน เขียน แสดงความคิดเห็นและการคิดขั้นสูง 5) ผู้เรียนมีอิสระและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างมากและมีผู้เรียนส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2553b) ได้ให้ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เช่นการ แสดงความคิดเห็น การสะท้อนการเรียนรู้ การเขียนเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไป เป็นต้น
2. การเรียนรู้เชิงรุก มักเป็นกิจกรรมที่เป็นกลุ่มย่อยดังนั้น ผู้เรียนจึงมีโอกาสได้เรียนรู้การ แบ่งหน้าที่ในการทำงาน ฝึกความรับผิดชอบในงานของตนเองและงานของส่วนรวม มีวินัยในการทำงาน
3. เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการเรียนรู้พร้อมกันหลาย ๆ ด้าน เช่น การอ่าน การเขียน การรับฟังผู้อื่น การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล เพื่อแก้ปัญหาหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย
4. ผู้เรียนค้นคว้า และบูรณาการข้อมูลข่าว สารสนเทศ ทฤษฎี หรือหลักการต่าง ๆ ที่มีเพื่อสร้างวิธีการแก้ปัญหา จนกระทั่งสร้างเป็นความคิดรวบยอดของตนเองต่อเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่ครูได้วางแผนเอาไว้ และ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2553a)

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด
9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองโดยสรุปคือรูปแบบและองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้เชิงรุกผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์ผ่านการลงมือปฏิบัติและมีการสนทนาสื่อสารโต้ตอบ อีกทั้งกิจกรรมมีส่วนที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ โดยที่กิจกรรมต้องเป็นกิจกรรมที่หลากหลายและแบบยืด โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไปใช้ต่อยอดได้ในชีวิตประจำวัน

2.4 ประเภทของกิจกรรมและกลวิธีในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

กิจกรรมและกลวิธีในการเรียนรู้เชิงรุกนั้น มีอยู่หลากหลายวิธี โดยมีผู้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมและกลวิธีไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งกิจกรรมแต่ละอย่างแต่ละขั้นนั้นจะมีช่วงของการเรียนรู้ที่ชัดเจน และมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดผลการเรียนรู้อย่างสูงสุดในแต่ละกิจกรรมอันประกอบไปด้วยกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมแต่ละขั้นมีการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มย่อย และ กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มใหญ่ ดังต่อไปนี้

Bonwell and Eison (1991) ได้กล่าวไว้ถึงการแจกแจงกิจกรรมและกลวิธีในการเรียนรู้เชิงรุกที่ช่วงมุ่งเน้นการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกผ่านการใช้สื่อเป็นฐาน (Visual Based instruction) โดย Bonwell and Eison ได้แสดงผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนผ่านการใช้สื่อ เช่น วิดีทัศน์ สื่อมัลติมีเดีย ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฯลฯ ซึ่งจากผลการศึกษา พบว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ผ่านกระบวนการการใช้สื่อเป็นฐานมีทัศนคติทางภาษาอังกฤษในทิศทางที่ดีขึ้นและ เกิดอภิปัญญา โดยอ้างอิงจากการศึกษาของ (Schermer, 1988) ที่ใช้สื่อวิดีโอเทป โทรทัศน์ และ ภาพเคลื่อนไหว

กับนักเรียนพยาบาล อีกทั้ง จากผลการศึกษาของ (Klerkx, 1998) โดยใช้สื่อเป็นฐานผ่านนักเรียน แปลภาษาโดยใช้ วิดีโอ ในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และ การตีความทางภาษาดีขึ้นอีกด้วย

2. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเขียนในชั้นเรียน (Writing in Class) โดยกิจกรรมนี้มุ่งเน้น การเขียนสรุปความ ย่อความ และจดบันทึกความรู้หลังการเรียนและ เป็นการทบทวนความรู้ ความจำ ของผู้เรียน

3. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา (Problem Solving) (Pring, 2014) โดยได้นำเอา หลักการของ Dewey (1997) มาใช้ประกอบไปด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ 1) การนิยามปัญหา 2) การวินิจฉัยเหตุผลต่าง ๆ ของปัญหา 3) การค้นหาทางเลือกในการแก้ปัญหา และ 4) การประเมิน ค่าทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาซึ่งมีอยู่ด้วยกันสองแบบแผนในการเรียนรู้คือ กรณีศึกษาและ การชี้แนะแนวทาง

4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Computer-Based Instruction) การเรียนรู้ผ่านคอมพิวเตอร์เป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ผ่าน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เป็นสื่อและเครื่องมือการเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านความร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย 2 เป้าหมายด้วยกันคือ 1) ให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ และ 2) พัฒนาทักษะการ เข้าสังคมของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ผ่านกระบวนการแก้ไขปัญหา จากภาระงานที่ ได้รับมอบหมาย โดยจากการศึกษาของ (Cooper, 1990) พบว่าผู้เรียนที่ได้ถูกแบ่งกลุ่มการทำงาน มีการแลกเปลี่ยนอภิปรายการทำงานกันภายในกลุ่ม ผ่านกระบวนการและเปลี่ยนความคิด และสรุป รวบรวมความคิด ตลอดจนออกมาอภิปรายผลนั้น เมื่อเทียบกับการเรียนแบบกระบวนการเดิม คือ ผู้เรียนนักเรียนรับความรู้จากผู้สอนโดยตรง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสองกระบวนการนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยกระบวนการเรียนผ่านความร่วมมือนั้นส่งผลดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สูงกว่าการเรียนรู้อันแบบกระบวนการเดิมเป็นอย่างมาก

6. การเรียนรู้ผ่านการโต้วาที (Debates) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้ผ่านการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นภายในห้องเรียน จากการศึกษาของ (Schroeder and Ebert, 1983) พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร เพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการคิดวิเคราะห์ รวมไปถึงยังเป็นการกระตุ้นผู้เรียนอีกด้วย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านละคร (Drama) กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านละครเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียศาสตร์ในการเรียน และ เพิ่มทักษะของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยผ่านบทบาทและสถานการณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

8. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และ เกม (Role Playing, Simulations, and Games) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยฝึกประสบการณ์ของผู้เรียนผ่านสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง อีกทั้งเป็นการช่วยฝึกการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน โดยสถานการณ์จำลองและบทบาทสมมตินั้นต้องเป็นสถานการณ์และบทบาทที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนของผู้เรียนในทางที่ดีขึ้น ตลอดจนยังพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนอีกด้วย

9. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการทำงานเป็นคู่ (Peer Teaching) หรือกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 โดยปรากฏในการเรียนช่วงระดับสูง (Whitman and Fife, 1988) ได้เสนอองค์ประกอบ 5 กลุ่มด้วยกันคือ 1) กลุ่มที่ปรึกษาการสอน (Teaching Assistants) โดยผู้เรียนทั้งที่กำลังศึกษาและสำเร็จการศึกษา 2) กลุ่มเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutors) โดยมีผู้สอนสำหรับผู้เรียนตัวต่อตัว 3) กลุ่มที่ปรึกษาคู่ (Peer Counselors) ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนในต่างประเทศ 4) กลุ่มทางเลือกจับคู่ (Partnership) กลุ่มที่มีความสัมพันธ์คล้ายคลึงผู้สอนและผู้เรียนเป็นคู่ ๆ และ 5) กลุ่มการทำงานเป็นกลุ่ม (Working Group) กลุ่มที่มีการเลือกเพื่อพัฒนาทักษะโดยเลือกจากทักษะที่แตกต่างกันในแต่ละคนต่อมา (Davies and Omberg, 1987) ได้ศึกษาการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสวีเดน โดยมีการเรียนการสอนในรูปแบบอภิปรายและระดมสมอง (Brainstormed) โดยได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ทำงานเป็นคู่ และกลุ่มที่ทำงานเป็นกลุ่ม โดยกิจกรรมนั้นเพิ่มพูนประโยชน์ทางการเรียนและมีข้อดี ดังนี้

1. ครูผู้สอนลดเวลาในการแก้ไขน้อยลง
2. ผู้เรียนมีแนวโน้มจะรับฟังความคิดเห็นจากคนรอบข้างมากขึ้น
3. การทำงานกลุ่มทำให้ผู้เรียนได้รับคำชมจากผู้ชมมากขึ้น
4. ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเขียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และ
5. ผู้เรียนเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนและการแก้ไข

อีกทั้งการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเพิ่มขึ้นยังมีผู้ที่นำเสนอ แนวทางการจัดกิจกรรมที่พัฒนาต่อจาก Bonwell อย่างหลากหลาย หนึ่งในนั้นคือ Auster and Wylie ซึ่งได้นำเสนอรูปแบบของการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

Auster and Wylie (2006) ได้จำแนกกิจกรรมและกลวิธีในการเรียนรู้เชิงรุกไว้ดังนี้

1. กรณีศึกษา (Cases) นำเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จริงเข้ามาให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและเข้าถึงโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ ระบุปัญหา หาแนวทางแก้ไข และตัดสินใจรวมไปถึงวางแผนในการแก้ไขปัญหา

2. เหตุการณ์จำลอง (Simulation games) ใช้เหตุการณ์จำลองเป็นเกมในการเข้าถึง แสดงให้ผู้เรียนรู้ถึงเหตุและผล

3. บทบาทสมมติ (Role-plays) กำหนดให้ผู้เรียนได้รับบทบาท เหตุการณ์ที่จำเพาะเจาะจง โดยให้ผู้เรียนศึกษาผ่านมุมมองของตัวเองและบทบาทนั้น ๆ

4. อภิปราย (Debates) กำหนดให้ในชั้นเรียนได้ศึกษาและอภิปรายเหตุการณ์ หรือหัวข้อที่จะแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

5. การทำงานเป็นทีม (Teamwork) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันในระหว่างชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงแนวคิดและความคิดเห็นต่อการทำงานผ่านการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

6. การทำงานเป็นกลุ่ม (Group work) แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่ม วิเคราะห์และสังเคราะห์หัวข้อหรือภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกันนำเสนอคำตอบที่ได้หน้าชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ หรือกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน

7. การอภิปรายเป็นคู่ (Peer Discussion) แบ่งกลุ่มผู้เรียนย่อย ๆ ออกเป็นคู่ ๆ เพื่อร่วมกันคิด เขียน อภิปราย เป็นคู่โดยการตั้งคำถามและร่วมกันตอบในชั้นเรียน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดและเขียนความคิดเห็นของตนเอง รวมถึงข้อเสนอแนะรวมถึงร่วมแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันในชั้นเรียน

8. วิดีโอ ดีวีดี และ วิทยากรนอก (Videos, DVDs, guest speakers) ผู้สอนนำสื่อจำพวกวิดีโอ ดีวีดี ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนและเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตจริง เป็นที่จับต้องได้และเข้าถึงได้ มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน

9. เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ข่าวสารในชีวิตประจำวัน หรือรายสัปดาห์ (Current events and stories from the week) มุ่งพัฒนาทักษะความเข้าใจของผู้เรียนโดยการสาธิตทฤษฎีหรือ

ความคิดที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเกี่ยวเนื่องกับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ประเด็นที่น่าสนใจจากข่าวสาร หรือจากเรื่องราวที่เป็นประเด็นในรายสัปดาห์นั้น ๆ

10. การจดบันทึก (Lecture) การจดบันทึกเป็นการช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้เข้าถึงการเรียนรู้ โดยผ่านการทำแผนภูมิ แผนที่ความคิดหรือรูปภาพต่าง ๆ ฝึกการตีความจากสิ่งที่เห็น ฯลฯ

McKinney (2008) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-6 คน

3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา

4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือชั้นการ ประเมินผล

5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม

6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียน เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้

หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงการ (project-based learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)

9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือแนวทาง แก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่น ๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่น ๆ จากนั้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สำหรับ Mayer (2004) ได้แบ่งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกออกเป็น 2 มิติคือกิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitive Activity) และ กิจกรรมด้านพฤติกรรม (Behavior Activity) โดย Mayer แนะนำว่า พื้นฐานการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมุ่งให้เกิดกระบวนการในกิจกรรมด้านรู้คิดแต่ก็ต้องมีกิจกรรมด้านพฤติกรรมด้วยดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 มิติซึ่งผู้สอนบางคนให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านพฤติกรรมอย่างเดียวเช่นให้นักเรียนทดลองและอภิปรายโดยไม่ให้ความสำคัญกับการรู้คิด เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันได้มีการเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกไว้อย่างหลากหลาย อาทิเช่น

Barkley and Major (2020) ได้จำแนกกลยุทธ์ในการเรียนรู้เชิงรุก ไว้ดังนี้

1. นั่ง และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้เรียนใกล้เคียง (Sit & talk with peers nearby)

1.1 การเรียนการสอนรูปแบบแบ่งปันความคิด (THINK-PAIR-SHARE) คือ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ กับเพื่อนคู่คิดโดยการแบ่งผู้เรียนเป็นคู่เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติ มีการตั้งคำถาม และตอบระหว่างผู้เรียนซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังฝึกอภิปราย ความรู้ที่ต่างฝ่ายมี ใช้เวลาในกิจกรรมนี้โดยประมาณ 2-5 นาที

1.2 การเรียนการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม (whole group discussion) คือ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง และได้พูดคุยสื่อสารถึงสิ่งที่ตนเองคิดและเชื่อ รวมไปถึงยังได้ฝึกทักษะทางภาษาในการแสดง ความชอบไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

1.3 การเขียนเร็ว (Quick write) คือ การจัดการเรียนรู้ ที่ผู้สอนได้มอบหมายหัวข้อ หรือแบบฝึกให้กับผู้เรียนเขียนตอบสนองจากหัวข้อที่ได้รับ โดยใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที ซึ่งไม่ใช่การบ้าน การจัดการเรียนรู้นี้เป็นการมุ่งเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิด และเข้าถึงความรู้ได้จากหัวข้อที่ตนเองเขียน

1.4 การหันไปพูดคุย (Turn and Talk) คือ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับปัญหา แล้วคิดหาคำตอบ ก่อนจะหันไปพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนด้านข้าง เพื่อร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดต่อปัญหาที่ได้รับ

1.5 จิ๊กซอว์ (Jigsaws) คือ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและ นำข้อมูลข่าวสารที่ตนเองได้อ่านมาประติดประต่อเป็นเรื่องราว หรือ ลำดับขั้นของข้อมูลข่าวสารที่ตนเองได้รับมา นำมาเรียงร้อยให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์

1.6 หยุดถามในระหว่างการสอน (Pausing in lecture) คือ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียน สอน แล้วมีการหยุดถามผู้เรียนเพื่อความเข้าใจ ตรวจสอบว่าผู้เรียนตามบทเรียนได้ทัน และเข้าใจใน บทเรียนนั้น หรือให้ผู้เรียนสรุปคร่าว ๆ ว่า กำลังเรียนอะไร ใช้เวลาในการหยุดประมาณ 6-10 วินาที จากนั้นให้ผู้เรียนหันไปแลกเปลี่ยนความคิดพูดคุยกับเพื่อนด้านข้าง เป็นการกระตุ้นผู้เรียนอีกทั้งยัง เป็นการเรียนแบบผสมผสานสองกลวิธี

2. การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย (Requires students moving around)

2.1 โปสเตอร์ และ แกลลอรี่ (Posters & gallery walk) คือ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียน ได้รับโจทย์หรือปัญหาให้นำเสนอผลงานผ่านใบปลิว แผ่นพับหรือ โปสเตอร์ เป็นการทำงานเป็นกลุ่มที่ ผู้เรียนได้ฝึกอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม แล้วจึงนำมาเขียน ตลอดจนได้นำเสนอผลงาน กับเพื่อนร่วมชั้น โดยเพื่อนร่วมชั้นกลุ่มอื่น ๆ จะได้เดินชมผลงานของเพื่อนแต่ละกลุ่ม และในกลุ่ม นำเสนอได้นำเสนอผลงานต่อเพื่อนร่วมชั้น

2.2 เสนอความคิดเห็น (Idea line up) ผู้สอนตั้งคำถาม หรือ นำเรื่องราวที่น่าสนใจมา ชักถามผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนนำเสนอความคิดเห็น มีการแลกเปลี่ยนคิดเห็น ร่วมกันอภิปราย

ความคิดเห็นในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่เริ่มต้นไปสู่การทำงานอภิปรายกลุ่มของผู้เรียน เป็นการปูพื้นฐานก่อนทำงานกลุ่มนั่นเอง

2.3) ถ้วยปลา (Fish Bowl) คือ ผู้เรียนเขียนคำถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาลงในกระดาษ โดยอาจเป็นข้อสงสัย สิ่งที่ยากเรียนรู้เพิ่มเติม หรือเป็นประเด็นการนำความรู้ไปใช้นำกระดาษลงในโหล จากนั้นผู้สอนสุ่มเลือกหยิบกระดาษมาอภิปรายเพิ่มเติม

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2560b) ได้นำเสนอกลวิธีในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ไว้ดังนี้

1. การหยุดระบุประเด็น (Clarification Pauses) คือ การส่งเสริมการฟังอย่างกระตือรือร้นตลอดการบรรยายโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากระบุประเด็นสำคัญหรือกำหนดแนวคิดหลักแล้วให้หยุดการนำเสนอและให้เวลาผู้เรียนคิดเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ หลังจากนั้นถามว่าต้องการชี้แจงอะไร หรือจะเสนอแนะอะไรจากข้อมูลที่ได้อื่นให้นักเรียนทบทวนบันทึกที่ตนเองได้บันทึกไว้และถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้บันทึก

2. กิจกรรมการเขียน กระดาษนาที (Minute Paper) คือ การให้ผู้เรียนหยิบกระดาษเปล่าออกมา จากนั้นระบุหัวข้อหรือคำถามที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนพูด ตัวอย่างเช่น “วันนี้เราพูดถึงการปลดปล่อยและสิทธิที่เท่าเทียมกัน ระบุเหตุการณ์สำคัญและตัวเลขให้มากที่สุดเท่าที่คุณจำได้ มีเวลาให้ผู้เรียนเขียน 2 นาที ”

3. การประเมินตนเอง (Self-Assessment) คือ การที่ผู้เรียนจะได้รับแบบทดสอบ (โดยทั่วไปจะไม่มีการให้คะแนน) หรือรายการตรวจสอบความคิดเพื่อกำหนดความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อาจใช้แนวคิดที่คงเหลือหรือเครื่องมือที่คล้ายคลึงกันในช่วงต้นภาคการศึกษาหรือในบทนั้นเพื่อช่วยผู้เรียนระบุความเข้าใจผิด หรือสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ

4. การสนทนากลุ่มใหญ่ (Large- Group Discussion) คือ การให้ผู้เรียนอภิปรายหัวข้อในชั้นเรียนโดยพิจารณาจากการอ่าน วิดีโอ หรือปัญหา ผู้สอนอาจเตรียมรายการคำถามเพื่ออำนวยความสะดวกในการอภิปราย

5. เพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) คือ การให้ผู้เรียนทำงานเป็นรายบุคคลในปัญหาหรือไตร่ตรองข้อความจากนั้นนักเรียนเปรียบเทียบคำตอบของตนเองกับเพื่อนคู่คิด และร่วมกันสังเคราะห์วิธีแก้ปัญหาอีกทั้งร่วมกันเพื่อแบ่งปันกับผู้เรียนทั้งชั้นเรียน

6. กลุ่มความร่วมมือในชั้นเรียน (Cooperative Groups in Class) คือ การให้ผู้เรียนตั้งคำถามสำหรับ

กลุ่มความร่วมมือแต่ละกลุ่มในขณะที่ผู้สอนหมุนเวียนไปรอบ ๆ ห้องเพื่อตอบคำถาม และถามคำถามเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นให้เวลาสำหรับการสนทนากลุ่มแล้วขอให้ผู้เรียนแบ่งปันประเด็นสนทนากับคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน

7. คูทำงาน (Peer Review) คือ การที่ผู้เรียนถูกมอบหมายให้ทำการบ้านเป็นรายบุคคลหรือในกระดาษสั้น ๆ ส่งในวันที่ครบกำหนดส่งงาน จากนั้นผู้เรียนจะส่งสำเนาหนึ่งชุดให้กับผู้สอนเพื่อให้ความเห็นและสำเนาหนึ่งชุดให้กับเพื่อน จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะ นำงานของเพื่อนร่วมงานมาทำและให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญและแก้ไขข้อผิดพลาดในเนื้อหาและ หรือไวยากรณ์ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานที่มอบหมาย

8. การประเมินกลุ่ม (Group Evaluations) คือ การจัดกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับการทบทวนโดยเพื่อนของผู้เรียนประเมินการนำเสนอของกลุ่ม หรือเอกสารเพื่อประเมินคุณภาพของเนื้อหาและส่งมอบข้อมูลนั้นให้กับผู้สอน

9. การระดมความคิด (Brainstorming) คือ การให้ผู้เรียนแนะนำหัวข้อหรือปัญหาแล้วขอข้อมูลจากผู้เรียนคนอื่น ๆ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยผู้สอนให้เวลาผู้เรียนเขียนความคิดของพวกเขาเองสักครู่ และหรือช่วยกันทำในกลุ่มของผู้เรียนระดมความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม จากนั้นบันทึกไว้บนกระดาน

10. กรณีศึกษา (Case Studies) คือ การให้ผู้เรียนใช้เรื่องราวในชีวิตจริงที่อธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับชุมชนครอบครัว โรงเรียน อุตสาหกรรม หรือบุคคลเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนบูรณาการความรู้ในชั้นเรียนเข้ากับความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ การกระทำและผลที่ตามมาในโลกความเป็นจริง

11. การใช้เทคโนโลยี (Hands-on Technology) คือ การที่ผู้เรียนใช้เทคโนโลยี เช่น โปรแกรมจำลองสถานการณ์เพื่อให้เข้าใจแนวคิดของหลักสูตรอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจใช้ซอฟต์แวร์จำลองเพื่อออกแบบอุปกรณ์อย่างง่าย หรือใช้แพ็คเกจทางสถิติสำหรับการวิเคราะห์การถดถอย

12. การบรรยายแบบโต้ตอบ (Interactive Lecture) คือ ผู้สอนแบ่งการบรรยายอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อชั้นเรียนสำหรับกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนทุกคนทำงานกับเนื้อหาได้โดยตรง ผู้เรียนอาจสังเกตและตีความคุณสมบัติของภาพตีความกราฟคำนวณและประมาณการ ฯลฯ

13. เกมหรือสถานการณ์จำลอง (Games or Simulations) คือ ผู้สอนตั้งคำถามและให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล ขอให้ผู้เรียนแสดงคำตอบต่อชั้นเรียนและอภิปรายความแตกต่าง ผ่านการเรียนรู้โดยใช้เกม หรือ สถานการณ์จำลอง

14. การสวมบทบาท (Role Playing) คือ การที่ให้ผู้เรียน "แสดง" เป็นส่วนหนึ่งหรือตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้แนวคิดที่ดีขึ้นเกี่ยวกับ แนวคิดและทฤษฎีที่กำลังอภิปราย โดยผ่านแบบฝึกหัดสวมบทบาทมีตั้งแต่แบบง่ายไปจนถึงแบบซับซ้อน

15. การอภิปรายจิ๊กซอว์ (Jigsaw Discussion) คือ การใช้เทคนิคที่ แต่ละหัวข้อ ของข้อมูลที่ ได้จะถูกแบ่งออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ที่สัมพันธ์กัน (เช่นปริศนาถูกแบ่งออกเป็นชิ้น ๆ) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้รับมอบหมายให้อ่านและเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อที่แตกต่างกัน หลังจากนั้นแต่ละคนจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชิ้นส่วนของตนเอง แล้วนำชิ้นส่วนนั้นมาต่อ จากนั้นพวกผู้เรียนจะสอนสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ เกี่ยวกับชิ้นส่วนปริศนานั้น ท้ายที่สุดหลังจากที่แต่ละคนสอนเสร็จปริศนาก็ถูกประกอบขึ้นมาใหม่เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ และทุกคนในกลุ่มก็ได้รู้ถึงข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับจิ๊กซอว์นั้น ๆ ในทุกชิ้น

16. การสืบค้น สืบสวน (Inquiry Learning) คือ การให้ผู้เรียนใช้กระบวนการสืบสวน สืบค้น เพื่อค้นหาแนวคิดสำหรับตนเอง หลังจากนั้นผู้สอนระบุมุมความคิดหรือแนวคิดเพื่อเสริมสร้างชำนาญ ความเชี่ยวชาญแล้วตั้งคำถามขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนตั้งข้อสังเกต ตั้งสมมติฐาน และคาดเดาข้อสรุป จากนั้นผู้เรียนจะแบ่งปันความคิดและผูกกิจกรรมกลับเข้ากับแนวคิดหลักและ แนวคิดของตนเอง

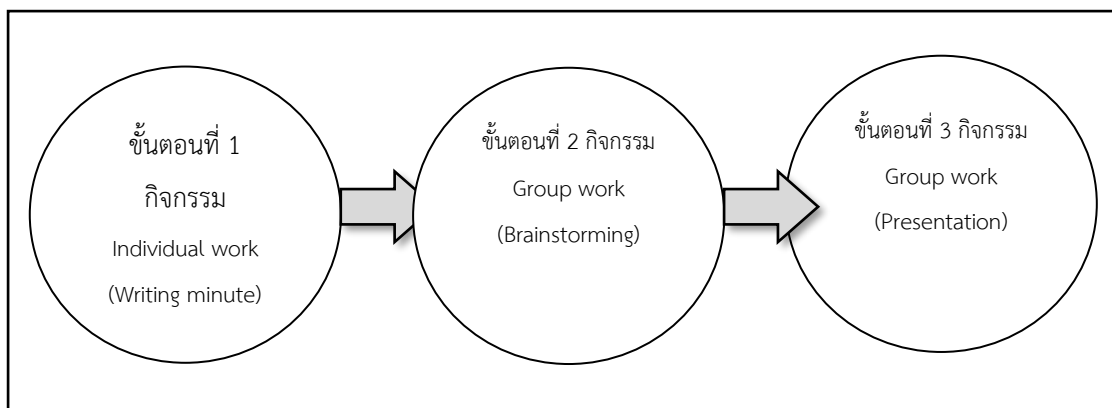
17. ละครแทรกสอด (Forum Theatre) คือ เทคนิคการเรียนการสอนแบบโต้ตอบที่ต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการพัฒนาสคริปต์ การจดจำการมีส่วนร่วมการแสดงและการแสดงความคิด ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาทำอีกทั้งผู้เรียนยังมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในด้านสติปัญญาอารมณ์และร่างกาย

18. การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) คือ การเรียนรู้ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้าชมเว็บไซต์ หรือ แหล่งข้อมูลที่ผู้นักเรียนได้เห็นและสัมผัสกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีและแนวคิดที่ อภิปรายในชั้นเรียน ด้วยตนเอง จากเทคนิคการจัดการจัดการการเรียนรู้เชิงรุกของ (o'neal, 2005) ได้ออกแบบสเปคตรัม ชั้นสอนการการเรียนรู้เชิงรุก จากชั้นล่างสุดไปจนถึงชั้นสูงได้ดังนี้

ภาพที่ 7 สเปกตรัมการลำดับขั้นเทคนิคกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก
โดยคริสโอเนล และ เทเรเชียร์พินเดอร์กรูฟ

จะเห็นได้ว่า ชั้นล่างสุดนั้นเป็นการเรียนรู้เชิงรุกที่เริ่มต้นจากตัวของผู้เรียนเอง และไต่ระดับไปสู่การเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการทำงานเป็นคู่ ตลอดจนถึงขั้นสุดคือ การทำงานเป็นกลุ่มที่เป็น การเรียนรู้เชิงรุกที่ค่อนข้างซับซ้อนนั่นเอง เนื่องจากมีการใช้ทักษะที่หลากหลายขึ้น ทั้งทักษะ การสื่อสารต่อตนเอง ไปจนถึงการสื่อสารต่อผู้อื่น มีการใช้ความคิดรวบยอดและถ่ายทอดแลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนนั่นเอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำกลวิธี หรือกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่ช่วยส่งเสริม ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุดผ่านการเรียนรู้โดยการลงมือ ปฏิบัติและเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านการอภิปรายระหว่างกัน อีกทั้งยังเป็นการเรียนรู้ที่ เริ่มต้นจากตนเอง สร้างความองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ระหว่างกัน ภายในกลุ่มของผู้เรียนตลอดจนสามารถสร้างองค์ความรู้ร่วมกันในระดับกลุ่มใหญ่ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรม การเรียนรู้เชิงรุก มา 3 กิจกรรมด้วยกันโดยการสังเคราะห์ และวิเคราะห์ถึงคุณประโยชน์ตลอดจน อ้างอิงถึงทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน จนได้กิจกรรมออกมาดังนี้

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก

2.5 บทบาทของผู้เรียนผู้สอน

บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นไปตามยุคสมัยของการเรียนในแต่ละช่วงซึ่งในการเรียนรู้เชิงรูกนั้นผู้สอนถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยายมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ดังที่ (ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, 2550b) ได้ระบุว่า ผู้สอนต้องมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและได้ลงมือปฏิบัติจริง และบทบาทของผู้สอนมี ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
3. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย
5. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม
6. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของที่ผู้เรียน

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2017) ได้ระบุบทบาทของผู้สอนไว้ว่า

1. ผู้สอนเป็นผู้วางแผนกิจกรรมหรือเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนเน้นผลที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดวิธีการเรียนรู้ของตนเอง

2. เป็นคนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมและการเจรจาโต้ตอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้สอนและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมที่สนใจรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

4. จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaboratory Learning) ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการทั้งเนื้อหาสาระวิธีการ และฝึกให้ผู้เรียนได้มีการบูรณาการเนื้อหาสู่การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทายและหลากหลายแม้รายวิชาที่เน้นทางด้าน การบรรยายหลักการและทฤษฎีก็สามารถจัดกิจกรรมเสริมอาทิการอภิปรายการแก้ไขสถานการณ์ที่กำหนดเสริมเข้ากับกิจกรรมการบรรยาย

7. วางแผนในเรื่องของเวลาการสอนอย่างชัดเจนทั้งในประเด็นเนื้อหาและกิจกรรมในการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาการจัดกิจกรรม

8. ใจกว้างยอมรับในความสามารถในการแสดงออกและความคิดเห็นที่ผู้เรียนนำเสนอ ดังจะเห็นได้ว่า บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้นผู้สอนมีบทบาทในการเอื้ออำนวยความสะดวกต่อผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนมีหน้าที่สนับสนุนการเรียนรู้ และร่วมขับเคลื่อนการเรียนรู้ไปให้ถึงจุดสูงสุดของการเรียน โดยการนำศาสตร์ต่าง ๆ เครื่องมือ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ มาปรับใช้ในการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ เพิ่มพูนการสื่อสารที่นอกเหนือไปจากการเรียนรู้การสื่อสารภายในห้องเรียน ไปสู่การเรียนรู้การสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดภายนอกห้องเรียนในชีวิตจริง

2.6 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษมีนักวิชาการหลากหลายท่านได้กำหนด วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษไว้อย่างหลากหลาย โดยอ้างอิงถึงการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งภาษาอังกฤษมีบทบาทอย่างมาก อันเนื่องมาจากการเป็นภาษากลางในการสื่อสารของโลกในยุคปัจจุบัน อีกทั้ง นโยบายของภาครัฐที่มีต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาคุณภาพของประชากร โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาคุณภาพประชากรที่ยั่งยืนโดยผ่านการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนต้องมีการเน้นทักษะการคิดวิเคราะห์เป็นหลักผู้เรียนจำเป็นต้องมีคุณสมบัติหรือทักษะที่สำคัญ

เพื่อการตอบรับการนโยบายของการก้าวไปสู่ความเป็นนานาชาติ ดังที่ รัศมี ศรีนนท์ อุดมกฤษฎี ศรีนนท์ วิจารณ์ ยมดิษฐ์ และ กรรณิการ์ กิจนพเกียรติ (2018) คือ 3R และ 8C ซึ่ง 3R ได้แก่ 1) Reading 2) (W) Riting 3) (A) Rithmatics ส่วน 8C ได้แก่ 1) Critical Thinking and Problem Solving 2) Creativity-and Innovation 3) Collaboration Teamwork and Leadership 4) Communication Information and Media Literacy 5) Cross-cultural-Understanding 6) Computing and ICT Literacy 7.) Career and Learning Skills และ 8.) Compassion ทั้งหมดนี้เป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของทักษะขั้นต้นทั้งหมดและเป็นคุณลักษณะที่ผู้เรียนในยุคปัจจุบัน อีกทั้ง สுகนธ์ สินธพานนท์ (2560a) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง Active Learning กับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ดังนี้ 1.การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ 1.1) ผู้สอนออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน ตอบคำถาม ตั้งคำถาม อภิปราย นำเสนอ สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั่นคือทักษะ C5 1.2) ผู้เรียนนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้ การนำเสนอชิ้นงาน การทำงานกลุ่ม การอ่าน การเขียน การสรุปเนื้อหา สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั่นคือ ทักษะ C2 C3 C4 C8 R1 R2 1.3) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั่นคือ ทักษะ C1 2) การพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนคิดเป็นผู้สอนออกแบบจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ ประเมินค่า คิดแก้ปัญหา สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั่นคือ ทักษะ C1 C2 C8 3) ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง หาวิธีการและออกแบบการดำเนินงานกิจกรรมด้วยตนเอง ใช้กระบวนการกลุ่มที่สามารถกำกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ มีการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง สร้างสรรค์ชิ้นงาน ผลงาน ตลอดจนการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั่นคือ ทักษะ R1 R2 R3 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C8 4) การนำไปประยุกต์ใช้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้ตัวนำไปแก้ปัญหาในชุมชน สังคม ประเทศชาติและสังคมโลก สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั่นคือ ทักษะ R1 R2 R3 C1 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C8 ดังจะเห็นได้ว่าการที่ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาพื้นฐานจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องศึกษาโดยให้เข้าใจในเนื้อหาและมีทักษะทางภาษาที่สามารถสื่อสารได้เข้าใจอย่างทอ่งแท้ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกจึงถูกนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในปัจจุบันเพื่อตอบสนองนโยบายของภาครัฐ รวมไปถึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นความรู้ที่ยั่งยืน และติดตัวผู้เรียนไปตลอด

2.7 แนวทางการวัดและการประเมินผลทักษะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีการวัดและการประเมินผลอยู่หลากหลายวิธีโดยเหล่านักวิชาการ ได้เสนอแนวทางการประเมินไว้ดังนี้ (Brame, 2016) ได้ระบุว่า การประเมินกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกที่ ใช้งานอยู่ควรใช้เวลาในการประเมินกลยุทธ์การเรียนรู้ที่กระตือรือร้น ในแง่ของการเลือกกลยุทธ์และ ประสิทธิภาพของกลยุทธ์เพื่อสื่อสารแนวคิด และ คำอธิบายที่ซับซ้อนโดยพิจารณาจากผลการเรียนของ ผู้เรียนโดยใช้มาตรการทั้งเชิงรูปแบบและเชิงสรุปเพื่อช่วยในการวัดประสิทธิภาพของกลยุทธ์ กลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกสามารถประเมินได้โดยการเปรียบเทียบก่อนและหลังผลการมอบหมายงาน แบบทดสอบหรือการส่งแบบทดสอบของผู้เรียน นอกจากนี้การกระตุ้นความคิดเห็นจากผู้เรียนว่ารู้สึก หรือไม่ว่ากิจกรรมนั้นช่วยในการเรียนรู้ของพวกเขาผู้เรียนประสบผลสำเร็จหรือ มีความหมาย ซึ่ง จะสามารถบ่งบอกถึงความสำเร็จของกลยุทธ์ได้ โดย วิชัย เสวกงาม (2559) ได้กล่าวไว้ถึง การประเมินผลทักษะการเรียนรู้เชิงรุกไว้ โดยมีวิธีการประเมิน (Evaluation Methods) ดังนี้

1. การสอบข้อเขียน (Written examination)
2. การสอบปากเปล่า (Oral examination)
3. การสอบทักษะ (Skill Test)
4. การสังเกตพฤติกรรม (Behavior observation)
5. การประเมินกระบวนการทำงาน/ บทบาทในการทำกิจกรรม (Assessment of work processes/ Activity roles)
6. การประเมินผลงาน/บทเรียนที่ ถอดประสบการณ์จากนิสิต (Assessment of output/lessons based on students' experience)
7. การประเมินการบ้าน (Homework assessment)
8. การประเมินรายงาน/ โครงการงาน (Report/Project assessment)
9. การประเมินแฟ้มพัฒนางาน/ อนุทิน (Diary/Journal assessment)
10. การสอบประเมินปฏิบัติ (Performance testing)
11. การประเมินการวิพากษ์/ การนำเสนอผลงาน (Assessment of report criticism/presentation)

12. การประเมินจากการสะท้อนผลการทำงานร่วมกัน (Assessment of result of team-work effort)

13. การประเมินตนเอง (Self assessment)

14. การประเมินแบบ 360 องศา (360Degrees assessment)

15. การประเมินโดยเพื่อน (Peer assessment)

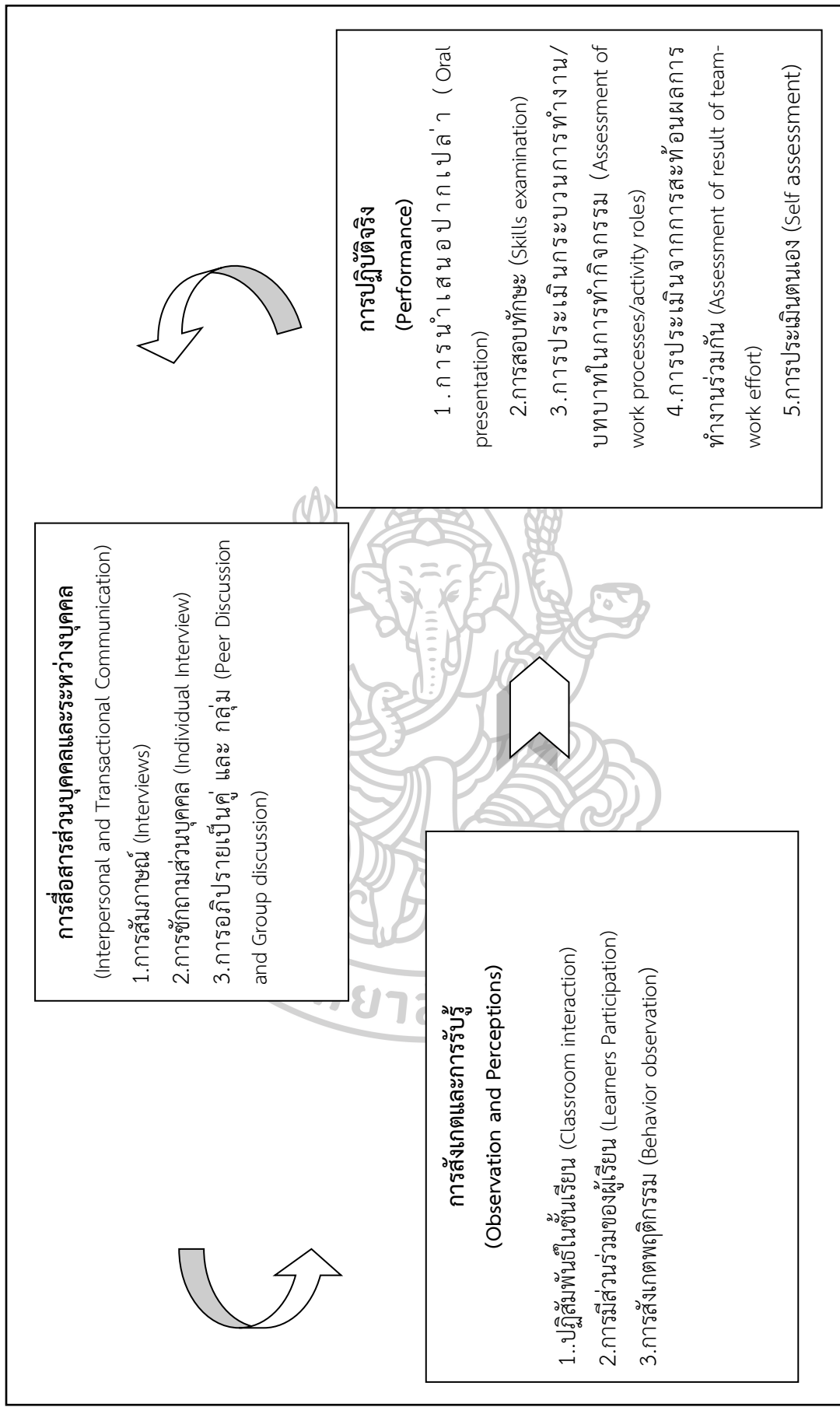
16. การนำเสนอปากเปล่า (Oral presentation)

17. การเข้าชั้นเรียน (Class attendance)

อนึ่งแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษผู้วิจัย ได้สรุปการประเมินผล โดยอ้างอิงจากการประเมินผลข้างต้นและได้ข้อสรุปในการประเมินผลโดยปรับแต่งจากของ Heartland AEA และวิธีการประเมิน ได้ดังนี้

การประเมินผลการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 9 การประเมินผลการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนภาษาอังกฤษ

2.8 ข้อดีและข้อเสียของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้ (นนทลี พรธาดาวิทย์, 2017)

1. เป็นแรงขับที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา
2. ส่งเสริม และพัฒนาทักษะการสร้างการทำงานเป็นทีมสร้างความแข็งแกร่งของเครือข่ายการเรียนรู้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองทำให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการค้นพบแนวคิดและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ให้สนุกสนานมีแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคน ทำให้การเรียนรู้สนุก และสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่ตื่นตัวเสริมพลังทางบวกและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างมีชีวิตชีวา
5. สามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติจริง
6. เพิ่มช่องการสื่อสารกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน
7. ช่วยสร้างความคงทนในการจดจำข้อมูล และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้
8. เป็นการเตรียมเส้นทางให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ยอมรับ และได้รับสิ่งตอบแทนข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นวิธีการที่ดีแต่อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ทุกรูปแบบย่อมมีข้อจำกัดดังนี้ (นนทลี พรธาดาวิทย์, 2017)

1. การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกต้องใช้เวลาจึงอาจทำให้ผู้สอนไม่สามารถจัดการเวลาที่มีอยู่กับจำนวนเนื้อหาหลักสูตรที่มากได้
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกต้องใช้เวลาในการเตรียมการดังนั้นหากผู้สอนที่มีภาระงานสอนมากจะไม่สามารถใช้การเรียนรู้เชิงรุกได้
3. การใช้การเรียนรู้เชิงรุกในห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ และจำนวนผู้เรียนมากอาจมีข้อจำกัดในการดูแลควบคุมให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมไปในทิศทางที่ผู้สอนวางแผนได้ยาก
4. ผู้สอนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงคิดว่าตนเองเป็นผู้บรรยายที่ดีจะไม่ยอมรับวิธีการเรียนรู้เชิงรุกให้ความสำคัญกับกระบวนการมากกว่าผู้สอน
5. ความต้องการวัสดุอุปกรณ์จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสอนแบบเชิงรุก อีกทั้งห้องเรียนต้องมีความพร้อมในการเรื่องวัสดุอุปกรณ์

6. ผู้เรียนต่อต้านวิธีการสอนที่ไม่ใช่การบรรยายเนื่องจากผู้เรียนจะคุ้นชินกับการเรียนโดยวิธีการมารับความรู้จากผู้สอน ดังนั้นการเรียนโดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามคำแนะนำของผู้สอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ค่อนข้างเป็นไปได้ลำบาก

อีกทั้งปัญหาที่มักเกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

1. ผู้เรียนไม่ต้องการให้สอนแบบเชิงรุก เพราะยังยึดติดกับการเรียนแบบเก่า
2. ผู้เรียนบ่นเรื่องการใช้กิจกรรมของผู้สอนที่อาจไม่สนุก ไม่น่าสนใจ หรือ ไม่มี

ความหลากหลาย

3. ผู้สอนควบคุมการสอนแบบเชิงรุกไม่ได้
4. การสอนแบบเชิงรุก อาจจะใช้เวลามากเกินไป
5. ผู้เรียนไม่ทำงานร่วมกันในกลุ่ม
6. ผู้เรียนไม่ตรวจสอบผลงานอย่างจริงจัง

โดยสรุปแล้ว ข้อดีของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีมากกว่าข้อเสียอยู่ค่อนข้างมาก ดังจะเห็นได้ว่าการพัฒนารูปแบบของกิจกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจ และแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนมากขึ้น ทั้งกิจกรรมที่เสริมแรงบวก และสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ขับเคลื่อนความใคร่รู้ ความสนใจของตนเอง เลือกได้ว่าอยากจะศึกษาอะไรและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ยั่งยืน ตลอดจนเป็นการเรียนที่เสริมทักษะทางการสื่อสาร เข้าสังคม ที่สอดคล้องกับเจตนาธรรมของผู้เรียน สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความพึงพอใจของผู้เรียน แต่กระนั้นก็ยังมียกจำกัดอยู่บ้างซึ่งข้อจำกัดหลัก ๆ เป็นข้อจำกัดที่มาจาก ปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายในได้แก่ ตัวผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาวิชา รูปแบบของกิจกรรม เวลาที่จำกัด ส่วนปัจจัยภายนอกนั้น คือ เรื่องของสถานที่ ขนาดจำนวนของผู้เรียนที่ค่อนข้างมาก ทำให้ดำเนินกิจกรรมได้ยาก และค่อนข้างจำกัดรูปแบบของกิจกรรม อีกทั้งจาก วัสดุอุปกรณ์ในการทำสื่อการสอน งบประมาณ รวมไปถึงสภาพแวดล้อม ทั้งโรงเรียนและสภาพแวดล้อมจากสภาพดินฟ้าอากาศก็เป็นส่วนที่ทำให้ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีข้อจำกัดอยู่

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1 ความหมายของการพูด

การพูดเป็นพฤติกรรมที่เกิดควบคู่ไปกับการฟัง เมื่อมีผู้พูดย่อมมีผู้ฟังเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสาร (Communication) ซึ่งการพูดนั้น มีทั้งการเปล่งออกมาเป็นเสียง เป็นคำ เป็นประโยค ในรูปแบบของหลายความหมาย ตามเจตนารมณ์ของผู้พูด ตามความตั้งใจ ของผู้พูด ซึ่ง เรียกว่า

วจนะภาษา (Verbal) และการใช้ภาษาทางท่า ร่างกาย หน้าตา เข้ามามีส่วนช่วยในการสื่อสารส่งเสริม การพูดนั้นเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูด เรียกว่า อวัจนะภาษา (Nonverbal) ซึ่งความหมาย ของการพูดนั้นมีอยู่มากมาย ซึ่งตามพจนานุกรม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2513) ได้แยกความหมาย "การพูด" ออกเป็น 2 คำ คือ "การ" หมายถึง กิจ.งาน,ฐานะ,หน้าที่ ส่วนคำว่า"พูด"หมายถึง กล่าว รวมคำทั้งสองเข้าด้วยกันเป็น" การพูด" หมายถึง กิจพูดหรือกิจกล่าว, งานพูดหรืองานกล่าว, ฐานะพูด หรือฐานะกล่าว, หน้าที่พูดหรือหน้าที่กล่าว เป็นต้น อีกทั้ง

อนวัช ธีรนนท์ และ ยมาภย์ สอนิต (2525) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า "การพูด คือ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และ ความต้องการของผู้พูด ให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง

จินดา งามสุทธิ (2531) ให้ความหมายการพูดว่า การพูดคือการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด เพื่อติดต่อสื่อสารให้เข้าใจกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง หรือการพูดคือการสื่อความหมายแบบหนึ่ง ที่ เรียกว่า (Oral Communication) มิได้หมายความว่า เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ปากเท่านั้น แต่เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาเสียง กิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของผู้พูดให้ แก่ผู้ฟัง ให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของผู้พูด

ประกาศรี สีหอำไพ (2537) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด เป็นวิธีสื่อสารชนิด หนึ่งของทักษะการส่งสาร (Expressive Skill) ซึ่งสามารถฝึกหัดให้มีประสิทธิภาพได้ โดยผู้พูดสามารถ ส่งรหัสของสาร (Encode) โดยใช้ภาษา ถ้อยคำ และท่าทางเป็นสื่อส่งสารไปให้ผู้ฟังสามารถถอดรหัส (Decode) จนเข้าใจความหมายของสาร (Message) ได้ สถาบันภาษาศาสตร์ สำนักรงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กล่าวถึงการพูดไว้ดังนี้

การพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเพื่อ สื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทางอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้อง ตามจรรยา มารยาทและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนองเป็น ทักษะที่สำคัญสำหรับ บุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการ เรียนการสอนภาษาต่างประเทศการพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Face Communication) ระหว่างบุคคลดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟังจึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ข้อคิดเห็น และข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่าน และรวบรวมการเตรียมความคิด

ต่าง ๆ เหล่านี้ ให้เป็นระเบียบเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังและผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่ายและ แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว 2.สาระหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีครบถ้วน และถูกต้อง 3.ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นนขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง 4.เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ 5.ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้นตลอดจน R. S. Brown and Nation (1997) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นกระบวนการโต้ตอบในการสร้างความหมายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและรับและประมวลผลข้อมูล ในด้านของ Byrne (1986) กล่าวว่า การพูดเป็นกระบวนการสองทางระหว่างผู้พูดและผู้ฟังและเกี่ยวข้องกับทักษะการผลิตของภาษาและทักษะการเปิดกว้างในการทำความเข้าใจ ซึ่งในส่วนของ Nunan (2003) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะการผลิตซึ่งประกอบด้วยการสร้างคำพูดที่เป็นระบบเพื่อแสดงความหมาย ผลผลิตของกิจกรรมการพูดคือการพูดด้วยวาจาซึ่งโดยปกติแล้วผู้คนจะมีจุดประสงค์ในการสื่อสารโดยการสร้างมันขึ้นมาดังที่ Jack Croft Richards, Richards, and Renandya (2002) ได้กล่าวว่า การพูดภาษาหนึ่งควรรู้ว่าภาษาถูกใช้อย่างไรในบริบททางสังคมเพราะอาจเกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่ไม่ใช่คำพูดหลายชนิดซึ่งบางครั้งก็ขัดแย้งกับภาษาที่ใช่วาจา

กล่าวได้โดยสรุปคือ การพูดคือ การติดต่อสื่อสาร (Communication) ให้เข้าใจกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง หรือการพูดคือการสื่อความหมายโดยใช้ภาษา ถ้อยคำ และท่าทางเป็นสื่อส่งสารไปให้ผู้ฟัง ตามจุดประสงค์ในการสื่อสารนั้น ๆ ซึ่งมีบริบทเข้ามาเกี่ยวข้อง (Context) อีกทั้งยังมีความหมายของภาษาทางสังคม (Sociolinguistics) และบริบททางสังคม (Sociocultural) เข้ามาเกี่ยวข้องในการใช้ภาษาพูดนั้น ๆ

3.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากในโลกยุคปัจจุบัน อันจะเห็นได้จากการใช้ภาษาอังกฤษที่แพร่หลาย และมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของการสื่อสารในโลกยุคปัจจุบัน มากไปกว่านั้นแต่ละประเทศก็มีภาษาอังกฤษเป็นของตัวเอง ดังเช่นที่ (Crystal, 1999) ได้กล่าวไว้ ว่าภาษาอังกฤษนั้นกลายเป็นภาษาสากลของโลก (English as a global language) และภาษาอังกฤษก็มีความหลากหลายขึ้น อันเนื่องมาจากจำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษที่มีมากขึ้นในปัจจุบัน โดยอ้างอิงจากในปี 2015 มีผู้ใช้ภาษาอังกฤษถึง 195 ประเทศ โดยที่ 67 ประเทศมีภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาหลัก 'ทางการ' นอกจากนี้ยังมี 27 ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ และ (Jensen de López และคณะ, 2021) ระบุว่า จากการศึกษาที่มีประชากรประมาณ 1.35 พันล้านคนพูดภาษาอังกฤษได้ อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอังกฤษ ผู้คนประมาณ 360 ล้านคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก ดังจะเห็นได้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และจำนวนประชากรที่พูดภาษาอังกฤษที่มีจำนวนมากขึ้นในทุก ๆ ปี

อัยยารัศ ศิริภักดิ์ (2015) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสาร และยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงาน เมื่อเราต้องติดต่อกับคนต่างวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และจะมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับการทำงานที่คนทั้งโลกต้องมาติดต่อสื่อสารกัน ธุรกิจสามารถเดินหน้าไปได้อย่างราบรื่น เมื่อทุกคนสามารถเข้าใจในสิ่งที่อีกคนหนึ่งพูดและ (ETS, 2020) ได้ระบุถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ 5 ประการด้วยกัน 1.) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของการสื่อสารระหว่างประเทศ 2.) ภาษาอังกฤษช่วยให้เข้าถึงความบันเทิงได้มากขึ้นและเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้น 3.) ภาษาอังกฤษช่วยให้เดินทางได้ง่ายขึ้น 4.) ภาษาอังกฤษสามารถทำให้คุณ "ฉลาดขึ้น" ได้ ในแง่มุมของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วยเพิ่มความสามารถในการคิดและวิเคราะห์

กล่าวโดยสรุปคือ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากในแง่มุมของการใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ หนึ่งประโยชน์ที่สำคัญคือประโยชน์ในการสื่อสาร ซึ่งมีผู้ใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางไม่เพียงแต่กลุ่มผู้ใช้เป็นภาษาหลักเท่านั้นแต่รวมไปถึงกลุ่มผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (English as International Language) หรือกลุ่มผู้ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างชาติ (English as a Lingual Franca)

3.3 กระบวนการและองค์ประกอบพูดภาษาอังกฤษ

3.3.1 กระบวนการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดที่ดีคือการพูดที่ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงรวมทั้งกิริยาอาการอย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคมเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความ ต้องการที่เป็นคุณประโยชน์สัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด ตามที่ (อนวัชศิริวงศ์ และ ยมาภัส สวนิต, 2538) ได้กล่าวไว้ ซึ่งในกระบวนการพูดประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

Harmer (2001) ได้ให้ความสามารถในการพูด อย่างคล่องแคล่วไว้วางไม่เพียง แต่ผู้พูดจะมีความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของภาษาเท่านั้น ยังรวมถึงความสามารถในการประมวลผลข้อมูลและภาษา "ตรงจุด" ด้วย องค์ประกอบที่จัดเป็นคุณสมบัติทางภาษามีดังต่อไปนี้

1. คำพูดที่เชื่อมต่อกัน (Connected speech) คำพูดที่เชื่อมต่อเพื่อให้สามารถใช้คำพูดที่เชื่อมต่อกันคือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนเสียงเมื่อเราพูด ในการปรับเปลี่ยนเสียงทำได้โดยการปรับเปลี่ยน การดุดกลืน การละเว้น การเพิ่ม หรือการทำให้อ่อนลง

2. อุปกรณ์ที่ใช้แสดงออกทางการพูด (Expressive Devices) คือการใช้ระดับเสียงและความเค้นระดับเสียงและความเร็วที่แตกต่างกันและ การใช้ paralinguistic (ภาษาทางกายภาพและอวัจนภาษา)

3. คำและไวยากรณ์ (Lexis and Grammar) คือความสามารถในการเลือกคำที่เหมาะสมและการใช้วลีที่แตกต่างกันในบริบทที่ต่างกันเมื่อเราพูดนั้นมีความสำคัญมากเพราะบางครั้งอาจมีคำพูดที่ควรพูดแตกต่างกันเมื่อเราพูดในสถานการณ์ที่แตกต่าง และกับผู้รับที่แตกต่าง

4. ภาษาการเจรจา (Negotiation Language) คือการใช้ภาษาการเจรจาเพื่อชี้แจงหรือปรับเปลี่ยนสิ่งที่เรากำลังพูดเพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเห็นว่าเราไม่เข้าใจ

5. กระบวนการทางภาษา (Language Processing) คือผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องสามารถประมวลผลภาษาในหัวของตัวเองและนำมาจัดลำดับความสอดคล้องกันเพื่อให้ออกมาในรูปแบบที่ไม่เพียง แต่เข้าใจได้ง่าย แต่ยังสามารถสื่อถึงความหมายที่ตั้งใจไว้ด้วย

6. การโต้ตอบกับผู้อื่น (Interacting with others) คือ การพูดที่มีประสิทธิภาพยังเกี่ยวข้องกับการฟังเป็นอย่างดี โดยมีความเข้าใจว่าผู้ฟัง รู้สึกอย่างไรและต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเปลี่ยนภาษาหรือการโต้ตอบกลับ

7. การประมวลผลข้อมูล (Information Processing) คือนอกเหนือจากการตอบสนองต่อความรู้สึกของผู้อื่นแล้วเรายังต้องสามารถประมวลผลข้อมูลที่ได้รับมานำมาให้เราในขณะนั้น

Levelt (1993) ได้ออกแบบจำลองแบ่งการผลิตเสียงพูด ออกเป็นกระบวนการทางปัญญา ออกมาเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดแนวความคิด 2) การกำหนดคำพูด 3) การเปล่งเสียงพูด และ 4) การตรวจสอบตนเอง

โดยสรุปแล้วกระบวนการพูดที่ดีนั้นย่อมหมายถึงการพูดที่มีการสื่อสารที่มุ่งเน้นทักษะทางภาษา โดยผู้พูดต้องพูดสื่อสารด้วยถ้อยคำ หรือประโยคที่ดี ตลอดจนผู้พูดต้องเข้าใจกระบวนการพูดของตนเองเป็นอย่างดีเพื่อที่จะได้พูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์

3.3.2 องค์ประกอบพูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของการพูดนั้น มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดไว้อย่างหลากหลายซึ่ง มีดังต่อไปนี้

Jack Croft Richards และคณะ (2002) ได้อ้างอิงจาก (Burns, 1998) ไว้ว่าความเชี่ยวชาญในการพูดภาษาอังกฤษผู้เรียนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องรู้ไม่เพียง แต่ความรู้ทางภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวิธีการโต้ตอบกับผู้อื่นในสถานการณ์และความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ความสามารถเหล่านั้นที่เป็นพื้นฐานของความสามารถในการพูดเรียกอีกอย่างว่า ความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งความสามารถในการสื่อสารนั้นรวมไปถึง

1. ความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ในการพูดกลศาสตร์ หมายถึงเสียงพื้นฐานของตัวอักษรและพยางค์การออกเสียงคำน้ำเสียงและการเน้นย้ำเสียง

2. ความสามารถทางวาทกรรม (Discourse Competence) เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบเจตนา ในวาทกรรมไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ กฎของการทำงานร่วมกันและการเชื่อมโยงกันใช้ซึ่งช่วยในการสื่อสารร่วมกันอย่างมีความหมาย

3. ความสามารถทางภาษาสังคมศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) คือความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการรู้ว่าผู้ใช้ภาษาเป้าหมายคาดหวังอะไรทางสังคมและวัฒนธรรม นั่นคือผู้เรียนจะต้องได้รับกฎเกณฑ์และบรรทัดฐานที่เหมาะสมและตระหนักถึงการกระทำของคำพูด

4. ความสามารถเชิงกลยุทธ์ (Strategic Competence) ความสามารถเชิงกลยุทธ์หมายถึงความสามารถในการรู้ว่าจะเริ่มสนทนาเมื่อใดและอย่างไร วิธีการเริ่มสนทนา และวิธีการสนทนาต่อไปเป็นอย่างไร วิธียุติการสนทนาและวิธีแก้ปัญหาความเข้าใจในการสนทนา อีกทั้ง

รุ่งดาว จารุภูมิ (2541) แบ่งองค์ประกอบการพูดไว้ 4 แบบ คือ 1) ความคล่องแคล่ว 2) ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ 3) ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร และ 4) คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร ซึ่งจากองค์ประกอบข้างต้นจึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการพูดที่ดี คือการเลือกใช้คำ ประโยค น้ำเสียง ท่าทาง ที่สอดคล้องกันโดยต้องคำนึงถึงหลักปัจจัยองค์ประกอบ และบริบทในการพูด สถานการณ์ที่จะใช้ อีกทั้งระดับของภาษาที่ใช้ รวมไปถึงเพศ คุณวุฒิวัยวุฒิของทั้งผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการพูดเพื่อการสื่อสารอีกด้วย

3.4 ประเภทและวิธีในการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดนั้นมีอยู่หลากหลายวิธี ซึ่งการพูดแต่ละวิธีมีเจตจำนง ประโยชน์ ความหมาย และความมุ่งเน้นที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเภทซึ่งนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ระบุประเภทของการพูดออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

R. S. Brown and Nation (1997) ได้กล่าวถึงประเภทของการพูด 5 ประเภท คือ

1) เลียนแบบ (Imitative) 2) ความเข้มข้น (Intensive) 3) การตอบสนอง (Responsive)

4) การโต้ตอบ (Interactive) และ 5) ความกว้างขวาง (Extensive) ในส่วนของ Jack C Richards (2003) ได้ระบุถึงประเภทของการพูดไว้ 3 ประการด้วยกันคือ

1. Talk as Interactions คือการสนทนา ตามปกติทั่วไป ซึ่งอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่ทำหน้าที่ทางสังคมเป็นหลัก เช่น การพูดโต้ตอบ ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและการตอบกลับอาจเป็นแบบสบาย ๆ หรือเป็นทางการ สะท้อนถึงรูปแบบและกฎเกณฑ์เช่นสำหรับการเปิดการเลือกหัวข้อและการปิดรวมถึงการหักทลายการพูดคุยเล็ก ๆ น้อย ๆ การชมเชยการเล่าเรื่องส่วนตัว และการเล่าเรื่อง เป็นต้น

2. Talk as Transactions คือ การสนทนาตามสถานการณ์ที่ที่จะใช้ ซึ่งอยู่ที่สิ่งที่พูดหรือการกระทำ ข้อความและการทำให้ตนเองเข้าใจอย่างชัดเจนและถูกต้องเป็นจุดสนใจหลักแทนที่จะเป็น ผู้เข้าร่วมสนทนาและวิธีที่พวกโต้ตอบทางสังคมซึ่งกันและกัน เป็นการให้หรือการรับข้อมูล หรือการรับสินค้าและบริการโดยมุ่งเน้นข้อความและกลยุทธ์ในการสื่อสาร เช่น การขอเส้นทาง การอธิบายวิธีการใช้บางสิ่ง การแบ่งปันความคิดเห็นและความคิดหรือหาหรือเกี่ยวกับแผน สินค้าและบริการ ข้อบป้ียง และสั่งอาหาร เป็นต้น

และ 3. Talk as Performances คือ การพูดคุยที่สามารถแยกแยะได้อย่างมีประโยชน์ เรียกว่าการพูดคุยเชิงการแสดง หมายถึงการพูดในที่สาธารณะ กล่าวคือการพูดที่ส่งข้อมูลต่อหน้าผู้ชม เช่นการนำเสนอในชั้นเรียน การประกาศสาธารณะ และสุนทรพจน์

ซึ่งในส่วนของ (Suárez Vilagran, 2008) ได้ระบุว่าองค์ประกอบของการพูดมี 3 ประการด้วยกัน คือ 1) INTERACTIVE 2) PARTIALLY INTERACTIVE และ 3) NON-INTERACTIVE ซึ่งแต่ละประเภทคือ

1. การพูดสนทนาแบบมีการโต้ตอบ (INTERACTIVE) ได้แก่ การสนทนาแบบเห็นหน้า การโทรทางโทรศัพท์ การสลับกันฟังและพูด การพูดคุยซักถามเพื่อความเข้าใจ การพูดซ้ำ ๆ หรือ การทวนคำพูดของคู่สนทนาของเรา

2. การพูดสนทนาแบบปฏิสัมพันธ์บางส่วน (PARTIALLY INTERACTIVE) ได้แก่ การพูดสด โดยที่ผู้ฟังไม่ได้แสดงความคิดเห็นโต้ตอบ การที่ผู้พูดตีความจากสีหน้าท่าทางของผู้ฟัง

3. การพูดสนทนาแบบไม่มีการโต้ตอบ (NON-INTERACTIVE) ได้แก่ การพูดออกอากาศทางวิทยุ การแสดงบนละคร การท่องบทกวี และการร้องเพลง เป็นต้น

ซึ่งสรุปได้ว่าการพูดที่ดีนั้นมีกระบวนการพูดที่ครอบคลุมในระดับความเข้าใจ และในระดับ ผู้ใช้การพูดที่ดีนั้นคือ การพูดสนทนาที่ผู้พูดเข้าใจในสารที่ตนเองต้องการจะสื่อสารสนทนา เนื้อความ

ของสิ่งที่ตนจะสื่อ รวมไปถึงเข้าใจระดับของการพูดที่ต้องการใช้ในการสื่อสาร จุดมุ่งหมายของการสื่อสารและวัตถุประสงค์ อีกทั้งรวมถึงความเหมาะสมของการพูดออกไปจากนั้นต้องเข้าใจถึงการตอบโต้ทั้งทางภาษา และการแสดงออกของคู่สนทนา หรือคนที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร เพราะการพูดที่ดีผู้ฟังจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดและตีความได้ถึงเจตนาารมณ์ของผู้พูดนั่นเอง

3.5 หลักเกณฑ์และการประเมินการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดนั้นมีหลักเกณฑ์ในการประเมินอยู่หลากหลายด้วยกัน นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการศึกษาหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตของการประเมินการพูดว่าพูดเช่นไรจึงจะเป็นการพูดที่ดี การใช้ น้ำเสียง ข้อความ คำ และรูปประโยค อีกทั้งภาษาท่าทางของผู้พูดย่อมมีส่วนในการประเมินเช่นกัน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงมีเกณฑ์ในการประเมิน (Criteria) หรือเกณฑ์ที่จะมาให้คะแนนการพูด (Rubrics) ซึ่งมีดังต่อไปนี้

สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้นิยาม ของ เกณฑ์การประเมินไว้ว่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เกณฑ์การประเมิน (Rubrics) คือ แนวการให้คะแนนเพื่อประเมินความรู้ความสามารถ ผลงานหรือประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียน ซึ่งการประเมินนั้น มีองค์ประกอบด้วยกัน 3 องค์ประกอบคือ 1) เกณฑ์ หรือ ประเด็นที่จะประเมิน (Criteria) 2) ระดับคุณภาพ (Performance Level) และ 3) คำอธิบายคุณภาพงาน (Quality Description) อนึ่งเกณฑ์ที่ใช้ประกอบไปด้วย นำเสนอข้อมูล ในรูปแบบที่เหมาะสม สามารถอ่าน อีกทั้งแปลความหมาย และ การวิเคราะห์ข้อมูล จากการนำเสนอข้อมูลได้ ในส่วนของระดับคุณภาพ เป็นการแยกแยะคุณภาพของผลงาน การปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่กำหนด ออกเป็นระดับของความสำเร็จซึ่งอยู่ในดุลยพินิจขึ้นกับความเหมาะสมของลักษณะงานและเกณฑ์ ผ่าน หรือ ไม่ผ่าน ระดับ 1 ถึง ระดับ 4 โดยแบ่งเป็นเริ่มต้น, ผ่าน ,ชำนาญและเชี่ยวชาญ อีกทั้งคำอธิบายคุณภาพของงานจะต้อง เป็นรายละเอียดของคุณภาพงานในแต่ละระดับ คำอธิบายต้องมีความชัดเจน มองเห็นความแตกต่างของแต่ละระดับอย่างชัดเจน เพื่อสะดวกต่อการให้คะแนน อีกทั้ง ชนิดของเกณฑ์การประเมิน (Rubric) เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rubric) เป็นการประเมินภาพรวมของการปฏิบัติงานหรือผลงาน โดยดูคุณภาพโดยรวมมากกว่าดูข้อบกพร่องส่วนย่อย

เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubric) เป็นการประเมินแบบแยกส่วนของเกณฑ์การประเมินออกเป็นส่วนย่อยหรือหลายมิติ เกณฑ์การประเมินแบบนี้จะได้ผลสะท้อนกลับค่อนข้างสมบูรณ์ เป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนและผู้สอนมาก ซึ่งสามารถทราบ จุดเด่น-จุดด้อยของผู้เรียนแต่ละคนได้

ในส่วนของ (Harris, 1969) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการประเมินทักษะการพูดไว้ด้วยกัน 5 องค์ประกอบ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ความถูกต้องในการออกเสียง (Pronunciation) 2) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) 3) ความสามารถในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด (Comprehension) 4) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) และ 5) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

Clarke (2020) ได้ให้เกณฑ์การประเมินการพูดไว้ 2 ส่วนใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ 1.) เนื้อหา และ 2.) รูปแบบการนำเสนอ ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) ประกอบไปด้วย

1.1 หัวข้อต้องเหมาะสม โดยพิจารณาจากผู้ชมและวัตถุประสงค์ การเลือกหัวข้อนั้นต้องมีความน่าสนใจแตกต่างกัน และเหมาะสม

1.2 บทนำ / สรุป (INTRODUCTION/ CONCLUSION) ผู้พูดมีส่วนร่วมกับผู้ฟังอย่างไร ในช่วงเริ่มต้นซึ่งรวมถึงคำแถลงและเมื่อสิ้นสุดการนำเสนอการแสดงที่เหมาะสม

1.3 เนื้อหา โฟกัสและการพัฒนา (CONTENT (FOCUS & DEVELOPMENT) มีประเด็นหลักจุดเน้นหรือคำแถลง มีการสนับสนุนรายละเอียดประเด็นหลัก มีหลักฐานการแก้ไข และมีการนำเสนอภาพ ที่มีความเป็นมืออาชีพและมีประสิทธิภาพ

1.4 การจัดการ (ORGANIZATION) มีส่วนประกอบของชิ้นส่วนงาน (บทนำ เนื้อหา และข้อสรุป) เข้ากันได้อย่างไร มีความคิดไหลเชื่อมต่อกับช่วงการเปลี่ยนภาพและยังคงสอดคล้องกัน

2. รูปแบบการนำเสนอ (Style) ประกอบไปด้วย

2.1 เสียง (Voice) การเปล่งเสียง ความดังน้ำเสียงและการก้าวร้าวถึงพลังงาน ความกระตือรือร้นและความสนใจได้อย่างไร

2.2 ร่างกาย (Body) ให้ความสนใจกับท่าทางท่าทางลักษณะทางกายภาพท่าทางการเคลื่อนไหวและการสบตา

2.3 ทักษะภาษาทั่วไป (GENERAL LANGUAGE SKILLS) การพิจารณาเลือกใช้คำให้เหมาะสมของคำศัพท์ความกระชับและระดับความเป็นทางการ รวมถึงความถูกต้องของไวยากรณ์และการใช้งาน

กล่าวโดยสรุปคือ หลักเกณฑ์ในการวัดประเมินผลการพูดของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน คุณภาพ อีกทั้งความถูกต้อง แม่นยำในการใช้ภาษา ซึ่งรวมไปถึงน้ำเสียง ท่าทาง ภาษากายอีกด้วย โดยผู้สอนนั้นทราบถึงคุณภาพของผู้เรียนจากการประเมินการสอน เมื่อสังเกตเห็นถึงความบกพร่องของผู้เรียนผู้สอนต้องแนะนำ หาทาทางแก้ไขข้อบกพร่องนั้น เพื่อให้

ผู้เรียนปรับแก้ และพัฒนาข้อบกพร่องนั้นให้ดีขึ้น อนึ่งหลักเกณฑ์ในการประเมินการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีเกณฑ์การประเมินสาขาลงจากหน่วยงานต่าง ๆ มากมายดังเช่น H. D. Brown (2000) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ประเมินการพูดไว้ 5 องค์ประกอบด้วยกัน และมี ระดับตัววัดอยู่ที่ 5 ระดับด้วยกัน ดังตาราง

ตารางที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ H. D. Brown (2000)

H. Douglas Brown (2000) เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ประเภทการประเมิน	ระดับ	เกณฑ์การประเมิน	คะแนน
1. ไวยากรณ์ (Grammar)	1	เข้าถึงอย่างมาก: ผู้พูดไม่เข้าใจภาษาและไม่สามารถเข้าใจผู้พูดได้แม้กระทั่งข้อผิดพลาดในไวยากรณ์ก็จะพูดผิดเสมอ	
	2	ปานกลางถึงแย่: ผู้พูดสามารถจัดการโครงสร้างพื้นฐานได้ค่อนข้างแม่นยำ แต่ไม่มั่นใจว่าจะควบคุมไวยากรณ์ได้	
	3	ดีถึงปานกลาง: การควบคุมไวยากรณ์ดี ผู้พูดสามารถพูดภาษาโดยไม่มีโครงสร้างที่ถูกต้องเพียงพอ	
	4	ดีมากถึงดี: ทักษะผิดพลาดในไวยากรณ์ค่อนข้างยาก ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง	
	5	ยอดเยี่ยม: ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์	
2. คำศัพท์ (Vocabulary)	1	เข้าถึงอย่างมาก: ผู้พูดมีคำศัพท์ในการพูดไม่เพียงพอที่จะแสดงอะไรที่ได้นอกจากความต้องการพื้นฐาน	
	2	ปานกลางถึงแย่: ผู้พูดมีคำศัพท์ในการพูดเพียงพอที่จะแสดงสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดายด้วยการพูดแบบวนซ้ำๆ ไปมา	
	3	เหมาะสมสำหรับคนทั่วไป: การพูดคำศัพท์ที่กว้างพอที่แทบจะไม่ต้องความหาคำได้คำหนึ่ง	

ตารางที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ H. D. Brown (2000) (ต่อ)

ประเภทการประเมิน	ระดับ	เกณฑ์การประเมิน	คะแนน
3. ความเข้าใจ (Comprehension)	4	ดีมากถึงดี: ผู้พูดมีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์สูง	
	5	ยอดเยี่ยม: การพูดในทุกระดับได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่จากเจ้าของภาษา ในคุณลักษณะทั้งหมดรวมถึงความกว้างของคำศัพท์และสำนวนการใช้ภาษาพูดและการอ้างถึงวัฒนธรรม	
	1	แย่มากถึงดีมาก: ผู้พูดสามารถเข้าใจคำถ้อยคำและข้อความง่าย ๆ หากพูดซ้ำการพูดซ้ำหรือถอดความ	
	2	ปานกลางถึงแย่มาก: ผู้พูดสามารถรับส่วนสำคัญของการสนทนาในหัวข้อง่าย ๆ ได้มากที่สุด (หัวข้อที่ไม่จำเป็นต้องมีความรู้เฉพาะทาง)	
	3	เหมาะสมสำหรับคนทั่วไป: ความเข้าใจของผู้พูดค่อนข้างสมบูรณ์ในสถานการณ์การพูดปกติ	
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	4	ดีมากถึงดี: ผู้พูดสามารถเข้าใจบทสนทนาใด ๆ ที่อยู่ในช่วงประสบการณ์ของเขา	
	5	ยอดเยี่ยม: เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	
	1	แย่มากถึงดีมาก: การพูดหยุดชะงักข้ามมากและไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งไม่สามารถสนทนา	
	2	ปานกลางถึงแย่มาก: ผู้พูดมักจะลังเลและการะตุก บางประโยคอาจจะไม่สมบูรณ์	
	3	ดีถึงค่าเฉลี่ย: บางครั้งคำพูดมีความลังเล ผู้พูดแทบไม่ต้องการความหาคำพูด	

ตารางที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ H. D. Brown (2000) (ต่อ)

ประเภทการประเมิน	ระดับ	เกณฑ์การประเมิน	คะแนน
5.การออกเสียง (Pronunciation)	4	ดีมากถึงดี: การพูดเป็นไปอย่างราบรื่นและไม่ต้องใช้เวลาพยายาม แต่ไม่สามารถเห็นความเร็วและความสม่ำเสมอ	
	5	พูดในหัวข้อทั่วไปและชำนาญ ทั้งหมดเป็นไปอย่างราบรื่นและถ่ายทอดเหมือนเจ้าของภาษา	
	1	แยถึงแย่มาก: เกิดข้อผิดพลาดในการออกเสียงบ่อยครั้ง แต่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้	
	2	ปานกลางถึงแย่: สำเนียงของผู้พูดนั้นพอเข้าใจได้แม้ว่าจะมีข้อผิดพลาด	
	3	ดีถึงปานกลาง: มีข้อผิดพลาดที่ไม่เคยปรากฏขึ้นพร้อมกับความเข้าใจ สำเนียงอาจดูแปลกปลอมอย่างเห็นได้ชัด	
4	ดีมากถึงดี: ข้อผิดพลาดในการออกเสียงค่อนข้างหายาก		
5	ยอดเยี่ยม: การออกเสียงไม่มีร่องรอยของสำเนียงท้องถิ่น และ พูดเหมือนเจ้าของภาษา		

ในส่วนของ DELAWARE CITY SCHOOLS ได้ใช้เกณฑ์ในการประเมินการพูดภาษาอังกฤษไว้ 5 องค์ประกอบด้วยกันดังนี้

ตารางที่ 2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ DELAWARE CITY SCHOOLS
 DELAWARE CITY SCHOOLS เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ลำดับที่	ความคล่องแคล่ว (Fluency)	การออกเสียง และสำเนียง (Pronunciation and Accent)	คำศัพท์ (Vocabulary)	ไวยากรณ์ (Grammar)	รายละเอียด (Details)
5	การพูดที่ราบรื่นและสิ้นเปลือง ลังเลเล็กน้อย; ไม่มีความพยายามในการค้นหาคำ คำปริมาณน้อยแต่เต็ม	การออกเสียงเป็นเลิศ มี ความพยายามที่ดี	การควบคุมคุณสมบัติทาง ภาษายอดเยี่ยม คำศัพท์ที่มี ให้เลือกมากมาย	มีความแม่นยำและ โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ หลากหลาย	คำอธิบายระดับดีเยี่ยม รายละเอียดเพิ่มเติม นอกเหนือจากข้อกำหนด
4	การพูดที่ราบรื่นและสิ้นเปลือง ลังเลเล็กน้อย ค้นหาคำ เล็กน้อย คำที่ไม่ได้ยินหรือ	การออกเสียงดี มีความ พยายามที่ดี	ควบคุมภาษาได้ดี คำศัพท์ที่ หลากหลายที่ได้รับการ คัดเลือกอย่างดี	มีข้อผิดพลาดในโครงสร้าง ทางไวยากรณ์อาจเกิดจาก ความพยายามที่จะรวม ความหลากหลาย	คำอธิบายระดับดี รวม ข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมด
3	การพูดค่อนข้างราบรื่น ความลังเลและความไม่ สม่่าเสมอบางอย่างที่เกิด จากการเปลี่ยนวลีและ ค้นหาคำ	การออกเสียงดี มีความ พยายามในการเน้นเสียง แต่แน่นอนว่าไม่ใช่เจ้าของ ภาษา	การควบคุมภาษาที่ เหมาะสม มีการขาดช่วง คำศัพท์	มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ บ่อยครั้งที่ไม่ปิดบัง ความหมาย โครงสร้างมี ความหลากหลายเล็กน้อย	คำอธิบายที่เพียงพอ ควร ระบุรายละเอียดเพิ่มเติม บางประการ

ตารางที่ 2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ DELAWARE CITY SCHOOLS (ต่อ)

ลำดับที่	ความคล่องแคล่ว (Fluency)	การออกเสียง และสำเนียง (Pronunciation and Accent)	คำศัพท์ (Vocabulary)	ไวยากรณ์ (Grammar)	รายละเอียด(Details)
2	มักจะลืงเลกับางประยค ที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ปริมาณค่าน้อยมาก	การออกเสียงค่อนข้างดี ไม่ ต้องใช้ความพยายามในการ พูดสำเนียงเจ้าของภาษา	การควบคุมภาษาที่อ่อนแอ การเลือกคำศัพท์พื้นฐานที่ ขาดบางคำอย่างชัดเจน	มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ บ่อยครั้งแม้ในโครงสร้าง ง่าย ๆ ที่บางครั้ง ความหมายคลุมเครือ	คำอธิบายขาดรายละเอียด ที่สำคัญบางประการซึ่งทำ ให้ผู้ฟังเข้าใจได้ยาก
1	การพูดช้าลั้งเลและเครียด ยกเว้นวลีที่จำลัน ๆ ยากที่ จะรับรู้ความต่อเนื่องในการ พูด แทนได้ยอื่นในการพูด	การออกเสียงขาดและ เข้าใจยาก ไม่ต้องใช้ความ พยายามในการพูดสำเนียง เจ้าของภาษา	การควบคุมภาษาที่อ่อนแอ คำศัพท์ที่ใช้ไม่ตรงกับงาน	มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ บ่อยครั้งแม้ในโครงสร้างที่ เรียบง่าย และความหมาย ถูกบดบัง	คำอธิบายขาดความชัดเจน มากจนผู้ฟังไม่เข้าใจ

ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สุนิดา โสจิตชัยวัฒน์ (2556)

เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษของ สุนิดา โสจิตชัยวัฒน์ (2012)

Performance/Points	Poor1	Fair2	Good3	Excellent4
Accuracy	Fluent errors in the pronunciation. Most utterance contains grammatical errors.	There are few isolated errors in pronunciation. Grammatical errors occur in some utterance	Pronunciation is quite good. Grammatical structures are mostly accurate.	Pronunciation is completely errors free.
Appropriateness	Inappropriate use of language	Use words that may be unsuited to the topic or audience.	Mostly use appropriate language and word choice.	Use appropriate language and word choice concisely.
Fluency	Speech is low and uncertain. Difficult for a listener to understand.	Speech is almost smooth with some hesitation and unevenness.	Speech is mostly smooth but with the little hesitation.	Speech is effortless and smooth with speech that comes close to that of a native speaker.
Task achievement	Inadequate answers bearing little or no relation to the task.	Expressing some unclear ideas.	Expressing most ideas clearly and effectively.	Expressing all ideas clearly and effectively.

ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สุวีตยา โสภิตชัยวัฒน์ (2556) (ต่อ)

Performance/Points	Poor1	Fair2	Good3	Excellent4
Pronunciation and accent	Pronunciation is lacking and hard to understand; No effort towards a native accent	Pronunciation is okay; No effort towards a native accent	Pronunciation is good; Some effort at accent, but is definitely non-native	Pronunciation is good; good effort at accent

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของ Cambridge English Language Assessment : Speaking Performance CEFR Band B1 ซึ่งอ้างอิงจาก (Lavalle and Briesmaster, 2017)

Band	Levels	Grammar and Vocabulary	Discourse Management	Pronunciation	Interactive Communication
	5	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Show a good degree of control of simple grammatical forms, and attempts some complex grammatical forms; ❖ Use a range of appropriate vocabulary and exchange views of familiar topics. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Produce extended stretches of language despite some hesitation ❖ Contributions are relevant despite some repetition. ❖ Use a range of cohesive devices. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ is intelligible. ❖ Intonation is generally appropriate. ❖ Sentence and word stress is generally accurately placed. ❖ Individual sounds are generally articulated clearly. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Initiate and responds appropriately. ❖ Maintains and develops the interaction and negotiates towards an outcome with very little support.

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของ Cambridge English Language Assessment : Speaking Performance CEFR Band B1 (ต่อ)

Band	Levels	Grammar and Vocabulary	Discourse Management	Pronunciation	Interactive Communication
B1	4	Performances share features of Band 3 and 5.			
	3	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Show a good degree of control of simple grammatical forms ❖ Use a range of appropriate vocabulary when talking about familiar topics. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Produces responses which are extended beyond short phrases despite hesitation. ❖ Contributions are mostly relevant, there are maybe some repetitions..... ❖ Use basic cohesive devices. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Is mostly intelligible and has some control of phonological features at both utterance and word levels. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Initiates and responds appropriately. ❖ Keeps the interaction going with very little prompting and support.
	2	Performances share features of Band 1 and 3.			
	1	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Show sufficient control of simple grammatical forms. ❖ Uses a limited range of appropriate vocabulary to talk about familiar topics. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Produces responses which are characterized by short phrases and frequent hesitation. ❖ Repeat information or digresses from the topics. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Is mostly intelligible, despite limited control of phonological features. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Maintains simple exchanges, despite some difficulty. ❖ Requires prompting and support.
	0	Performances below Band 1.			

ตารางที่ 5 ตารางการเปรียบเทียบ และสังเคราะห์ การประเมินการพูด

	Brown (2000)	Cambridge CEFR BAND B1 (2017)	สุวีตา โสเมิตชัยวัฒน์ (2012)	ผู้วิจัย
1	Grammar	Grammar and Vocabulary	Accuracy	Fluency & Accuracy
2	Vocabulary	Discourse Management	Appropriateness	Discourse Management, Vocabulary
3	Fluency	Interactive Communication	Fluency	Comprehension
4	Comprehension		Task achievement	Task achievement
5	Pronunciation	Pronunciation	Pronunciation and accent	Pronunciation

ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษที่ดัดแปลงมาจาก Cambridge English Language Assessment : Speaking Performance CEFR Band B1 และ H. Douglas Brown (2000) และเกณฑ์ของ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556) ซึ่งจากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ได้นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบ ทั้ง 5 ประการ ประกอบไปด้วย 1) ความคล่องแคล่ว 2) การออกเสียงและสำเนียง 3) คำศัพท์ 4) ความเข้าใจ และ 5) การทำงานปฏิบัติให้สำเร็จ

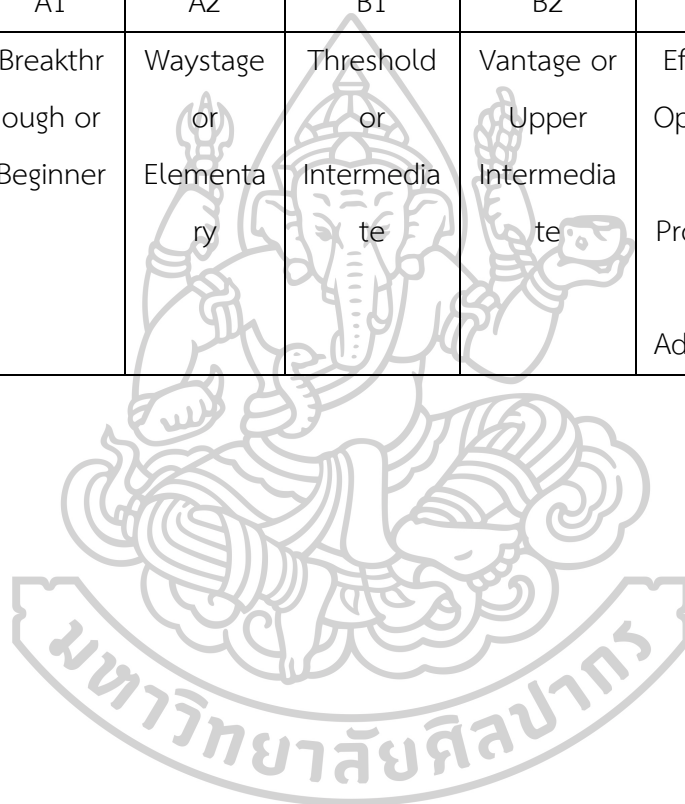
3.6 หลักเกณฑ์และการประเมินการพูดภาษาอังกฤษตาม กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR)

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่ทางสหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคลโดยหลักการวัดระดับภาษาของ CEFR นั้นมีระดับการวัดดังนี้

CEFR แบ่งเป็นทั้งหมด 6 ระดับตั้งแต่ A1- C2 หลัก ๆ แล้วจะแบ่งเป็น 3 ระดับ นั่นก็คือ Basic User, Independent User และ Proficient User แต่ละระดับจะวัดความสามารถในการใช้และเข้าใจภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดถึงความสำคัญของการสอบวัดระดับสีทธิภาพทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปไว้ดังนี้

ตารางที่ 6 ตารางจำแนกระดับของผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ
ดังนี้

level group	A		B		C	
level group name	Basic User ผู้ใช้ภาษา ขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
level name	Breakthrough or Beginner	Waystage or Elementary	Threshold or Intermediate	Vantage or Upper Intermediate	Effective Operational Proficiency or Advanced	Mastery or Proficiency

ตารางที่ 7 คำอธิบายระดับความสามารถของทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR

ระดับ	คำอธิบายระดับความสามารถของ CEFR
A1	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่นสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน
A2	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การใช้จ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิดเห็น ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ
B1	ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้เป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงานโรงเรียน เวลากลาง ๆ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความคิด ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้
B2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่อง อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้
C1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้สามารถแสดงความคิด ความรู้สึกของตนเองได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์สามารถใช้ภาษาทั้งด้านสังคมการทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
C2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถเลือกใช้ภาษาสำหรับพูด และเขียนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้

ซึ่งในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป กระบวนการศึกษาก็สามารถทำได้กำหนดระดับของการสอบวัดระดับของความสามารถทางภาษาของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาไว้ที่ระดับ B1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ประกอบไปด้วย Spoken Interaction, Spoken Production, Strategies และ Language Quality รายละเอียดคำอธิบาย ดังนี้

ซึ่งระดับการพูดในระดับ B1 นั้นมีหลักเกณฑ์และรายละเอียดในการวัดและประเมินผลดังนี้

ตารางที่ 8 ระดับการพูดเพื่อการสื่อสาร ในระดับการใช้ภาษาอังกฤษอ้างอิงตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR ระดับ B1 Spoken Interaction

การสนทนา (CONVERSATION)	การอภิปราย (DISCUSSION)	การแลกเปลี่ยนข้อมูล (INFORMATION EXCHANGE)	การติดต่ออีกจุด (TRANSACTIONS)	การสนทนาทางโทรศัพท์ (TELEPHONING)
<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถเริ่มสนทนา ดำเนินการสนทนา และจบการสนทนาง่าย ๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ ❖ สามารถแสดงออก และโต้ตอบต่อความรู้สึก และทัศนคติ เช่น ความประทับใจ ความเศร้า ความสนใจ และไม่สนใจ ❖ สามารถเริ่มสนทนาในหัวข้อที่คุ้นเคย หรือความสนใจส่วนตัว และช่วยให้การสนทนาดำเนิน 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถเสนอ หรือขอความคิดเห็นส่วนบุคคล ในการอภิปรายแบบไม่เป็นทางการ กับเพื่อนแสดงความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ ❖ สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ตรงประเด็น และสามารถแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้อื่นได้ ❖ สามารถแสดงความคิดเห็นต่อหัวข้อที่เป็นธรรม เช่น 	 <ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถจัดการกับสิ่งที่ไม่คาดคิด ซึ่งอาจเกิดขึ้นในช่วงวันหยุด เช่น การพบทันตแพทย์ หรือซ่อมจักรยาน ❖ สามารถสนทนาได้หมายด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ เช่น การจองตั๋วเครื่องบิน โรงแรม รถเช่า วัตถุประสงค์จากปัญหาที่สามารถตั้งคำถามหรือโทรแจ้งเกิดจากร้านค้าหรือโรงแรม 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถสนทนาอย่างง่าย ๆ ทางโทรศัพท์กับคนที่รู้จัก ❖ สามารถสนทนาให้มากขึ้นกับผู้คนที่รู้จักเป็นการส่วนตัว ❖ สามารถสนทนาทางโทรศัพท์ ในเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น สั่งหรือยกเลิกคำสั่ง การจอง การนัดหมาย 	

ตารางที่ 8 ระดับการพูดเพื่อการสื่อสาร ในระดับการใช้ภาษาอ้างอิงตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR ระดับ B1 Spoken Interaction (ต่อ)

การสนทนา (CONVERSATION)	การอภิปราย (DISCUSSION)	การแลกเปลี่ยนข้อมูล (INFORMATION EXCHANGE)	การติดต่ออีกจรรยา (TRANSACTIONS)	การสนทนาทางโทรศัพท์ (TELEPHONING)
<p>❖ ต่อไป โดยแสดงออกและโต้ตอบต่อคำแนะนำ ความคิดเห็นที่ตนคิด อารมณ์ความรู้สึกเป็นต้น</p>	<p>❖ ภาพยนตร์ ดนตรีบรรยายความรู้สึกที่มีต่อหัวข้อเหล่านั้นและถามความคิดเห็น</p> <p>❖ ของผู้อื่น- สามารถเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของทางเลือกในการอภิปรายในสิ่งที่ทำ และสถานที่ที่เป็นต้น</p>	<p>❖ สามารถค้นคว้า และถ่ายโอนข้อเท็จจริงที่เป็นข้อมูลไม่ซับซ้อน</p> <p>❖ สามารถขอและปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างละเอียด</p> <p>❖ สามารถให้คำแนะนำในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเช่น การทำอาหาร การซื้อตั๋วจากเครื่องขายตั๋ว หรือการใช้ซอฟต์แวร์</p> <p>❖ สามารถให้เหตุผลต่อปัญหาที่เกิดขึ้น</p>	<p>❖</p>	<p>❖ รวมทั้งการขอยกเลิกการจองและการนัดหมาย</p> <p>❖</p>

ตารางที่ 8 ระดับการพูดเพื่อการสื่อสาร ในระดับการใช้ภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR ระดับ B1 Spoken Production ต่อ

การบรรยาย (DESCRIPTION)	การโต้แย้ง (ARGUING A CASE)	การนำเสนอ (PRESENTATIONS)	การสรุปความ (SUMMARISING)
<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถบรรยายเรื่องที่คุ้นเคยตามความสนใจอย่างหลากหลาย ❖ สามารถเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ ความรู้สึกของตนเอง ❖ สามารถบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรืออุบัติเหตุ ได้อย่างชัดเจนตรงประเด็น ❖ สามารถแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองและอธิบายว่าทำไมรู้สึกเช่นนั้น 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถอธิบายสั้น ๆ และให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น ❖ สามารถพัฒนาการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถนำเสนอเรื่องราวสั้น ๆ ที่เตรียมมาแล้วในหน้าชั้นเรียนในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น My country และตอบคำถามได้อย่างชัดเจน ❖ สามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมมาล่วงหน้าและตอบคำถามได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถสรุปใจความหลัก และเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านสั้น ๆ ❖ สามารถสรุปข้อมูลเรื่องใกล้ตัวที่ไม่ใช่กิจกรรมประจำวันจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและนำเสนอต่อคนอื่นได้

ผู้เรียนในระดับ B1 นั้น มีกลยุทธ์ทางการใช้ภาษาอังกฤษ Strategies ดังนี้

ตารางที่ 8 กลยุทธ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ Strategies ตามกรอบอ้างอิง CEFR

ระดับ (LEVEL)	การปฏิสัมพันธ์ (INTERACTION)	การเทียบเคียง (COMPENSATION)	การแก้ไขข้อบกพร่อง (REPAIR)
B1	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถขอให้ผู้อื่นชี้แจงหรืออธิบายให้รายละเอียดในสิ่งที่เพิ่งกล่าวถึง ❖ สามารถทบทวนคำพูด ในสิ่งที่ผู้พูดได้กล่าวไว้ เพื่อเป็นการยืนยันว่าผู้พูดและผู้ฟังมีความเข้าใจตรงกัน ❖ - สามารถร่วมวางแผน อภิปรายในประเด็นที่คุ้นเคย โดยการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสม ❖ สามารถสรุปประเด็นสำคัญในการร่วมวางแผนหรืออภิปรายเพื่อให้การวางแผนหรือการอภิปรายดำเนินต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน เมื่อไม่สามารถนึกคิดคำศัพท์ได้ รวมทั้งขอให้ผู้สนทนาช่วยแก้ไขสิ่งที่พูดไม่ถูก ❖ สามารถเลือกใช้คำศัพท์หรือประโยคมาบรรยายสิ่งที่ไม่สามารถนึกคิดคำศัพท์เฉพาะเจาะจงได้ ❖ สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ด้วยคำอื่น ๆ เมื่อไม่สามารถใช้คำในความหมายนั้นได้ เช่น a big car for transport things = truck 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถขอคำยืนยันว่าโครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง และหากมีข้อผิดพลาดพื้นฐานบางอย่างก็สามารถแก้ไขได้ ถ้ามีเวลา ❖ สามารถพูดซ้ำในรูปแบบการพูดที่หลากหลายหากพบว่าผู้ฟังไม่เข้าใจ ❖ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการพูดได้เอง เมื่อผู้ฟังแจ่มแจ้งว่ามีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นจากการพูด

ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งควรมีผลสอบวัดระดับสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษอย่างอิงสหภาพยุโรป หรือ (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) ต้องมีคุณภาพทางภาษา Language Quality ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 คุณภาพทางภาษาในการพูดภาษาอังกฤษ Language Quality ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่ในระดับ B1

ระดับ (LEVEL)	ขอบข่ายของ คำศัพท์(RANGE)	ความแม่นยำ (PRECISION)	การเชื่อมโยงเรื่อง และความคิด (LINKING TEXT AND IDEAS)	ความถูกต้อง (ACCURACY)	ความคล่องแคล่ว (FLUENCY)	ภาษาศาสตร์ สังคม(SOCIO-LINGUISTIC)
B1	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถรู้คำศัพท์ เพียงพอในการ พูดคุยเกี่ยวกับ ครอบครัว รั้ว งาน อติเรก และ แสดง ความสนใจ การ ทำงาน การเดินทาง ข่าวสาร และ เ ท ศ ร ณ์ ปัจจุบัน 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ เมื่ออธิบายบางสิ่ง บางอย่าง สามารถ ทำให้บุคคลอื่นเข้าใจ ในประเด็นที่สำคัญ ที่สุดที่ผู้พูดต้องการ จะสื่อความ สามารถอธิบาย ประเด็นสำคัญที่ เกี่ยวข้องกับ ความคิด ข้อปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถเชื่อมโยง กลุ่มของวลีให้เป็น ประเด็นที่มีความ เชื่อมโยงตามลำดับ สามารถใช้คำ เชื่อมโยง เพื่อเชื่อม ทั้งระหว่างประโยค และย่อหน้าได้ บางครั้งอาจพบ ความบกพร่องบ้าง 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถปฏิบัติไม่ได้ เหมาะสมกับ กาลเทศะ ❖ สามารถสื่อสารได้ อย่างถูกต้องและสม เหตุผลในบริบทที่ ค้นเคย แม้ว่าจะมี ผลกระทบหรือ อุปสรรคจากภาษา แม่บ้างตาม 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถดำเนินการ สนทนาได้อย่าง ต่อเนื่อง แต่บางครั้ง ต้องหยุดคิดและแก้ไข สิ่งที่กำลังสนทนา สามารถนำเสนอได้ อย่างต่อเนื่องและมี ประสิทธิภาพโดยไม่ ต้องได้รับความ ช่วยเหลือ แม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถใช้ ส่วนง่าย ๆ ใน ชีวิตประจำวันได้ อย่างสุภาพและ เหมาะสมกับ กาลเทศะ ❖ ใช้ภาษาที่ไม่ ซับซ้อนในการมี ปฏิสัมพันธ์กับ ผู้อื่นใน

ตารางที่ 9 คุณภาพทางภาษาในการพูดภาษาอังกฤษ Language Quality ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่อยู่ในระดับ B1 (ต่อ)

ระดับ (LEVEL)	ขอบข่ายของ คำศัพท์(RANGE)	ความแม่นยำ (PRECISION)	การเชื่อมโยงเรื่อง และความคิด (LINKING TEXT AND IDEAS)	ความถูกต้อง (ACCURACY)	ความคล่องแคล่ว (FLUENCY)	ภาษาศาสตร์ สังคม(SOCIO-LINGUISTIC)
	❖ มีวงขอบเขตของ คำศัพท์เพียงพอที่จะ อธิบายสถานการณ์ ที่ไม่คาดคิดและไม่สามารถคาดการณ์ ได้ล่วงหน้า แสดง ความคิดเห็นในเชิง รูปธรรมหรือ วัฒนธรรมตลอดจน เรื่องราวใน ชีวิตประจำวันเช่น ดนตรีภาพยนตร์	❖ ข้อโต้แย้งอย่าง ชัดเจน และ สมเหตุสมผล	❖	❖	❖ บางครั้งอาจมีการ ชะงักบ้างเพื่อการ วางแผนและแก้ไขใน สิ่งที่กำลังพูด	❖ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสม กับกาลเทศะ

ซึ่งในผู้เรียนในระดับ B1 นั้น ควรมีผลของการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ หรือ Learning Outcome ดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการเรียนรู้ด้านการพูดของผู้เรียนในระดับ B1 ตามกรอบอ้างอิง CEFR โดย St Giles International (2021)

Functions/ notions	Discourse Functions	Discourse Markers	Verb forms
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Describing places, past experiences, and storytelling Describing feelings, emotions, attitudes ❖ Expressing opinions agreement/ disagreement ❖ Talking about films and books 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Initiating and closing conversation ❖ Checking understanding Managing interaction (interrupting, changing topic, resuming, or continuing) 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Linkers: sequential past time (later) ❖ Connecting words expressing cause and effect, contrast etc. ❖ Markers to structure informal spoken discourse 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Wh and Yes/No Questions in present /past, Complex question tags, Past continuous Used to, would expressing habit in the past, Past perfect, Future time (will & going to), Future continuous, Present perfect, Present perfect vs past simple, Present perfect continuous, ❖ Conditionals Zero and first conditional, Second and third conditional ❖ Phrasal Verbs, Extended phrasal verbs ❖ Passives Simple passive ❖ Reported speech (range of tenses) ❖ Modals: Possibility Might, may, will, probably, Must/can't (deduction), Modals: Obligation & Necessity, Must/have to, Ought to, need to, Modals: Past Should have, might have/etc. ❖ Articles with countable and uncountable nouns Determiners, Broad range (e.g., all the, most, both), Collocation of adjectives Adverbial phrases of time, place and frequency including word order, Adjectives vs adverbs, Adverbial phrases of degree/extent, probability, Comparative and superlative form of adverbs, Broader range of intensifiers.

ตารางที่ 10 ผลการเรียนรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้เรียนในระดับ B1 ตามกรอบอ้างอิง CEFR โดย St Giles International (2021) ต่อ

Vocabulary	Topics
Things in the town, shops, and shopping Travel and services vocabulary Contrasting opinions (on the one hand...) Collocation Colloquial language	Leisure activities Education Film Books and literature News, lifestyles, and current affairs Media

โดยการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำวง
 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ Things in the town, shops, and shopping , Travel and services vocabulary และ Contrasting opinions (on the one hand...)
 ในหัวข้อเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับ Leisure activities, Education, Film, Books and literature, News, lifestyles, and current affairs และ Media มาเป็นหัวข้อ
 ในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการพูดคุยโต้ตอบโดยการใช้ภาษาอังกฤษ อันเนื่องมาจากการมุ่งเน้นการสื่อสารกับชาวต่างชาติ หรือเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น โดยในเบื้องต้นจะมุ่งเน้น ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy), เสียง คำศัพท์ (Vocabulary), ไวยากรณ์ (Grammar) และ กระบวนประโยค (Patterns) ซึ่งมีนักวิชาการการศึกษาได้กล่าวถึงการสอนพูดภาษาอังกฤษไว้ โดย สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้เสนอว่า ในการสอนทักษะการพูดนั้นมุ่งเน้นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการสนทนา ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดี ก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตามอีกทั้ง (แสงเดช กุศยา, 2548) ได้กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญ คือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด

จาก สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือหลักสูตรแกนกลางในรายวิชาภาษาอังกฤษ ได้กล่าวถึงคุณภาพผู้เรียนเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

- ❖ สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

❖ พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

❖ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

อีกทั้งผู้เรียนต้องมี

❖ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓,๖๐๐-๓,๗๕๐ คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

❖ ใช้ประโยชน์ผสมและประโยชน์ซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความหมายของการสอนพูดภาษาอังกฤษ คือผู้เรียนต้องมีคุณสมบัติในการพูดภาษาอังกฤษที่สามารถตอบโต้ สื่อสารได้อย่างเข้าใจ ในทุกระดับตามที่คุณสมบัติในการเรียนรู้อาจจะแตกต่างกันไป โดยสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้พูดสนทนา สื่อสาร ตอบโต้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความมั่นใจในการใช้ภาษานั้นเอง

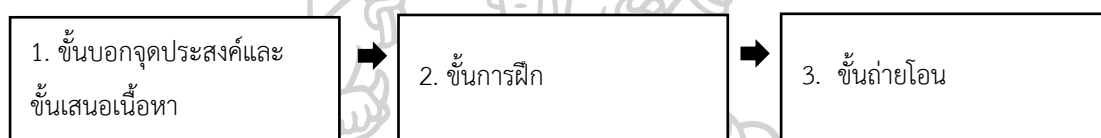
อีกทั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษานั้นด้วย และผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อ การสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง อากัปกิริยา

ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วยและพูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมี ขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

1. **ขั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา** ครูควรบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียนโดยการตั้งคำถามเล่าเรื่องหรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกต ลักษณะของภาษาความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และ จุดประสงค์ในการพูด

2. **ขั้นการฝึก** การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะมีฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ ๆ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

3. **ขั้นถ่ายโอน** เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับ สถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

ตารางที่ 11 ขั้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 จุดประสงค์ของการสอนพูดภาษาอังกฤษ

การสอนพูดภาษาอังกฤษมีจุดประสงค์ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลาง ปีพุทธศักราช 2551 ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษา ต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ ประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสารการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและ ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากจุดประสงค์ของสาระการเรียนรู้แกนกลาง จะเห็นได้ว่า จุดประสงค์การสอนพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นที่ตรงที่กระทรวงศึกษาธิการมุ่งหวัง ว่าผู้เรียน จะต้องได้รับความรู้ ความสามารถ ครอบคลุมในทุกสาระสำคัญของกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ โดยภายหลังจากรับการศึกษาคืบตามหลักสูตรแล้วผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว เพื่อไปประกอบอาชีพหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกต่อไป

4.3 ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ

Scott (1981) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ขึ้นบอกรัตนประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

2. ขึ้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกต ลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูดซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหา ที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขึ้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง การสอนทักษะการพูดมีขั้นตอน ดังนี้

1. ครูอธิบายสถานการณ์ที่ต้องฝึกให้นักเรียนพูดและให้นักเรียนฟังจนกว่าเข้าใจว่าต้อง ทำท่าทางอย่างไร

2. ครูพูดสนทนาให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง

3. นักเรียนฝึกสนทนาพร้อมกันทั้งชั้น

4. นักเรียนฝึกพูดสนทนาภายในกลุ่ม

5. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาพร้อมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้อ้างถึง Scott ที่ได้พัฒนาชั้นการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้และบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ตนกำลังจะเรียน

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ผู้สอนจะเกริ่นเข้าเรื่องโดยการใช้อุปมาหรือเล่าให้ผู้เรียนฟัง หลังจากนั้นจึงนำเสนอและอธิบายเนื้อหาทางภาษา อันเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสำหรับการนำไปใช้ในการสื่อสาร โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางด้านภาษา

3. ขั้นการฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา อีกทั้งยังเน้นความถูกต้องและความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย รวมถึงวิธีการใช้รูปแบบของภาษานั้น ๆ ด้วย และ

4. ขั้นการนำไปใช้ (Transfer) ผู้สอนจะอธิบายการนำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมสถานการณ์จำลอง และกิจกรรมช่องว่างของข้อมูลอย่างละเอียดให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ในขณะที่ผู้สอนคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ

กล่าวโดยสรุปคือ ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษนั้น มีกระบวนการอันประกอบไปด้วยกัน 4 ขั้นตอนที่สำคัญ คือ 1) ขั้นกำหนดจุดประสงค์ในการสอน ว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้อะไร เพื่ออะไร 2) ขั้นนำเสนอการสอน (สอนเนื้อหา) ผู้สอนต้องใช้สื่อการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าถึง มีกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยอ้างอิงกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเข้าใจ ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน 3) ขั้นฝึก ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง อันจะเป็นการสร้างความรู้ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน (Learning by Doing) และ ขั้นสุดท้ายขั้นที่ 4) ขั้นการนำไปใช้ ผู้สอนจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนไปใช้ได้จริงและผู้เรียนมีทัศนคติต่อบทเรียนและสิ่งที่ได้รวมไปถึงทัศนคติต่อการเรียนที่ดีต่อไป

4.4 การวัดและการประเมินผลการสอนพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลการสอนพูดภาษาอังกฤษนั้น จากคุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพผู้เรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการคาดหวัง โดยความคาดหวังนี้คือ

ตัวชี้วัดว่าผู้เรียนจะได้เรียนรู้สิ่งใด และ เป็นตัวประเมินผลการสอนของรายวิชานั้น ๆ ซึ่งต้องอ้างอิงตาม หลักสูตรแกนกลางปีพุทธศักราช 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) ดังนี้

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

- ❖ ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ดีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่อง ที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
- ❖ สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล
- ❖ พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
- ❖ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต

ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

- ❖ อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล
- ❖ ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุปลง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน
- ❖ ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- ❖ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ
- ❖ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓,๖๐๐-๓,๗๕๐ คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)
- ❖ ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ซึ่งในตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้มีดังนี้

ตารางที่ 12 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๔-๖	<p>๑. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน</p> <p>๒. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่าง ๆ ยาและ การใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>❖ Modal verb: should/ ought to/ need/ have to/ must+ verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/The doses must be divided. (Passive Voice)</p> <p>❖ Direct/Indirect Speech</p> <p>❖ คำสันธาน (conjunction) and/ but/ or/ so/ not only...but also/ both...and/ as well as/ after/ because etc.</p> <p>❖ ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>
		<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น</p> <p>การใช้พจนานุกรม</p> <p>หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <p>❖ การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม</p>

ตารางที่ 12 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๔-๖	<p>๓. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ❖ การออกเสียงเน้นหนักเบา ในคำและกลุ่มคำ ❖ การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค ❖ การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ ❖ การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน ❖ การอ่านบทหรือการร้องตามจังหวะ
	<p>๓. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<p>ประโยคและข้อความ</p> <p>การตีความ/ถ้อยคำเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการใช้การพูดและการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although, however, in spite of...:/ Logical connectives เช่น caused by/ followed by/ consist of. etc.</p>
	<p>๔. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมตั้งใจเหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี</p> <p>การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความ การตีความ การใช้ skimming/scanning/guessing/context clue ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I believe.../ I agree with... but.../ Well, I must say.../ What do you think of/about...?/ I think/don't think...? / What's your opinion about...? / In my opinion.../</p>

ตารางที่ 12 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> ❖ if clauses ❖ so...that/such...that ❖ too to.../enough to... ❖ on the other hand, ... ❖ other (s)/another/the other (s) ❖ คำสันธาน (conjunctions) because/and/so/but/ however/because of/due to/owing to etc. ❖ Infinitive pronouns: some, any, someone, anyone, everyone, one, ones etc. ❖ Tenses: present simple/present continuous/ present perfect/past simple/future tense etc. ❖ Simple sentence/Compound sentence/ Complex sentence

ตารางที่ 13 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	<p>๑. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสิทธิภาพ สถานการณ์ ข่าว / เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม</p> <p>๒. เลือกและใช้คำอธิบาย ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>๓. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง อย่างเหมาะสม</p>	<p>ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว ประสิทธิภาพ สถานการณ์ต่าง ๆ ข้างเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p> <p>คำอธิบาย คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขึ้นตอนขึ้นซ้อน</p> <p>ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น</p> <p>Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/Would you please...?Yes,../ Please do. /Certainly./ Yes, of course./Sure./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ If you like I could.../ What can I do to help?/ Would you like any help?/ Would you like me to help you?/ If you need anything, please.../ Is there anything I can do?/ I'll do it for you./ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.</p>

ตารางที่ 13 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๔. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ จำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
๕. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ตีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า ทิวาสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice. /Very nice. /Well done!/Congratulations on... I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../I have no idea.../ Oh no! ... etc.	

ตารางที่ 14 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๑. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง - การเลี้ยงสัตว์การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาสังคม เศรษฐกิจ
	๒. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ ... การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
	๓. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบและยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

ตารางที่ 15 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	<p>๑. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>๒. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และประเพณีของเจ้าของภาษา</p> <p>๓. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม</p>	<p>การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของภาษา ระดับของบุคคล และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอ บอ กุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับ หรือปฏิเสธ</p> <p>...วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา</p> <p>กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจาก ภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ดะครสั้น วัน วั น ขอ บ คุ ณ พ ร ะ เ จ้ า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์</p>

ตารางที่ 16 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๑. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคข้อความ จำนวน คำพ้องเพย สุภาชิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ๒. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ จำนวน คำพ้องเพย สุภาชิต และบทกลอนของประเทศไทย การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

ตารางที่ 17 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๓ ภาษาที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๑. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกลง สรุปล และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และ นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

ตารางที่ 18 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๑. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตารางที่ 19 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตารางที่ 19 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น /ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

จากหลักเกณฑ์การวัดและการประเมินผลการสอนพูดภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการโดยยึดหลักสูตรสาระการเรียนรู้แกนกลางเป็นที่ยึดมั่น กล่าวโดยสรุปว่าผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนตามหลักการจากตัวชี้วัด และอ้างอิงการประเมินจากสาระการเรียนรู้แกนกลางว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้อะไร และมีประสิทธิภาพประสิทธิผลเช่นไร ซึ่งสิ่งนี้ก็คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั่นเอง โดยผลสัมฤทธิ์นั้นจะถูกตัดออกมาเป็นผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น ๆ โดยผลการเรียนมีการวัดผลอยู่ 8 ระดับด้วยกัน นั่นคือ

ตารางที่ 20 การวัดประเมินระดับผลการเรียน

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ดีเยี่ยม	80 – 100
3.5	ดีมาก	75 – 79
3	ดี	70 – 74
2.5	ค่อนข้างดี	65 – 69
2	ปานกลาง	60 – 64
1.5	พอใช้	55 – 59
1	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 – 54
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0 – 49

ซึ่งการวัดระดับผลการเรียนนั้น จะอยู่ในรายวิชาฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรายวิชาเพิ่มเติม มีคำอธิบายรายวิชาดังนี้

รหัส อ 31201/31202 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1-2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1-2
เวลาเรียน 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ใช้ภาษาในการสนทนาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล ตำแหน่งที่ตั้ง เหตุการณ์ ปัจจุบัน อาชีพ กิจกรรมยามว่าง และการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง อย่างเหมาะสม จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ดีความ จากการฟังประโยค ข้อความ บทสนทนาและเรื่องต่าง ๆ ได้ รวมทั้งพูดแสดงความรู้สึก อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องและเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยา ท่าทางในการพูดและสนทนาได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล โอกาส สถานที่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ได้รับการฝึกฝนส่งเสริมให้เป็นนักเรียนที่ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1 และเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษในการสืบค้นข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เอกการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ผลการเรียนรู้

1. พูดเพื่อขอและให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนในชั้นเรียนข้อมูลส่วนตัว ตำแหน่งสิ่งของและบุคคล ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
2. พูดเพื่อขอและให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมรอบตัว ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

3. พูดเพื่อขอและให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับอาชีพและลักษณะงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4. พูดเพื่อขอและให้ข้อมูล สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่าง และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

5. เข้าใจ จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียด ปฏิบัติตามคำสั่ง และเขียนบันทึกข้อมูลจากเรื่อง ประโยค ข้อความ หรือบทสนทนาที่ฟัง ได้

จากผลการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนจะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรงตามที่คาดหวังนั้น คือ ผู้เรียนสามารถพูดเพื่อการสนทนา ในแง่มุมต่าง ๆ เช่นการขอความช่วยเหลือ การอธิบาย ตอบโต้ หรือพูดเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งต่าง ๆ รอบตนเอง ให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมนั่นเอง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะ การพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ภายในประเทศพบว่ามีผู้วิจัยหลายท่านที่ได้ทำการวิจัยไว้ เช่น

THATDEE and SIRIWATTANATAKUN (2019) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยมีจุดประสงค์ทางการศึกษาดังนี้ 1) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและ หลังการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยสุพรรณบุรีจำนวน 35 คน ปีการศึกษา 2561 โดยผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ t-test one sample พบว่านักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็น $x = 24.82$ และ $S.D. = 1.83$

2) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 $x = 24.82$ และ $S.D. = 1.83$ ค่า t เท่ากับ 22.24 ซึ่งพบว่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากได้แก่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกด้านบรรยากาศการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยภาพรวมทุกด้าน $x = 4.13$, $S.D. = 0.72$

สาธิตา วัฒนโสภากุล (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในห้องเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งมีจุดประสงค์ทางการศึกษา คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในห้องเรียนขนาดใหญ่ 2) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนดังกล่าว โดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และการทดสอบรูปแบบการสอนในห้องเรียนภาษาอังกฤษขนาดใหญ่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม จำนวน 96 คน นักเรียนดังกล่าวได้รับการสุ่มจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (สเลปเทส) ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลทางด้านสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียน คะแนนที่ได้นำมาวิเคราะห์ผลแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันก่อนการทดลอง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ถูกจัดขึ้นให้แก่กลุ่มทั้งสองระหว่างการทดลองเป็นระยะเวลา 14 สัปดาห์ โดยกลุ่มทดลองได้รับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 10 บท ที่ได้รับการออกแบบจากรูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา สำหรับกลุ่มควบคุม ได้รับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 10 บทดังกล่าว ที่ได้รับการออกแบบมาจากการสอนแบบประเพณีนิยมด้วยวิธี PPP การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย การประเมินตนเองของนักเรียนในแต่ละสัปดาห์ หลังจากสัปดาห์ที่ 10 มีการทำแบบทดสอบสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ (สเลปเทส) และแบบทดสอบที่เน้นปฏิบัติ เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างกันระหว่างทั้งสองกลุ่ม และสำหรับกลุ่มทดลอง นักเรียนได้ทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน และการสุ่มสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 12 คน ผลจากการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมานี้ เหมาะสมสำหรับการใช้พัฒนาความสามารถใน

การสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในห้องเรียนขนาดใหญ่ และผลจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในห้องเรียนขนาดใหญ่ แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลจากแบบทดสอบที่เน้นปฏิบัติ และแบบทดสอบสมิทธิภาพภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (สเลปเทส) ที่นำมาวิเคราะห์ด้วย t-test แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างทั้งสองกลุ่มทางด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ แต่แสดงผลที่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ ระหว่างทั้งสองกลุ่มในด้านสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ข้อมูลจากแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียน จากการสุ่มสัมภาษณ์ และจากการประเมินตนเองของนักเรียนในแต่ละสัปดาห์ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน ที่ออกแบบโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก

5.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ

วรพงษ์ แสงประเสริฐ รุ่งทิศา แย้มรุ่ง ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร (2017) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ เพื่อ 1) พัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ 2) ศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยขั้นตอนในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1) การสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) การยกกร่างกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ศึกษาประสิทธิภาพโดยการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนและการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คนโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่าขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นสร้างความสนใจให้คิด 2) ขั้นฝึกปฏิบัติพัฒนาความคิดทางภาษา 3) ขั้นรูกให้คิด 4) ขั้นร่วมกันตกผลึกความคิด 5) ขั้นสรุปความคิดและสะท้อนการเรียนรู้ และผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้พบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเหมาะสมในระดับดีมาก

อนุสิษฐ์ พันธกล้า ธารณา สุวรรณเจริญ และ ชลชลิตา แต่งนารา (2560) ได้ทำการศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อ ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ

นักศึกษาวิชาชีพรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรู้ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักศึกษาวิชาชีพรู้หลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 รหัส 5911206 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 1211102 ปีการศึกษาที่ 2/2559 จำนวน 27 คน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรู้ แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ แบบประเมินความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยประกอบไปด้วย ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังเรียน $\bar{X} = 40.85$, S.D. = 1.99 สูงกว่าก่อนเรียน $\bar{X} = 18.52$, S.D. = 3.97 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักศึกษาวิชาชีพรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.32

กล่าวโดยสรุปคือ จากงานวิจัยที่ได้สืบค้นมานั้นพบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่พัฒนาทักษะการพูดนั้นยังมีอยู่เป็นส่วนน้อย อีกทั้งยังไม่มีหรือนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ใช้กิจกรรม Writing minute, Brainstorming และ Presentation มาใช้ ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ในต่างประเทศ มีนักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษา วิจัยไว้ดังนี้

Mello and Less (2013) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพของการเรียนรู้เชิงรุกต่อด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ โดยมีจุดประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อ หาประสิทธิภาพของเทคนิคการเรียนรู้แบบเชิงรุกเมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบการบรรยายแบบดั้งเดิมในหลักสูตรทางวิชาการที่หลากหลายในศิลปะและวิทยาศาสตร์ โดยมีนักเรียนทั้งหมด 817 คนเข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียน 384 คน

ได้จัดตั้งกลุ่มควบคุมโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว และนักเรียน 433 คนประกอบด้วยกลุ่มศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก มีการออกแบบและวิธีการคือ ในแต่ละสาขาวิชาที่เข้าร่วมการศึกษา นักเรียนในทั้งสองกลุ่มจะได้รับการทดสอบก่อนเรียนเหมือนกันและการทดสอบหลังเรียนแบบเดียวกัน เครื่องมือทดสอบได้รับมาตรฐานในแต่ละสาขาวิชา ค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นของคะแนนการทดสอบโดยรวมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับค่าเฉลี่ยเหล่านั้นคำนวณสำหรับแต่ละสาขาวิชาและบนพื้นฐานรวม ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการทดสอบมาตรฐานของผู้เรียนที่ใช้การเรียนรู้เชิงรุกมีความกระตือรือร้นสูงกว่าผู้เรียนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผู้เรียนที่ใช้การเรียนรู้เชิงรุกยังมีความแปรปรวนในผลการเรียนน้อยกว่าผู้เรียนแบบเดิม

Demirci (2017) ได้ศึกษาผลของแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกต่อทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีจุดประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อตรวจสอบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการสอนหรือไม่ ในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ระหว่างคะแนนเจตคติโดยเฉลี่ยของกลุ่มการเรียนรู้เชิงรุกและกลุ่มการเรียนรู้ดั้งเดิม โดยออกแบบกลุ่มควบคุมก่อนทดสอบ และกลุ่มควบคุม หลังการทดสอบ โดยนำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาใช้ในการศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2558-2559 ในโรงเรียนมัธยม Melahat Unugur ในสองชั้นเรียนที่คล้ายกันพบว่า จากการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนและทัศนคติก่อนเรียนและ 7-C และ 7-D ได้รับสุ่มเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตามลำดับ ในขณะที่มีการเตรียมและใช้โปรแกรมการศึกษาและสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ที่ใช้งานอยู่ในกลุ่มทดลองวิธีการแบบดั้งเดิมมีถูกใช้ในกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่สนับสนุนกลุ่มทดลองในตอนท้ายของศึกษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกพบว่า ผู้เรียนมีทักษะทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังจากการจัดกระทำด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก โดยผลสัมฤทธิ์นั้นมีนัยยะสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงข้อดี และความสำเร็จของการใช้เครื่องมือจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อนึ่งจากการศึกษายังพบว่าทัศนคติของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนอีกทั้งทักษะทางการเรียนก็สูงขึ้นเป็นอย่างมาก

5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ

Askia (2016) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดผ่านกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพิสูจน์ว่ากลยุทธ์การเรียนรู้แบบเชิงรุกสามารถพัฒนาทักษะการพูดของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของ SMP Negeri 1 Dako Pemean ผู้วิจัยใช้

การออกแบบก่อนการทดลอง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และกลุ่มตัวอย่างคือชั้น B ประกอบด้วยนักเรียน 26 คน กลุ่มตัวอย่างถูกเลือกโดยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบการพูด แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนใช้เพื่อวัดการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนก่อนและหลังการรักษา จากผลการทดสอบก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบจะได้ค่า t ที่ได้เท่ากับ 6.920 โดยใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05 และระดับอิสระ 25 (26-1) พบว่าค่า t -table เท่ากับ 2.060 แสดงว่าค่า t -count มากกว่าค่า t -table หมายความว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบเชิงรุกสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นปีที่ 8 ของ SMP Negeri 1 Dako Pemean ได้

Novita (2016) ได้ศึกษาการผลของพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุกผ่าน POWERPOINT ของนักเรียนการนำเสนอบนข้อความรายงานผ่านทักษะการพูด โดยการศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาการสื่อสารความสามารถในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยการฟัง การพูดการอ่านและการเขียน 2) การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับลักษณะและความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและในฐานะวิธีการสำคัญในการเรียนรู้และ 3) การพัฒนาความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมตลอดจนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อความเข้าใจ โดยศึกษาจากผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของชั้น 9A ของ SMP N 1 Bandungan ปีการศึกษา 2557/2558 วิธีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ Class Room Action Research (CAR) ซึ่งประกอบด้วยการวางแผนการแสดงสังเกตและไตร่ตรอง การศึกษาดำเนินการเป็นสองรอบแต่ละรอบประกอบด้วยการประชุมหนึ่งครั้ง 200 นาที (กำหนดการบล็อก)ข้อมูลของการศึกษานี้รวบรวมโดย: 1) การสังเกตนักเรียน 2) การสังเกต และ 3) การให้คำปรึกษาของนักเรียน ผลลัพธ์ของการศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีการปรับปรุงการเรียนรู้ของกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนการสอนของชั้น 9A; มีการใช้งาน 100% ในการทำงานเป็นกลุ่ม 100% มีความกระตือรือร้นในการปรึกษาปัญหาของผู้เรียนด้วยครู 79.2% มีความกระตือรือร้นในการค้นหาทรัพยากรของเพื่อนเพื่อ นำเสนอข้อความรายงาน87.5% กระตือรือร้นในการถามคำถามและ 90% มีส่วนร่วมในตอบคำถาม จากสองตัวชี้วัดที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าการพัฒนาการเรียนรู้ของกระตือรือร้นของนักเรียนในทักษะการถามและตอบคำถาม โดยสรุปการเรียนรู้ที่ใช้งานอยู่การผ่านงานนำเสนอ PowerPoint ของผู้เรียนสามารถเพิ่มกระบวนการเรียนการสอนที่กระตือรือร้นของชั้นเรียน 9A โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องทักษะการพูด

Pelenkahu (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดด้วยวิธีการที่ สนุกสนาน กระตือรือร้นสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ (JACEA): โดยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่นักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการนำ JACEA ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในงานวิจัยนี้ ผลการวิจัยพบว่าในรอบแรกของการใช้ CAR มีนักเรียนเพียง 56.50% เท่านั้นที่พัฒนาทักษะการพูดและในรอบที่สองนั้นดีขึ้นถึง 91.30% จึงอธิบายว่า JACEA ที่ดำเนินการในรอบที่หนึ่งถึง 82% และในรอบที่สองถึง 98% ซึ่งหมายความว่า การใช้ JACEA สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการศึกษา งานวิจัยที่ใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกจากทั้งในและต่างประเทศนั้น ค้นพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกดีขึ้น เมื่อเทียบกับการเรียนรู้แบบเดิม โดยทักษะการพูดของผู้เรียนพัฒนาไปเป็นอย่างมากโดยมีนัยยะสำคัญในทุกงานวิจัยซึ่งเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงข้อดีของผลจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มากไปกว่านั้นผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและภาษาอังกฤษอีกด้วย อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถสร้างองค์ความรู้ที่ถาวร และมีความสนใจต่อการเรียนอันเนื่องมาจากการได้ลงมือปฏิบัติจริงจากการเรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือการศึกษาต่อที่สูงขึ้น ตลอดจนไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก อันประกอบไปด้วยกิจกรรมภายใต้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3 กิจกรรมด้วยกัน ซึ่งแบ่งการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 ชั้นการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจากการจัดเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีการ วิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) (Creswell & Clark, 2011) ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) และใช้แบบแผนการทดลองแบบ กลุ่มเดียวสอบก่อน-หลัง (The One Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าได้แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ศึกษา
4. ระยะเวลาในการทดลอง
5. รูปแบบการทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการศึกษานำร่อง

1. การดำเนินการทดลองศึกษานำร่องและนำผลที่ได้มาปรับปรุง

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นทดลอง

1. ดำเนินการทดลองและรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้เกิดประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการวิจัย ประชากรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนทั้งสิ้น 270 คน จำนวน 9 ห้องเรียน คือห้อง ม.4/1 – 4/9

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้ห้อง ม.4/5 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ มีจำนวนผู้เรียน 30 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

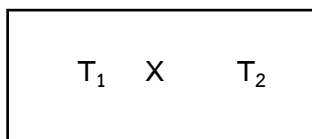
1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ
2. ความพึงพอใจผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองวิจัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ จำนวน 10 คาบเรียน

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง (Pre-Experimental Design) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสอบก่อนและหลังเรียน (The One Group Pretest – Posttest Design) รูปแบบการทดลอง

เมื่อ T₁ คือ การทดสอบก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

X คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

และ T₂ คือ การทดลองหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชั้นสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือจำนวน 3 ชุด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น อันประกอบไปด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผนการสอน ที่มีเนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละบทเรียนประกอบไปด้วย 1) Start your ideas and Giving opinions 2) Agree or Disagree and Giving your feedback และ 3) Asking for Clarification ประกอบไปด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการเขียนใฝ่รู้, กิจกรรมระดมสมอง และ กิจกรรมการนำเสนอ ซึ่งนำมาจากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของ (O'neal, 2005)

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 1 ฉบับ ใช้ในการทดสอบผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งวัตถุประสงค์ในการทดสอบเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันโดยวัดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ใช้เกณฑ์การวัดผลแบบ Rubric Score

3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียน จำนวน 1 ฉบับ โดยมี 2 ตอน ตอนที่ 1 คือ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ ตอนที่ 2 คือ แบบประเมินความคิดเห็นของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาให้มีรายละเอียดในการสร้างชุดตรวจสอบเครื่องมือในแต่ละชุด ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้าง และรายละเอียดของหลักสูตรการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเทพมิตรศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหา อันเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และประเมินผล

2. ศึกษารายละเอียดของการวัดระดับสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ระดับ B1 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้และกำหนดขอบข่ายระดับของเนื้อหาที่จะใช้ในการสอนสำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเลือกเรื่องที่เหมาะสมและสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความเหมาะสมของเนื้อหาที่จะนำมาจัดทำแผนการสอน

3. ศึกษาโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด อ.31203 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาคการศึกษา ที่ 2/2564 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 หัวข้อและวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และประเภทของการพูด

ลำดับหัวข้อ	Themes	Active Learning Activity	Language Focus/ Functional Language	Types of speaking	Materials	Evaluation
1.	Getting Start	Minute Papers, Brain Storming, Presentation	<ol style="list-style-type: none"> 1. Introducing personal experiences/Ideas 2. Expressing opinion 	Talk as Interactions	PPT/Videos/Handout	Individual
2.	Work together Grow together		<ol style="list-style-type: none"> 1. Expressing agreement/disagreement 2. Comparing and Contrasting 3. Asking for clarification 	Talk as Transactions	PPT/Videos/Handout/Tasks	Peer Work/ Group Work
3.	Go for it!		<ol style="list-style-type: none"> 1. Public speaking 2. Expressing Opinions 3. Expressing agreement/disagreement 4. Asking for clarification 5. Giving feedback 6. Give recommendations 7. Expressing Appreciations 	Talk as Performances	PPT/Videos/Handout/Tasks	Group Work

PPT = PowerPoint

3. วิเคราะห์เนื้อหาวิชาและออกแบบเนื้อหา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอน

4. ศึกษาวิธีการ และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้เนนกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่ได้ศึกษาและออกแบบโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของ Chris O’Neal and Tershia Pinder-Grover (o’neal, 2005) และ Barkley & Major (2020)

5. ศึกษาวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิจัยเพื่อปรับแก้ไขให้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทในการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 22 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson plan)	แผนการจัดการเรียนรู้รายบท (Lesson plan By Unit)	เรื่อง (Topics)	จำนวนชั่วโมง (Hours)
A	แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) Oral Test		2
Activities: Writing minute, Brainstorming, Presentation			
1. Getting Start	Unit 1 Start your ideas and Giving opinion	Leisure activities, Films	2
2. Work together Grow together	Unit 2 Agree or Disagree and Giving your feedback	News, lifestyles, and current affairs	2
3. Go for it!	Unit 3 Work with you teams Asking for Clarification	Media	2
B	การวัดและประเมินผลหลังเรียน Posttest		2
รวม (Total)			10

ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่นั้มีองค์ประกอบ อันประกอบไปด้วยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาสาระการเรียนรู้ (Content)
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)
 - 2.1 จุดประสงค์ต้นทาง
 - 2.2 จุดประสงค์ปลายทาง
3. กิจกรรมการเรียนการสอน (Activities)
4. สื่อการเรียนการสอน (Materials)
5. การวัดและการประเมินผล (Evaluation)

ตารางที่ 23 การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน	ข้อเสนอแนะ
Fluency and Performance		
5	การพูดมีความราบรื่นและ สั้นแหล มีความลัดเล็กน้อย ไม่ต้องพยายาม ในการค้นหาคำ มีคลังคำศัพท์ ปริมาณยอดเยี่ยม	
4	การพูดราบรื่นและสั้นแหล มีความลัดเล็กน้อย ต้องค้นหาคำเล็กน้อย ใน คำที่ไม่ได้ยิน หรือไม่รู้จัก	
3	การพูดค่อนข้างราบรื่น มีความลัดและความไม่สม่ำเสมอบางอย่างที่เกิด จากการเปลี่ยนวลีและคำ	
2	การพูดมีความลัดเล็กน้อย บางประโยคที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ มีการใช้ปริมาณ คำน้อยมาก	
1	การพูดช้าลัดและมีความเครียดในการพูด ยกเว้นสิ่งที่จำสั้น ๆ ความ ต่อเนื่องในการพูด แทบไม่มี และไม่ได้อธิบายในการพูด	

ตารางที่ 24 การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

Pronunciation	
5	การออกเสียงดีดีมาก มีความพยายามที่ดีในการออกเสียงให้ถูกต้องสมบูรณ์
4	การออกเสียงดี มีความพยายามที่ดีในการเน้นเสียง
3	การออกเสียงดีพอใช้ มีความพยายามในการเน้นเสียงแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย
2	การออกเสียงดีพอประมาณ ไม่ต้องใช้ความพยายามในการพูด
1	การออกเสียงขาดและ เข้าใจได้ยากต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการ
Accuracy (Grammar, Vocabulary and Expression)	
5	ใช้คำศัพท์ปริมาณมากในวงกว้างและหลากหลาย ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจ
4	ใช้คำศัพท์กว้างและหลากหลายมากขึ้น มีคำบางคำที่มีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจนบ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้
3	ใช้คำศัพท์มากขึ้นแต่คำบางคำมีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน มีการใช้คำซ้ำคำเดิมอยู่บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้
2	ใช้คำศัพท์ที่เนื้องจำกัด เลือกรู้คำในการสื่อสารได้เล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารถึงสิ่งที่ต้องการพื้นฐานได้
1	ใช้คำศัพท์ที่เนื้องจำกัดและไม่เพียงพอทำให้สื่อความหมายไม่ถูกต้อง

ตารางที่ 24 การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

Pronunciation	
Comprehension and Content	
5	ไวยากรณ์ภาษาไม่ผิดถูกต้อง สมบูรณ์
4	ไวยากรณ์ภาษาผิดน้อยมาก
3	ไวยากรณ์ภาษาผิดอยู่บ้าง
2	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิด และติดขัด
1	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิดเสมอ ทำให้ผู้ฟัง ไม่เข้าใจ
Achieved Tasks and Creativity	
5	การแสดงความคิดเห็นทั้งหมด อย่างชัดเจนและมี ประสิทธิภาพดีเยี่ยม
4	การแสดงความคิดเห็นทั้งหมด อย่างชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ
3	การแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่ค่อนข้างมีความ ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
2	การแสดงความคิดเห็นและมี คำตอบที่ไม่ชัดเจน
1	คำตอบที่ได้ไม่เพียงพอ และมีความสัมพันธ์กับงาน เพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย

เกณฑ์คะแนนการตัดสินคุณภาพ

ตารางที่ 24 เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
21 – 25	ดีเยี่ยม
16 – 20	ดีมาก
10-15	ดี
6-10	พอใช้
น้อยกว่า 5 คะแนน	ควรปรับปรุง

ที่มา : Cambridge English Language Assessment : Speaking Performance CEFR Band B1 และ H. Douglas Brown (2000) และเกณฑ์ของ สุนีตา ไชยชัยวัฒน์ (2556)

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่ผ่านการปรับแก้แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย 1.) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 ท่าน 2.) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 1 ท่าน 3.) ผู้เชี่ยวชาญด้านผู้เรียนด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อีกทั้งมีความเชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากิจกรรมที่จะนำมาพัฒนาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ค่าที่คำนวณได้คือ 0.67-1 ถือว่ามีความสอดคล้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ค่าที่คำนวณได้คือ 0.67-1 ถือว่ามีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ค่าที่คำนวณได้คือ 0.67-1 ถือว่ามีความสอดคล้อง และอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ อนึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่นั้นไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

และ N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

การวัดผลทางการพูดภาษาอังกฤษ

1. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นั้นคือการทดสอบก่อนเรียน และการทดสอบหลังเรียน โดยเป็นชุดทดสอบ Oral Test ซึ่งใช้บันทึกทั้งหมด 2 ครั้ง โดยผู้เรียนจะมีการสอบทดสอบความรู้ก่อนเรียน 1 ครั้ง และ หลังเรียน อีก 1 ครั้งเพื่อทดสอบสมรรถนะทางภาษา อีกทั้งในการทดสอบหลังเรียน จะมีการสอบพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยการสุ่ม ซึ่งข้อสอบหลังเรียนจะมีจำนวน 5 ชุดทดสอบ เพื่อหลีกเลี่ยงการจำข้อสอบได้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะจับสลากเลือกชุดทดสอบ โดยเมื่อผู้เรียนจับสลากได้ชุดทดสอบ ผู้เรียนจะมีเวลาในการเตรียมตัว 1-2 นาที หลังจากนั้นผู้เรียนจะต้องพูดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่ผู้เรียนได้โดยจะมีการบันทึกวิดีโอ ซึ่งผู้เรียนมีเวลาในการพูด 1-2 นาที โดยหัวข้อที่ได้รับนั้นมีความเหมาะสมกับเวลา และระดับความรู้ของผู้เรียนโดยยึดตามสาระการเรียนรู้แกนกลาง และคุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และระดับสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ระดับ B1 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

2. แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้อาศัยใช้แผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดย ที่ใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 ฉบับเป็นชุดทดสอบหลายหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้ศึกษาไปจากบทเรียนที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นใน

การสอนแต่ละครั้ง โดยการกำหนดหัวข้อในการพูดเป็นกิจกรรมกลุ่ม เป็นกิจกรรม และหัวข้อที่ใกล้เคียงหรือหัวข้อที่ดึงมาจากแผนการเรียนรู้ในแต่ละครั้งเพื่อให้ผู้เรียนพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน (Presentation) โดยมีการบันทึกเป็นภาพและเสียง มีการบันทึกวิดีโอเพื่อติดตามผลความก้าวหน้า และพัฒนาการของผู้เรียนทุกครั้งหลังจากการใช้เครื่องมือในแต่ละแผนการสอน ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ตรงตามเนื้อหาการเรียนในแผนการเรียนรู้แต่ละครั้ง ซึ่งประเมินคุณภาพทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ตารางที่ 25 โครงสร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน Adapted from Cambridge Test and CEFR Test

Objectives	Direct Test	Type of questions	Time	Number of topic items	Test Types	Evaluation	Weight %	Remark
To Evaluate students English speaking skills	<p>Direction: Read the statements below and select 1 topic to show your ideas do you Agree or Disagree. After that you will have 1 to 2 minutes to prepare your speaking and then you will have 1 to 2 minutes to show your ideas briefly.</p> <p>Do you Agree or Disagree about these topics then show some of your ideas to support your agreement or disagreement?</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Playing games is more fun than reading books. 2. Do you agree that Tiktok is popular than Facebook? 3. Reading news from the internet is more comfortable than newspaper. 4. High school students should wear uniforms. 5. Learning English isn't important. 	4 – 5 minutes	1-5	Individual Direct Test Oral Test	Rubric Score	25	
Total							25	

3. ผู้วิจัย นำเสนอชุดทดสอบต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาความถูกต้อง และ เพื่อแสดงความเห็นในจุดที่ชุดทดสอบยังมีข้อด้อยและปรับชุดทดสอบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำแบบทดสอบไปใช้จริงกับผู้เรียน

4. นำแบบทดสอบที่ได้พัฒนา และผ่านการตรวจทานจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ไปตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน โดยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งค่าที่ คำนวณได้ 0.67 ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นผู้วิจัยนำผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยคำนวณหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ เชิงรุกผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามวิธีของ Likert เพื่อเป็น แนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดค่าระดับของคำตอบใน แบบสอบถามความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด ให้ค่าระดับเท่ากับ 5

พึงพอใจมาก ให้ค่าระดับเท่ากับ 4

พึงพอใจปานกลาง ให้ค่าระดับเท่ากับ 3

พึงพอใจน้อย ให้ค่าระดับเท่ากับ 2

พึงพอใจน้อยที่สุด ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

2. กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยแบ่งเนื้อหา
ออกเป็น

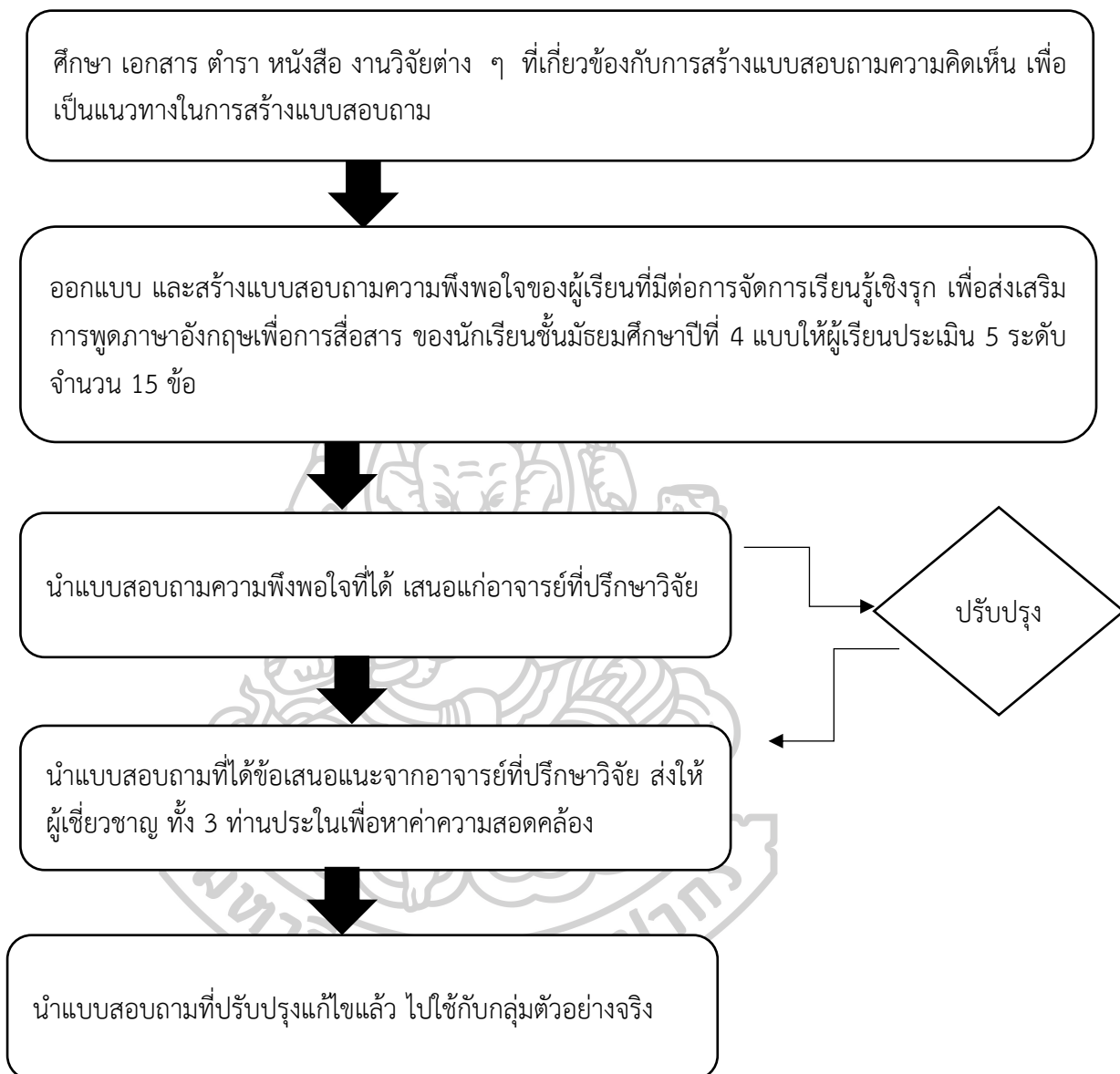
5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ข้อ
- 2.2 ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ข้อ
- 2.3 ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ข้อ
- 2.4 ด้านการประเมินทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ข้อ
- 2.5 ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ

3. สร้างข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โครงสร้างเนื้อหาที่ได้
ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

โครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ มีดังต่อไปนี้

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา

5. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.67 และแบบสอบถามก็โครงสร้างซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.67

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่เหมาะสมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่ม ตัวอย่างจริง

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อ จากนั้นนำค่าระดับ ข้อ คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญ รวม ที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปแปลความหมายตาม เกณฑ์ของ Likert ดังนี้

ขั้นการศึกษานำร่อง

การนำเครื่องมือไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้นำ แบบทดสอบก่อนเรียนโดยการสอบพูดปากเปล่า (Oral Test) แผนการสอนการเรียนรู้เชิงรุก ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน จำนวน 1 แผนการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ไป ทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มประชากรซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยใช้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4 ซึ่งเป็นนักเรียนในแผนการเรียนเดียวกันกับห้องประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-one tryout)

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปทดสอบกับผู้เรียน โดยคัดเลือกผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน โดยคัดเลือกจากผลการเรียนการภาษาอังกฤษ

จาก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เรียนที่ได้มา โดยได้ผู้เรียนลักษณะ เก่ง กลาง อ่อน มาทำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 26 ตารางแสดงผลคะแนนการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (25 คะแนน)		ผลต่างของคะแนน
	ก่อนเรียน (Pre-Test)	หลังเรียน (Post-Test)	
1	12	22	10
2	7	16	9
3	3	10	7
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	7.33	16	8.66
S.D.	4.51	6	1.53

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า คะแนนการสอบพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่ม เก่ง กลาง อ่อน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียน สูงสุดอยู่ที่ 12 และหลังเรียนอยู่ที่ 22 คะแนนต่ำสุดก่อนเรียนอยู่ที่ 3 และ หลังเรียนอยู่ที่ 10 ผลต่างระหว่างคะแนนหลังเรียน และ ก่อนเรียนของคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 10 และ ผลคะแนนรวมเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ (\bar{X}) = 7.33 S.D. = 4.51 ผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ (\bar{X}) = 16 S.D. = 6 ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียน อยู่ที่ (\bar{X}) = 8.66 S.D. = 1.53

การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small group tryout)

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปทดสอบกับผู้เรียน โดยคัดเลือกผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน โดยคัดเลือกจากผลการเรียนการภาษาอังกฤษ จาก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เรียนที่ได้มา โดยได้ผู้เรียนลักษณะ เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 3 คน มาทำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 27 ตารางแสดงผลคะแนนการทดลองแบบกลุ่มเล็ก

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (25 คะแนน)		ผลต่างของคะแนน
	ก่อนเรียน (Pre-Test)	หลังเรียน (Post-Test)	
1	8	17	5
2	3	9	6
3	14	22	8
4	9	16	7
5	7	14	7
6	11	22	11
7	10	19	9
8	4	9	5
9	9	15	6
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย	8.33	15.88	7.55
S.D.	3.39	4.81	1.96

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า คะแนนการสอบพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่ม เก่ง กลาง อ่อน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียน สูงสุดอยู่ที่ 14 และหลังเรียนอยู่ที่ 22 คะแนนต่ำสุดก่อนเรียนอยู่ที่ 3 และ หลังเรียนอยู่ที่ 9 ผลต่างระหว่างคะแนนหลังเรียน และก่อนเรียน ของคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 8 และ ผลคะแนนรวมเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ $(\bar{X}) = 8.33$ S.D. = 3.39 ผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ $(\bar{X}) = 15.88$ S.D. = 4.81 ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียน อยู่ที่ $(\bar{X}) = 7.55$ S.D. = 1.96

การทดลองแบบภาคสนาม (Field group tryout)

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปทดสอบกับผู้เรียน โดยคัดเลือกผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยคัดเลือกจากห้องเรียนในแผนการเรียน

เดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 แผนการเรียนคณิต - ภาษาอังกฤษ มาทำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 28 ตารางแสดงผลคะแนนการทดลองแบบภาคสนาม

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (25 คะแนน)		ผลต่างของคะแนน
	ก่อนเรียน (Pre-Test)	หลังเรียน (Post-Test)	
1	15	23	8
2	9	16	7
3	7	14	7
4	2	10	8
5	13	20	7
6	10	19	9
7	8	19	11
8	6	11	5
9	4	9	5
10	10	17	7
11	9	17	8
12	9	19	9
13	11	21	11
14	5	13	8
15	9	18	9
16	12	20	8
17	7	16	9
18	10	21	11

ตารางที่ 29 ตารางแสดงผลคะแนนการทดลองแบบภาคสนาม (ต่อ)

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (25 คะแนน)		ผลต่างของคะแนน
	ก่อนเรียน (Pre-Test)	หลังเรียน (Post-Test)	
19	18	24	6
20	5	10	5
21	9	18	9
22	11	22	11
23	4	13	9
24	8	19	11
25	6	16	10
26	9	19	10
27	10	21	11
28	7	15	8
29	5	16	11
30	3	10	7
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย	8.36	16.86	8.5
S.D.	3.51	4.13	1.91

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า คะแนนการสอบพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียน สูงสุดอยู่ที่ 18 และหลังเรียนอยู่ที่ 24 คะแนนต่ำสุดก่อนเรียนอยู่ที่ 2 และ หลังเรียนอยู่ที่ 9 ผลต่างระหว่างคะแนนหลังเรียน และก่อนเรียนของคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 6 และ ผลคะแนนรวมเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ $(\bar{X}) = 8.36$ S.D. = 3.51 ผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ $(\bar{X}) = 16.86$ S.D. = 4.13 ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนอยู่ที่ $(\bar{X}) = 8.5$

S.D. = 1.91 โดยสามารถสรุปข้อปัญหาและ สิ่งที่ต้องปรับปรุงในแบบทดสอบการรู้ตัวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดังนี้

ผลจากการทดลองใช้ กับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out)	แนวทางการพัฒนา ในการจัดการเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่าง
<p>หลังจากการทดสอบจากผู้เรียนพบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้เรียนไม่เข้าใจคำถามว่าคำถามถามว่าอย่างไร 2) ผู้เรียนไม่สามารถพูด อธิบายในหัวข้อคำถามได้ 3) ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูด จะต้องคอยอ่านกระดาษที่ตนเองจดอยู่บ้างในการพูด 4) ผู้เรียนยังขาดการแบ่งงานกันนำเสนอที่ดี ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้รับหน้าที่มาก และน้อยแตกต่างกันอย่างชัดเจน 	<p>แบบทดสอบควรเป็นหัวข้อที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ควรเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และเป็นประเด็นที่น่าสนใจ และผู้เรียนรู้สึกมีส่วนร่วม</p>

จากนั้นนำแบบทดสอบการพูดไปตรวจหาค่าความเชื่อมั่น ค่าความเชื่อมั่นมีค่าสม่ำเสมอ และคงที่โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบ มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach Alpha Coefficient แบบทดสอบก่อนเรียนมีค่า เท่ากับ 0.81 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีคุณภาพด้าน ความเชื่อมั่น (Reliability) สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้ และหลังจากใช้แผนการเรียนรู้ทดลองกับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบข้อปัญหาและสิ่งที่ต้องปรับปรุงสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางแสดงผลจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (tryout)

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลจากการทดลองใช้ กับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (tryout)	แนวทางการพัฒนา ในการจัดการเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่าง
1. Getting Started	ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในการทำกิจกรรม ผู้สอนต้องคอยอธิบายซ้ำ ๆ ว่ากิจกรรมในแต่ละกิจกรรมจะต้องทำอะไร ตลอดจนผู้เรียนยังไม่เข้าใจกับการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนตลอดทั้งชั่วโมงการสอน ทำให้ผู้เรียนบางส่วนมีปัญหาในการไม่เข้าใจเนื้อหาและเมื่อทำงานกลุ่มเกิดปัญหาในการทำงานเนื่องจากความไม่เข้าใจนี้ อีกทั้งผู้เรียนยังประสบปัญหากับการเรียนแบบผสมผสานเมื่อทำงานกลุ่มแล้วพบว่าเพื่อนผู้เรียนในกลุ่มยังขาดความร่วมมือ	ด้วยการจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการเรียนการสอนในครั้งแรกอาจทำให้ผู้เรียนยังคงมีความสับสนในการทำกิจกรรม และการเรียนบ้างตลอดจนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษตลอดทั้งชั่วโมงการเรียนการสอน ผู้วิจัยต้องใช้เวลาในการอธิบายมากขึ้น และจะต้องใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย อีกทั้งต้องคอยสอบถามถึงความเข้าใจของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

จากการนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (tryout) และได้นำข้อคำถามไปปรับปรุงก่อนใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

ตารางที่ 29 ผลจากการทดลองใช้แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจกับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out)

ผลจากการทดลองใช้ กับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out)	แนวทางการพัฒนา ในการจัดการเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่าง
หลังจากการทดสอบจากผู้เรียนจำนวน 30 คน พบว่าผู้เรียนไม่ตอบแบบสัมภาษณ์กิ่งโครงสร้าง	ผู้วิจัยต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบแบบสัมภาษณ์กิ่งโครงสร้าง

จากการตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น ค่าความเชื่อมั่นมีค่าสม่ำเสมอ และคงที่โดยผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความพึงพอใจ มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach Alpha Coefficient แบบทดสอบก่อนเรียนมีค่า เท่ากับ 0.85 แสดงให้เห็นว่า แบบประเมินความพึงพอใจมีคุณภาพด้าน ความเชื่อมั่น (Reliability) สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

ขั้นตอนทดลอง

1. ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการสอบพูดปากเปล่า (Oral Test) โดยการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเตรียมชุดทดสอบ โดยให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อเรื่องที่คุณเรียนต้องการจะพูดด้วยตนเองโดยเลือกจากหัวข้อที่ผู้วิจัยได้ใส่ไว้ในชุดทดสอบ จำนวน 5 หัวข้อ เมื่อผู้เรียนได้เลือกหัวข้อที่จะทำการสอบพูดแล้วนั้น ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมพูดนำเสนอ 1-2 นาที และเมื่อครบกำหนดเวลาในการเตรียมตัวผู้เรียนแต่ละคนจะมีเวลาในการพูด 1-2 นาที โดยตลอดกระบวนการดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะบันทึกวิดีโอและสังเกตการทำงานของผู้เรียนเพื่อประเมินผู้เรียน
2. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทางการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสม ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยมีโครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทางตรง ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เชิงรุกแก่ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างโดยมีแผนการสอนการเรียนรู้เชิงรุก ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ช่วงด้วยกัน
3. จากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้บันทึกวิดีโอเพื่อการประเมินผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมทักษะทางการพูด
4. เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลัง ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยในหัวข้อเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เสนอต่อคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือ ที่ ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น และโดยติดตามด้วยตนเอง

2. ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือบันทึกข้อความการขออนุญาตจัดกระทำ การวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนตัวอย่าง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากจำนวนผู้เรียนทั้งหมด 455 คน ซึ่งได้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยทำบันทึกข้อความเสนอต่อฝ่ายวิชาการโรงเรียนเทพมิตรศึกษา และผู้อำนวยการโรงเรียนเทพมิตรศึกษาเพื่อขอความเห็นชอบในการทำวิจัย และการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

3. ผู้วิจัยได้เรียกผู้เรียนให้มาทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการสอบพูดปากเปล่า (Oral Test) โดยการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเตรียมชุดทดสอบ โดยให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อเรื่องที่ผู้เรียนต้องการจะพูดด้วยตนเองโดยเลือกจากหัวข้อที่ผู้วิจัยได้ใส่ไว้ในชุดทดสอบ จำนวน 5 หัวข้อ เมื่อผู้เรียนได้เลือกหัวข้อที่จะทำการสอบพูดแล้วนั้น ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมพูดนำเสนอ 1-2 นาที และเมื่อครบกำหนดเวลาในการเตรียมตัวผู้เรียนแต่ละคนจะมีเวลาในการพูด 1-2 นาที โดยตลอดกระบวนการดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะบันทึกวิดีโอและสังเกตการทำงานของผู้เรียนเพื่อประเมินผู้เรียน และหลังจากทำการทดสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยชี้แจงกับผู้เข้าสอบแล้วว่าห้ามเปิดเผยข้อมูลการทดสอบให้ผู้ที่เข้าสอบคนอื่น ๆ ฟังเด็ดขาด

4. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริม ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับ ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 แผน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 10 คาบ

5. หลังเสร็จสิ้นการสอนตามแผนการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แล้วนั้นผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนตัวอย่างมาทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเตรียมชุดทดสอบไว้จำนวน 5 ชุดทดสอบ ซึ่งเป็นหัวข้อเดียวกับชุดทดสอบก่อนเรียน แต่เพื่อป้องกันการจำข้อสอบได้ของผู้เรียนจึงได้จัดทำชุดทดสอบออกเป็น 5 ชุดทดสอบโดยการ สลับหัวข้อในการพูดผู้วิจัยได้ให้ ให้ผู้เรียนจับสลาก

เลือกชุดทดสอบ เมื่อผู้เรียนได้เลือกชุดทดสอบแล้วนั้น ผู้เรียนจะได้เลือกหัวข้อในการพูด โดยหัวข้อที่จะทำการสอบพูดแล้วนั้น ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมพูดนำเสนอ 1-2 นาที และเมื่อครบกำหนดเวลาในการเตรียมตัวผู้เรียนแต่ละคนจะมีเวลาในการพูด 1-2 นาที โดยตลอดกระบวนการดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะบันทึกวิดีโอและสังเกตการทำงานของผู้เรียนเพื่อประเมินผู้เรียน และหลังจากทำการทดสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยชี้แจงกับผู้เข้าสอบแล้วว่าห้ามเปิดเผยข้อมูลการทดสอบให้ผู้ที่จะเข้าสอบคนอื่น ๆ ฟังเด็ดขาด

6. ผู้วิจัยให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในด้านความคิดเห็นด้าน เนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่ง เสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

7. หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการสุ่มเลือกผู้เรียนที่มีระดับการเรียน เก่ง ปานกลางและ อ่อน จำนวน 5-10 คน มาทำแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อ ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนเพิ่มเติม ซึ่งจะนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient

8. ผู้วิจัยได้นำผลการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบทางตรงของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์แบบ กึ่ง โครงสร้างมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูลเปรียบเทียบ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือวิจัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

ΣR = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test โดยนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2558)

3. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยจะทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ของ (Likert, 1961) วิเคราะห์หาความคิดเห็นของผู้เรียนโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับโดยมีเกณฑ์ดังนี้

4.51– 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยมากที่สุด

3.51 – 4.49 หมายความว่า เห็นด้วยมาก

2.51 – 3.49 หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง

1.51 – 2.49 หมายความว่า เห็นด้วยน้อย

1.00– 1.49 หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จากผู้เรียนที่มี ความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน คือ ระดับ เก่ง กลาง และอ่อน เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาและทราบ ถึงด้านข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติม นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.74

4.1 แก่ไขข้อความในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปทดลอง ใช้ กับนักเรียน 5-10 คนแล้วนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

โดยผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการ วิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) (Creswell & Clark, 2011) ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบ รองรับภายใน

(The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) และใช้แบบแผนการทดลองแบบสอบก่อน-หลัง (The One Group Pretest-Posttest Design) ได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงทางเนื้อหา (Content Validity) ทาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Tryout) แล้วจึงนำไปปรับให้เกิดความถูกต้องก่อนดำเนินการทดลองเก็บข้อมูล ในลำดับขั้นถัดไป เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและ “ผลการวิเคราะห์ข้อมูล” ในลำดับถัดไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและ หลังจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของแบบการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre- Experimental Design) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) และใช้แบบแผนการทดลองแบบสอบก่อน-หลัง (The One Group Pretest – Posttest Design) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสำรวจความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นซึ่งเป็นแบบทดสอบการพูด (Oral test) จำนวน 5 หัวข้อ ทดสอบผู้เรียนรายคนโดยให้ผู้เรียนจับสลากเลือกพูด 1 หัวข้อ ผู้เรียนจะมีเวลาในการเตรียมตัวก่อนพูด 1-2 นาที และในการสอบพูดอีก 1-2 นาทีโดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกครบทั้ง 3 บทเรียน ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจากนั้นจึงนำคะแนนของผู้เรียน ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบด้วยค่า t แบบจับคู่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนจำนวน 30 คน

คนที่	คะแนนทดสอบ (25 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน (Pre-Test)	หลังเรียน (Post-Test)	
1	19	25	6
2	8	17	9
3	6	16	10
4	10	21	11
5	13	23	10
6	13	22	9
7	10	19	9
8	8	15	7
9	9	20	11
10	15	24	9
11	17	23	6
12	5	16	11
13	9	17	8
24	7	15	8
15	7	17	10
16	2	10	8
17	8	19	11
18	11	20	9
19	9	19	10
20	5	14	9
21	9	20	11
22	7	18	11
23	13	22	9
24	10	21	11
25	6	18	12

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนจำนวน 30 คน (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบ (25 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน (Pre-Test)	หลังเรียน (Post-Test)	
26	8	17	9
27	10	21	11
28	2	15	13
29	6	19	13
30	7	18	11
เฉลี่ยคะแนน \bar{X}	8.97	18.70	9.73
S.D.	3.864	3.292	0.572

จากตารางแสดงผลคะแนนทดสอบที่มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน พบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ก่อนเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 19 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน โดยทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และ คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนน ค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 6 คะแนน และค่าผลต่างของ คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 8 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาเปรียบเทียบกันและทดสอบด้วยค่า t แบบจับคู่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังตาราง

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่ (n=30)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	S.D.	t	df	Sig
ก่อนการ ทดลอง	30	25	8.97	3.864	30.285*	29	.000
หลังการ ทดลอง	30	25	18.70	3.292			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ กลุ่มตัวอย่างหลังจากจัดการเรียนรู้เชิงรุกก่อนและหลังทดลอง ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อน เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 8.97$ S.D. = 3.864 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 18.70$ S.D. = 3.292 ผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย มีค่าเท่ากับ 9.73 จากการ ทดลองความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ T-test dependent ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 30.285 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สูงกว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

เพื่อหาค่าความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยการใช้แบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่ ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนทำแบบสอบถาม ความพึงพอใจนี้หลังจากเรียน จบทั้ง 3 บทเรียนแล้ว จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางตารางที่ 23 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์ ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.	การแปลผล	
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	1. กิจกรรมก่อนการสอนช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียน	3.58	0.94	มาก	3
	2. กิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระ ในแต่ละบทที่เหมาะสม	3.72	0.81	มาก	1
	3. กิจกรรมหลังการสอนช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.67	1.10	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้		3.66	0.95	มาก	4
2. ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้	1. ลำดับการนำเสนอมีความเหมาะสม	3.69	0.86	มาก	3
	2. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงความสนใจของนักเรียน	3.94	0.83	มาก	2
	3. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ	4.06	0.75	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้		3.90	0.81	มาก	1
3. ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้	1. กิจกรรมการสอน มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน	3.97	0.88	มาก	1
	2. สื่อที่ใช้ในการสอนหลักไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.83	0.81	มาก	3
	3. กิจกรรมการสอนและสื่อ มีส่วนที่ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.92	0.73	มาก	2

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.	การแปลผล	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้		3.90	0.81	มาก	2
4. ด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและ กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ	3.56	0.91	มาก	2
	2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์ และการประเมินที่เหมาะสม	3.72	0.88	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		3.64	0.90	มาก	5
5. ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก	1. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.67	0.86	มาก	4
	2. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.86	0.87	มาก	3
	3. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.89	0.89	มาก	2
	4. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.89	0.92	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก		3.83	0.89	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม		3.79	0.87	มาก	

จากการศึกษาความพึงพอใจในภาพรวมพบว่า $\bar{X} = 3.79$ S.D. = 0.87 โดยผลของการประเมินความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้และด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้สูงเท่ากัน โดยค่าเฉลี่ยของด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ $\bar{X} = 3.90$ S.D. = 0.81 และ ในด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ $\bar{X} = 3.90$ S.D. = 0.81 รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 3.83$ S.D. = 0.89 และ ในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 3.66$ S.D. = 0.95 และด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่า $\bar{X} = 3.64$ S.D. = 0.90 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ โดยค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.06$ S.D. = 0.75 รองลงมา คือ ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้ ในส่วนของกิจกรรมการสอนและสื่อการสอนใช้สอนคำศัพท์ และประโยคมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน $\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.88 และกิจกรรมการสอนและ สื่อที่ใช้ในการสอนคำศัพท์และหลักไวยากรณ์ มีส่วนที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.92$ S.D. = 0.73 ตามลำดับ จากการศึกษา ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสามารถ สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 - 4.06 และ เมื่อวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนได้ให้เหตุผล และแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในรายการต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ในด้านการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกิจกรรมที่ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มากที่สุดคือกิจกรรมการนำเสนอผู้เรียนมีความชื่นชอบและรู้สึกว่าการนำเสนอที่ให้ผู้เรียนได้ผลิตภาษา และกล้าที่จะพูดเนื่องจากได้นำเสนอพร้อมกับเพื่อนของผู้เรียนภายในกลุ่ม ทำให้เกิดความมั่นใจ และไม่กลัวที่จะพูดตลอดจนได้นำเสนอความคิดเห็นของตนเองและของกลุ่ม ต่อเพื่อนผู้เรียนคนอื่น ๆ รองลงมาคือกิจกรรมระดมสมองที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่าเป็นกิจกรรม ที่ชื่นชอบเนื่องจากได้นำเสนอความคิดเห็นของตนเองต่อสมาชิกภายในกลุ่ม อีกทั้งยังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และหาแนวทางในการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จอีกด้วย ตลอดจน ในด้านเวลาในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผู้เรียนได้ให้ความคิดเห็นต่อระยะเวลาในการดำเนินการสอนและการทำกิจกรรมว่ามีความเหมาะสม เพราะได้ใช้ระยะเวลาเพียงพอต่อการเรียนรู้ทำความเข้าใจเนื้อหา และการเตรียมการนำเสนอหน้าชั้นเรียนระยะเวลาที่ได้มีความกระชับเหมาะสม และในด้านความรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้จากกิจกรรม โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกว่ามีความเหมาะสม

และสามารถให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้จริงเนื่องจากได้พูด และลงมือปฏิบัติมีการค้นคว้าแลกเปลี่ยนความคิด อีกทั้งยังได้คิดสร้างสรรค์ รูปแบบการพูดนำเสนอ ตลอดจนเสาะแสวงหาเทคนิคการพูดนำเสนอ และได้รับรู้ตลอดจนเรียนรู้คำศัพท์ วลี ประโยค ในการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ และทุกกิจกรรมที่ได้ลงมือทำ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และใช้ภาษาอย่างแท้จริง

ในการแสดงข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพมิตรศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) อย่างไร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมจากการใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้

1. จากการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกิจกรรมใดที่นักเรียนเกิดแรงจูงใจในทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากที่สุดเพราะเหตุใด

2. นักเรียนคิดว่าเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกแต่ละครั้งนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ น้อยหรือมากจนเกินไป เพราะเหตุใด

3. นักเรียนคิดว่าความรู้ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้จากกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกคืออะไร เพราะเหตุใด

1) จากการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกิจกรรมใดที่นักเรียนเกิดแรงจูงใจในทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากที่สุดเพราะเหตุใด

“กิจกรรม Presentation เพราะจะได้พูดนำเสนอต่อหน้าเพื่อน ๆ ” นักเรียนคนที่ 1

“การพรีเซนต์งานกลุ่มเพราะ ทุกคนในกลุ่มจะให้ความร่วมมือในการพรีเซนต์ ”

นักเรียนคนที่ 2

“กิจกรรมที่ให้ทำเป็นกลุ่ม เพราะได้ฝึกอ่านฝึกท่อง ไปในตัว” นักเรียนคนที่ 3

“ชอบการพรีเซนต์แบบกลุ่มเพราะทุกคนในกลุ่มจะได้ช่วยกันออกความคิดเห็น ”

นักเรียนคนที่ 4

“กิจกรรม Presentation เพราะทำให้เราได้เสนอความคิดของตัวเอง” นักเรียนคนที่ 5

“Brainstorming เป็นช่วงที่น่าจะวุ่นวาย แต่ก็สนุกกับการคุยกับเพื่อน” นักเรียนคนที่ 6

“ชอบ Minutes paper ค่ะ เพราะต้องไปหาความรู้เพิ่มเติมและที่เรียนมาเสริมด้วยสนุกมาก” นักเรียนคนที่ 7

“BRAINSTORMING เพราะได้ช่วยกันแชร์ความคิดของแต่ละคน” นักเรียนคนที่ 8

“Brainstorming” นักเรียนคนที่ 9

“ฟรีเซ็นท์กลุ่ม เพราะจะได้พูดภาษาอังกฤษในพาร์ทของตัวเองและพูดเสริมเพื่อน”
นักเรียนคนที่ 10

“ได้อัดคลิปทบทวน เพราะมันรู้สึกน่าตื่นเต้น” นักเรียนคนที่ 11

2) นักเรียนคิดว่าเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกแต่ละครั้งนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ น้อยหรือมากจนเกินไป เพราะเหตุใด

“เหมาะสมมากเพราะจะได้ความรู้เพิ่ม” นักเรียนคนที่ 1

“มีความเหมาะสมดีเพราะคิดว่าใช้เวลาประมาณนี้ก็กำลังดี” นักเรียนคนที่ 2

“เหมาะสม เพราะไม่สูญเสียเวลา ในคาบที่ว่างอยู่” นักเรียนคนที่ 3

“เหมาะสม ให้อ่านเนื้อหาได้ไวรวดเร็ว” นักเรียนคนที่ 4

“เหมาะสม เพราะ ทำให้มีการคิดอย่างเป็นกระบวนการ และมีความกล้าแสดงออก”
นักเรียนคนที่ 5

“รู้สึกเหมือนน้อยเกินไปหน่อย คงเพราะสถานการณ์ตอนนี้” นักเรียนคนที่ 6

“เหมาะสม เพราะช่วยส่งเสริมการพูดการเขียนภาษาอังกฤษ” นักเรียนคนที่ 7

“เหมาะสม เพราะ ทำให้นักเรียนได้ศึกษาอย่างเรื่อย ๆ ไม่รีบและไม่น้อยเกินไปทำให้เด็กเข้าใจมากขึ้น” นักเรียนคนที่ 8

“ผมว่าเหมาะสมครับไม่ได้ใช้เวลาเรียนบ่อยไปเด็ก ๆ ได้มีเวลาในการปรับตัว+กับการสอนที่เข้าใจง่ายของครูเลยทำให้สามารถเรียนได้ครับ” นักเรียนคนที่ 9

“มีความเหมาะสมมากเพราะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีประโยชน์ต่อตัวเรามากเพิ่มทักษะให้กับตัวเราและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์” นักเรียนคนที่ 10

“มากจนเกินไป เพราะ ทำให้จำไม่ได้ได้ทุกจุด” นักเรียนคนที่ 11

3) นักเรียนคิดว่าความรู้ทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้จากกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกคืออะไร เพราะเหตุใด

“การต่อบทสนทนาเพราะจะได้ฝึกการใช้เทคนิคไหวพริบการพูดการคิด” นักเรียนคนที่ 1

“ได้ฝึกการพูด และเรียนรู้การพูดที่ถูกต้อง” นักเรียนคนที่ 2

“จับกลุ่มแสดงความคิดเห็นเพราะจะได้เห็นความคิดเห็นที่แตกต่างกัน” นักเรียนคนที่ 3

“ได้การพูดกับการอ่านภาษาอังกฤษ นั้นเพราะเป็นเหมือนสิ่งสำคัญที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน” นักเรียนคนที่ 4

“การได้ฝึกพูดและได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และการกล้าพูดกล้าแสดงออก” นักเรียนคนที่ 5

“ได้ทักษะความเข้าใจการพูดมากขึ้นค่ะ” นักเรียนคนที่ 6

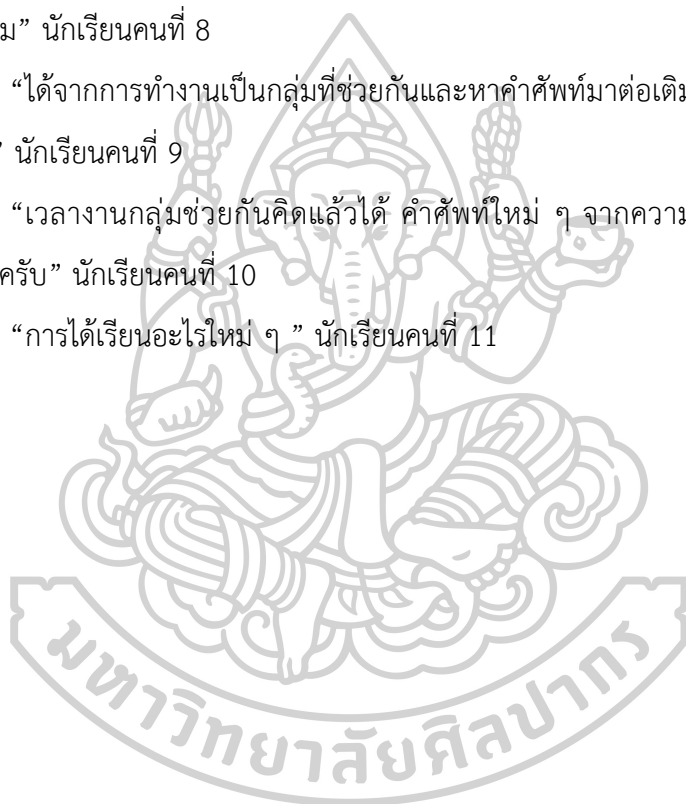
“ได้ประโยชน์จากทั้งการแบ่งหน้าที่และการที่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้สามารถถามได้ตลอดเวลาทำให้มีการเข้าใจระหว่างเรียนและเพิ่มความมั่นใจในการพูดการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น” นักเรียนคนที่ 7

“เป็นการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนต้องอ่านเขียน ตั้งคำถาม” นักเรียนคนที่ 8

“ได้จากการทำงานเป็นกลุ่มที่ช่วยกันและหาคำศัพท์มาต่อเติมกันและสนุกกับงานกับเพื่อน ๆ ครับ” นักเรียนคนที่ 9

“เวลางานกลุ่มช่วยกันคิดแล้วได้ คำศัพท์ใหม่ ๆ จากความคิดเพื่อน ๆ และใช้ในชีวิตประจำวันครับ” นักเรียนคนที่ 10

“การได้เรียนอะไรใหม่ ๆ ” นักเรียนคนที่ 11

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัย ในลักษณะของแบบการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) โดยใช้ระเบียบวิธีการ วิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบ รองรับภายใน (The Embedded Design) และใช้แบบแผนการทดลองแบบสอบก่อน-หลัง (The One Group Pre test-Post test Design) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและ หลังจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2.) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ.31203) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบโดยทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากเลือกมา 1 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนผู้เรียน 30 คน โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือจำนวน 3 ชุด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น อันประกอบไปด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 3 แผนการสอนแผน แผนการสอนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด จำนวน 6 คาบการเรียน
2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 ฉบับใช้ในการทดสอบผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเป็นชุดทดสอบคู่ขนานเพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และหลังเรียน 1 ฉบับ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการทดสอบเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันเพื่อ

วัดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับผู้เรียน จำนวน 1 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับ มาก

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการวิจัยข้อที่ 1 พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แผนการสอนที่เน้นรูปแบบทางภาษา Language Functions โดย แต่ละแผนมีการจัดลำดับความสอดคล้องและมีทิศทางการจัดองค์ความรู้ให้ส่งเสริม กัน สอดคล้องกับ Lee, Choi, and Marqus-Pascual (2016) กล่าวไว้ถึงการใช้งานของภาษา และ รูปแบบทางภาษานั้นช่วยส่งเสริมทักษะทางการสื่อสาร และความเข้าใจการฝึกวิธีใช้งานของภาษาว่า สถานการณ์ไหนควรใช้รูปแบบคำ วลี หรือประโยคแบบใด และใช้อย่างไรให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ นั้น ๆ อีกทั้งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร และ การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยแต่ละกิจกรรมนั้นมีส่วนช่วย และส่งเสริมทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

1.1 กิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้เขียนแสดงความคิด คำตอบ ของตนเองหลัง ได้รับความรู้ จากผู้สอนตลอดจนการศึกษาผ่านวิดีโอ หรือ ใช้บัตรคำศัพท์ รูปแบบคำ วลี และประโยค ที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ได้ตอบคำถามในทุกช่วงของการเรียนทำให้ผู้เรียนจำ และไม่ลืม อีกทั้งวลี หรือประโยคไหนที่ผู้เรียนชื่นชอบก็จะสามารถสะกดและพูดออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วอัน เนื่องมาจากการจดและตอบคำถามหลังจากการศึกษาในแต่ละ ช่วง มากไปกว่านั้นยังเป็นการแสดง ความคิดเห็นและความชอบของตนเอง ผีกระตุ่นให้ผู้เรียนได้พูดและแสดงความคิดเห็นเป็นการ เพิ่มพูนความกล้า และไร้ความเขินอายในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพราะคำตอบที่ผู้เรียนได้พูด แสดงออกมาเป็นความคิดและเหตุผลส่วนตัวของผู้เรียนที่ไม่ได้ถูกและผิด จึงเป็นการเปิดโอกาส และ เปิดกว้างสำหรับการพูดเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อเพื่อน และผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ Erickson (1984a) ที่กล่าวไว้ถึงผู้เรียนโดยผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจและจดจำในสิ่งที่เข้าใจด้วย ตนเอง และสอดคล้องกับ (Barkley and Major, 2020) ที่กล่าวไว้ถึงกิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ ว่า กิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ นั้น มีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวและแสดงต่อ สาธารณะ เกิดการสร้างภาษาที่จะใช้สื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นและสนับสนุนความคิดเห็นนั้น ๆ

1.2 กิจกรรมระดมสมอง ที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานเป็นทีม เกิดการทำงานแบบ ร่วมมือ (Collaboration) มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนยอมรับความคิดเห็น เหตุผลของผู้อื่น ผ่านการพูดเพื่อการสื่อสาร เกิดความเข้าใจและหาจุดร่วมในการทำงานร่วมกันทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ทางภาษา และการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อมมีการวางแผน การทำงานและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนทำงานให้สำเร็จลุล่วงผ่านการสื่อสาร จากหัวข้อของการพูดที่ได้รับโดยแต่ละกลุ่มจะได้ เลือกหัวข้อในการพูดนำเสนอที่ทางกลุ่มสนใจและมีความชอบ ไปในทิศทางเดียวกัน อาจมีการถกถาม เพื่อหาหัวข้อที่แต่ละคนสนใจที่จะพูด และแบ่งงานกันทำ ในแต่ละส่วนของความรับผิดชอบในการพูด นำเสนอ ที่ทุกคนจะได้รับหน้าที่ในการพูดอย่างเท่าเทียม เมื่อเลือกหัวข้อและแบ่งงานกันทำแล้ว ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองต่อหัวข้อที่เลือกว่าตนคิดเห็นอย่างไรและนำความคิดเห็น นั้นมาประกอบการพูดนำเสนอและช่วยกันเสริมเพิ่มเติมการนำเสนอให้สมบูรณ์ ด้วยคำศัพท์ วลี หรือ ประโยคที่ได้จากกิจกรรมการเขียนแบบไฝรู้ของแต่ละคนตลอดจนจากความรู้ที่ได้ในช่วงการสอนมา เพิ่มเติมการพูดนำเสนอให้ถูกต้องและมีองค์ประกอบของข้อความที่เรียงร้อยสมบูรณ์สอดคล้องกับ Chickering and Gamson (1987) และ Freeman และคณะ (2014) ที่ได้กล่าวไว้ถึงการจัด การเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้เรียนต้องลงมือทำมากกว่าแค่การฟัง ต้องลงมือปฏิบัติทั้งการอ่าน เขียน อภิปราย มากไปกว่านั้น คือการร่วมกันแก้ปัญหาเกิดการถกเถียง ลงความเห็น เกิดการสร้างผู้พูดและผู้ฟัง โดย

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ใ้ทำงานที่ทำนั้นออกมามีความหมาย และดีที่สุดในที่สุด

1.3 กิจกรรมการนำเสนอ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา นั้นคือการพูดภาษาอังกฤษ และได้ลงมือปฏิบัติจริงได้ใช้งานจริง และได้นำเสนอความคิดเห็นของตนและเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม ต่อหน้าเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนเป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาและได้ลงมือทำงานนั้นให้ประสบผลสำเร็จ ลดความเขินอายที่จะพูดภาษาอังกฤษเพราะมีเพื่อนสมาชิกช่วยกันส่งเสริมและเสริมสร้างกำลังใจในการพูด กล่าวที่จะพูดและแสดงความคิดเห็นของตนเองออกไป

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และจากแบบสอบถามความคิดเห็น พบว่า กิจกรรมการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุด และระบุว่าได้รับความรู้ ทักษะ ประสพการณ์อันเนื่องมาจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง และได้รับความรู้จริง อีกทั้งผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นจากการเห็นเพื่อนของผู้เรียนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนพยายามที่จะทำตลอดจนได้ใช้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Pelenkahu (2017) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูด ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากต่อการได้ฝึกพูดปฏิบัติจริง และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับ ที่กล่าวไว้ถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง Active Learning กับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากหากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และฝึกใช้ทักษะนั้น ๆ ได้จริง ซึ่งทักษะเหล่านี้ก็สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนบทบาทของ ผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ต้องมุ่งสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ผ่อนคลาย และ สร้างกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เกิดโอกาสในการลงมือใช้ทักษะนั้น ๆ อีกทั้งรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานนำเอา เทคโนโลยีมาใช้ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้ และคุ้นเคยเพราะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบข้อจำกัด และข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้และ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ได้ดังนี้

ข้อจำกัดในงานวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบข้อจำกัดในการทำวิจัยในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ได้ดังนี้

1. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ Covid 19 ที่ส่งผลถึงการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยพบข้อจำกัดในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนออนไลน์ ไม่สามารถมาเรียนออนไซต์ได้ทุกคน จึงเกิดปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยจะต้องจัดการ เรียนรู้แบบผสมผสาน
2. จำนวนชั่วโมงของการเรียนรู้ที่จำกัดอันเนื่องมาจากจำนวนชั่วโมงเรียนของผู้เรียน ตลอดจนนโยบายของทางโรงเรียนที่ลดจำนวนชั่วโมงการเรียนรู้เพื่อลดความเครียดจากเรียนออนไลน์ของผู้เรียน จึงส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกต้องขอเวลาเรียนจากชั่วโมงการเรียนในรายวิชาอื่น
3. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านการเรียนออนไลน์ทำให้ผู้วิจัยและผู้เรียนไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าที่ควร อีกทั้งปัญหาการขาดอุปกรณ์การเรียน และการร่วมทำกิจกรรมของผู้เรียนออนไลน์ที่ปิดกล้องจึงไม่สามารถทราบได้ว่าขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนตั้งใจมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการจัดการเรียนการสอนผู้สอน ควรแนะนำเรื่อง วัตถุประสงค์ที่จะเรียน ทำข้อตกลงกับผู้เรียนให้ชัดเจน และแนะนำคำศัพท์ก่อนการเรียนการสอน วงคำศัพท์ วลี หรือประโยคตัวอย่างไม่ควรยาก หรือง่ายจนเกินไป ควรให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงระดับความรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีระดับการเรียนรู้ และรับรู้แตกต่างกันไป
2. กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ไม่ควรมีระยะเวลาทำกิจกรรมที่ยาวนานจนเกินไป ควรเป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ทักษะทางภาษาให้มากที่สุด
3. กิจกรรมการระดมสมอง และกิจกรรมการนำเสนอ ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน กิจกรรมกลุ่มควรแบ่งจำนวนผู้เรียนภายในกลุ่มให้มีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยจนเกินไป
4. กิจกรรมการนำเสนอผู้สอนควรกำหนดให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการพูดนำเสนออย่างเท่าเทียมกันไม่ควรมีใครพูดนำเสนอมากหรือน้อยจนเกินไปโดยที่ทุกคนควรได้รับการพูดนำเสนออย่างเหมาะสม
5. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการจัดการเรียนรู้นั้นครูผู้สอนจะต้องเตรียมแผนการสอน สื่อ นวัตกรรม กิจกรรม และทักษะในการสอนเป็นอย่างดีเนื่องจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกรุ่นผู้สอนเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรม การเรียน และ คอยดูแลควบคุมให้การจัดการเรียนรู้เกิดคุณภาพสูงสุด

6. ผู้สอนจะต้องสังเกต และตั้งศักยภาพของผู้เรียนในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษให้ออกมามากที่สุด โดยผู้สอนควรกระตุ้นผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียน ยังคงสนใจกับเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และคอยสอบถามผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหา และกิจกรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรศึกษาและทำวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

1. การเลือกใช้รูปแบบของกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาและต่อยอด อีกทั้ง ควรนำไปปรับใช้กับทักษะในด้าน การฟัง การอ่าน และการเขียนตลอดจนนำไปปรับใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ อีกด้วย

2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับข้อจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ผสมผสานการเรียนในรูปแบบที่มุ่งเน้นเทคโนโลยี ตลอดจนการเรียนแบบผสมผสานทั้งออนไลน์และออนไซต์ (Hybrid Learning) เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนที่หลากหลายอีกทั้งยังสอดคล้องกับการเรียนในศตวรรษที่ 21

รายการอ้างอิง

Primary Sources

- กระทรวงศึกษาธิการ, ส. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ
มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กระทรวงศึกษาธิการ
- จินดา งามสุทธิ. (2531). การพูด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553b). "Active Learning." พศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://qa.bu.ac.th>.
- ณัชชาน แก้วชัยเจริญกิจ. (2550a). ภาวะผู้นำและนวัตกรรมทางการศึกษา: บทบาทของครูกับ
ActiveLearning. เข้าถึงเมื่อ. เข้าถึงได้จาก <https://genedu.kku.ac.th>
- ทิตนา แคมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2537). ภาษาไทย 4. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- รัศมี ศรีนนท์ อุดมกฤษฎี ศรีนนท์ วิภารัตน์ ยมดิษฐ์ และ กรรณิการ์ กิจนพเกียรติ. (2018). "การจัดการ
เรียน รู้เชิงรุกในยุค ไทยแลนด์ 4.0." *Journal of Educational Administration, Silpakorn University*, 9, 2: 331-343.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2513). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493. พิมพ์ครั้งที่ 10. พระนคร:
ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่งดาว จารุภูมิ. (2541). "การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมที่
แตกต่างกันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงสถาบัน เทคโนโลยีราช มงคล
กรุงเทพมหานคร." จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วรพงษ์ แสงประเสริฐ รุ่งทิวา แยมรุ่ง ลัดดาวลัย เกษมเนตร. (2017). "การพัฒนากระบวนการ จัดการ
เรียนรู้ตามแนวคิดการ เรียนรู้เชิงรุกเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." *วารสารวิชาการ ศึกษาศาสตร์*, 18, 1.
- วิชัย เสวกงาม. (2559). การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning. from คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย <http://fs.libarts.psu.ac.th/webcontent/KM/01%20KM-Active%20Learning.pdf>
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือ การจัดการเรียนการ
สอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป **The
Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)** ระดับชั้น
มัธยมศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.

- สาธิตา วัฒนโภาคกุล. (2549). "การพัฒนาารูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในห้องเรียนขนาดใหญ่." *ปริญาศิลปศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. เข้าถึงได้จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/52445>
<http://doi.org/10.14457/CU.the.2006.1626>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ส. (2558). *คู่มือ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นมัธยมศึกษา*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2560b). *ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2012). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษ และทักษะ สังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย ศิลปากร." *มหาวิทยาลัย ศิลปากร*,
- สุพรรณิ ชาญประเสริฐ. (2557). **Active Learning** การจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงเมื่อเข้าถึงได้จาก <https://library.ipst.ac.th/handle/ipst/334>
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงเดช กุศยา. (2548). *หนังสือส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- อนวัช ธีรนนท์ และ ยมาภัย สวนิต. (2525). *หลักการพูดขั้นพื้นฐาน : สังเขปสาระสำคัญ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนวัชศิริวงศ์ และ ยมาภัย สวนิต. (2538). *หลักการพูดขั้นพื้นฐาน : สังเขปสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวาทยวิทยา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อนุสิษฐ์ พันธุ์กล้า ธารณา สุวรรณเจริญ และ ชลชลิตา แต่งนารา. (2560). "ผลการใช้การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู." รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4: 562 - 570.
- อัครารัตน์ ศิริภักดิ์. (2015). "เหตุผลที่คนทำงานไม่สนใจภาษาอังกฤษไม่ได้แล้ว." เข้าถึงได้จาก <https://th.jobsdb.com/thth/articles>

Secondary Sources

- Anderson, L. W., and Bloom, B. S. (2001). **A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives.** Longman.
- Ashcraft, D., Treadwell, T., and Kumar, V. K. (2008). "Collaborative online learning: A constructivist example." **Journal of Online Learning and Teaching**, 4, 1: 109-117.
- Askia, S. (2016). "Improving Speaking Skills Through Active Learning Strategy of the Year Eight Students." **e-Journal of ELTS (English Language Teaching Society)**, 4, 2.
- Auster, E. R., and Wylie, K. K. (2006). "Creating active learning in the classroom: A systematic approach." **Journal of management education**, 30, 2: 333-353.
- Berlo, D. K. (1977). "Communication as process: Review and commentary." **Annals of the International Communication Association**, 1, 1: 11-27.
- Bloom, B. S. (1956). "Taxonomy of educational objectives." **Cognitive domain**, 1, 20: 24.
- Brame, C. (2016). "Active learning." **Vanderbilt University Center for Teaching.**
- Brown, R. S., and Nation, P. (1997). "Teaching speaking: Suggestions for the classroom." **LANGUAGE TEACHER-KYOTO-JALT-**, 21: 11-15.
- Burns, A. (1998). "Teaching speaking." **Annual Review of Applied Linguistics**, 18: 102-123.
- Byrne, D. (1986). "Teaching oral english."
- Canale, M., and Swain, M. (1980). "Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing." **Applied linguistics**, 1, 1: 1-47.
- Carr, A. (2015). **The handbook of child and adolescent clinical psychology: A contextual approach.** Routledge.

- Clarke, U. (2020). THE CLARKE COMPASS RUBRICS : Speaking Rubric. <https://www.clarke.edu/faculty-and-staff/academic-affairs/general-education-assessment/> ,<https://www.clarke.edu/wp-content/uploads/Compass-Speaking-Rubric.doc>
- Cooper, G. (1990). "Cognitive load theory as an aid for instructional design." **Australasian Journal of Educational Technology**, 6, 2.
- Davies, N. F., and Omberg, M. (1987). "Peer group teaching and the composition class." **System**, 15, 3: 313-323.
- Demirci, C. (2017). "The Effect of Active Learning Approach on Attitudes of 7th Grade Students." **International Journal of instruction**, 10, 4: 129-144.
- Denton, D. W. (2012). "Enhancing instruction through constructivism, cooperative learning, and cloud computing." **TechTrends**, 56, 4: 34-41.
- Dewey, J. (1997). **How we think**. Courier Corporation.
- Erickson, S. C. (1984b). **The essence of good teaching: Helping students learn and remember what they learn**. San Francisco: Jossey-Bass.
- ETS, G. (2020). The Importance of Learning English /Discover 5 reasons why learning English is important for your career and profil. <https://www.etsglobal.org/pl/en/blog/news/importance-of-learning-english>
- Felder, R. M., and Brent, R. (1996). "Navigating the bumpy road to student-centered instruction." **College teaching**, 44, 2: 43-47.
- Freeman, S., Eddy, S. L., McDonough, M., Smith, M. K., Okoroafor, N., Jordt, H., and Wenderoth, M. P. (2014). "Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics." **Proceedings of the National Academy of Sciences**, 111, 23: 8410-8415.
- Graffam, B. (2007). "Active learning in medical education: strategies for beginning implementation." **Medical teacher**, 29, 1: 38-42.
- Handelsman, J., Miller, S., and Pfund, C. (2007). **Scientific teaching**. Macmillan.
- Harmer, J. (2001). **The practice of English language teaching**. longman.
- Harris, D. P. (1969). "Testing English as a Second Language."
- Jensen de López, K. M., Lyons, R., Novogrodsky, R., Baena, S., Feilberg, J., Harding, S., . . . Tomazin, M. O. (2021). "Exploring Parental Perspectives of Childhood Speech and

- Language Disorders Across 10 Countries: A Pilot Qualitative Study." **Journal of Speech, Language, and Hearing Research**, 64, 5: 1739-1747.
- Kachru, B. B. (1992). "World Englishes: Approaches, issues and resources." **Language teaching**, 25, 1: 1-14.
- Klerkx, J. (1998). "The place of subtitling in a translator training course." **Translating for the Media**. Turku: University of Turku: 259-264.
- Kompf, M., Bond, R., Boak, T., and Dworet, D. (1996). **Changing research and practice: Teachers' professionalism, identities, and knowledge**. Psychology Press.
- Lavalle, P. I., and Briesmaster, M. (2017). "The Study of the Use of Picture Descriptions in Enhancing Communication Skills among the 8th-Grade Students--Learners of English as a Foreign Language." **ie: inquiry in education**, 9, 1: 4.
- Lee, J., Choi, J., and Marqus-Pascual, L. (2016). "An analysis of communicative language functions in the speech patterns of bilingual Korean and Mexican immigrant children." **Journal of New Approaches in Educational Research (NAER Journal)**, 5, 2: 66-73.
- Levelt, W. J. (1993). **Speaking: From intention to articulation**. Vol. 1: MIT press.
- Mayer, R. E. (2004). "Should there be a three-strikes rule against pure discovery learning?" **American psychologist**, 59, 1: 14.
- McKinney, K. (2008). "Active Learning. Center for Teaching, Learning, and Technology."
- Mello, D., and Less, C. A. (2013). "Effectiveness of active learning in the arts and sciences." **Humanities Department Faculty Publications & Research**.
- Meyers, C., and Jones, T. B. (1993). **Promoting Active Learning. Strategies for the College Classroom**. ERIC.
- Ndon, U. N., JohnA. (2011). **The Journey of Experienced Teachers: The Hybrid-Context Instructional Model**. Paper presented at the Midwest Research-to-Practice Conference in Adult, Continuing, Community and Extension Education, Lindenwood University, USA.
- Nonthalee p. (2017). "Development of Active Learning in Learning Management Subject " **UTK RESEARCH JOURNAL**, 11, 1: 85-94.

- Novita, A. (2016). "IMPROVING ACTIVE LEARNING THROUGH STUDENTS' POWERPOINT PRESENTATIONS ON REPORT TEXT SPEAKING SKILL." **Vision: Journal for Language and Foreign Language Learning**, 5, 1: 75-93.
- Nunan, D. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom**. Cambridge university press.
- Nunan, D. (2003). "Practical english." **Language Teaching**. New York: Mc Graw Hill.
- Pring, R. (2014). **John Dewey**. Bloomsbury Publishing.
- Richards, J. C. (2003). "Current trends in teaching listening and speaking." **The language teacher**, 27, 7: 3-6.
- Richards, J. C. (2005). **Communicative language teaching today**. SEAMEO Regional Language Centre Singapore.
- Richards, J. C., Richards, J. C., and Renandya, W. A. (2002). **Methodology in language teaching: An anthology of current practice**. Cambridge university press.
- Salemi, M. K. (2002). "An illustrated case for active learning." **Southern Economic Journal**: 721-731.
- Savignon, S. J. (1991). "Communicative language teaching: State of the art." **TESOL quarterly**, 25, 2: 261-278.
- Schermer, J. (1988). "Visual media, attitude formation, and attitude change in nursing education." **ECTJ**, 36, 4: 197-210.
- Schroeder, H., and Ebert, D. G. (1983). "Debates as a business and society teaching technique." **The Journal of Business Education**, 58, 7: 266-269.
- Scott, R. (1981). Speaking. In K. Johnson and K. Morrow (Eds.), **Communication in the Classroom**. England: Longman.
- St Giles International. (2021). English Language Level Descriptors CEFR Level B1. Retrieved 20 February 2021, from St Giles International, <https://www.stgiles-international.com/app/webroot/docs/Level-B1-Learner-Outcomes.pdf>
- Suárez Vilagran, M. d. M. (2008). "Four language skills: speaking."
- THATDEE, N., and SIRIWATTANATAKUN, N. (2019). "The Development of Critical Reading Ability of Matthayomsuksa 3 Students by using Active Learning." Silpakorn University,

Vygotsky, L. (1978). "Interaction between learning and development." **Readings on the development of children**, 23, 3: 34-41.

Whitman, N. A., and Fife, J. D. (1988). **Peer Teaching: To Teach Is To Learn Twice**. ASHE-ERIC Higher Education Report No. 4. ERIC.

Zhan, H. (2008). **The effectiveness of instructional models with collaborative learning approaches in undergraduate online courses**. Northern Arizona University.

Uncategorized References

Barkley, E. F., and Major, C. H. (2020). **Student engagement techniques: A handbook for college faculty**. John Wiley & Sons.

Bonwell, C. C., and Eison, J. A. (1991). **Active Learning: Creating Excitement in the Classroom**. 1991 ASHE-ERIC Higher Education Reports. ERIC.

Brown, H. D. (2000). **Principles of language learning and teaching**. Vol. 4: Longman New York.

Chickering, A. W., and Gamson, Z. F. (1987). "Seven principles for good practice in undergraduate education." **AAHE bulletin**, 3: 7.

Crystal, D. (1999). "The future of Englishes." **English Today**, 15, 2: 10-20.

Erickson, S. C. (1984a). The essence of good teaching: Helping students learn and remember what they learn. In: San Francisco: Jossey-Bass.

o'neal, t. p.-g. a. c. (2005). "How can you incorporate active learning into your classroom/This spectrum arranges active learning techniques by complexity and classroom time commitment." **เข้ ำ ถึ ง ไ ต ำ ก**
<http://trc.ucdavis.edu/trc/ta/tatips/activelearning.pdf>.

Pelenkahu, N. (2017). "Improving Speaking Skill Through Joyful, Active, Creative, Effective Approach (JACEA): Classroom Action Research at Fourth Grade Student." **World Journal of English Language**, 7, 4: 31.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553a). "Active Learning." **ประจำเดือนพฤศจิกายน 2553**. เข้าถึงได้จาก <http://qa.bu.ac.th>.

ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ. (2550b). **ภาวะผู้นำและนวัตกรรมทางการศึกษา: บทบาทของครูกับ ActiveLearning**

Retrieved 15 มีนาคม 2562 <https://genedu.kku.ac.th>

นนทลี พรธาดาวิทย์. (2017). "การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เชิงรุกในวิชาการจัดการเรียน." **UTK RESEARCH JOURNAL**, 11, 1: 85-94.

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2560a). ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้ สู่การศึกษา 4.0. จ. วีรเกียรติสุนทร Ed. Vol. 1. กรุงเทพฯ : 9119: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Lesson plan 1

Teacher: Jittin Plengsantia

Class: M.4/5

Week: 1

Unit: Getting Start

Strand: Language for Communication

Date planned to teach: TBA

Topic: Expressing personal opinions/Ideas (asking and giving)

Time: 2 Hours

Standard: F1.2: Endowment with language communication skills for exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions

F1.3: Ability to present data, information, concepts and views about various matters through speaking and writing

Indicator: Grade 10-12/ F1.2.1 Converse and write to exchange data about themselves and various matters around them, experiences, situations, news/incidents and issues of interest to society, and communicate the data continuously and appropriately.

Grade 10-12/ F1.2.4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe, explain, compare and express opinions about matters/issues/news and situations heard and read.

Grade 10-12/ F1.2.5 Speak and write to describe their own feelings and opinions about various matters, activities, experiences and news/ incidents with proper reasoning.

Grade 10-12/F1.3.1 Speak and write to present data themselves/experiences, news/incidents, matters and various issues of interest to society.

Grade 10-12/F1.3.2 Speak and write to summarise the main idea/theme identified from analysis of matters, activities, news, incidents and situations in accordance with their interests.

Grade 10-12/F1.3.3 Speak and write to express opinions about activities, experiences and incidents in the local area, society and the world, as well as provide justifications and examples for illustration.

Terminal Objective: To express their own personal opinions and Ideas by using asking and giving opinions and Ideas.	
Enabling Objectives: To analyze asking and giving opinions and Ideas.	
Information/Motivation	-To generate about asking and giving opinions and ideas before lesson and warm up them ready to learn.
Presentation Input/Control	-To recognize the expression words of asking and giving their personal opinions and ideas.
Practice Focus/Working production	-To ask and answer by using expression words asking and giving to show their personal opinions and ideas.
Transfer/Application	-To talk about asking and giving their personal opinions and ideas.
Wrap up	-To create asking and giving their personal opinions and ideas.

Teacher's Personal Aim: To Encourage students to participate actively in class.

Expected Behaviors: Students have good interaction and participation in the classroom effectively.

Students have more awareness and good attitude with speaking English in the positive ways.

Language Focus:

1. Grammar: Giving and Asking Opinions.
2. Vocabulary: Vocabulary about giving and Asking opinions.
3. Pronunciation: Correctly in the words and sentences.

4. Functions: Asking and Giving opinions and ideas.
5. Skills: Speaking and Writing.

Sub-skills: Listening Skill.

Teaching Method: Active Learning

➤ **Based on:** Online Class.

Materials: Power Point, Videos, Handout and Websites.

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
<p>Information / Motivation</p> <p>5-10 Mins</p>	<p>Activity: Warm up and Lead in By Quizizz Application</p> <p>Instructions: 1. Teacher let students do the activity with SAY HI!! Activity this activity starts with greeting students and asking them about their situation.</p> <p>2. Teacher encourage Ss to play Quizizz game and explains how to use this Application</p> <p>3. Teacher wrap up the game by let Ss using speaking and listening skills</p> <p>T: “How are you students?” “Are you guys, ok?”</p> <p>T: Yeah. What is the hot issue for today? (About the news, celebrity, or famous news in the media platforms). Just for relaxing them and lead them to the game. (Let them use speaking skill to communicate and check their speaking skill too.)</p> <p>T: Ok now let’s play game everybody please join this application /website to play game. Then waiting Ss to join game</p> <p>T: Hurry up Ss we will start to play now! Then if Ss join the game completely let’s start.</p> <p>T: I will divide you into 5 groups and every group will compete the questions if any group can provide the good stress and Intonation that group will get bonus points. Every group have to raise their hand by tab the button to answer the question which group can tab fast will answer the question first and if that group give wrong answer next group can answer by tab button again.</p> <p>T: What do you think about this? Which one is correct?</p> <p>T: What do you think about this? Which one is correct?</p>	<p>T/Ss class</p> <p>Whole</p>	<p>Zoom or Teamlink application for online course. Quizizz application.</p> <p>Ss can use Mobile or any gadgets.</p>

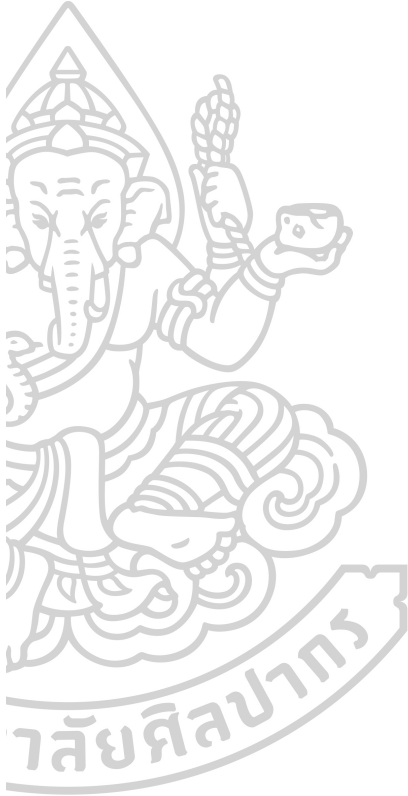
Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>T: What do you think about this? Which one is correct?</p> <p>T: wow next question! T: What do you think about this? Which one is correct?</p> <p>T: wow next question! Playing until end of the games</p> <p>While playing game T encourage Ss and give energy to Ss.</p> <p>*e.g., of quizz game to encourage Ss before class. After they finished to play</p> <p>T summarize the answer of all Ss by asking and giving Ss to express their opinions and ideas</p> <p>T: Do you agree with the answers? (If Ss agree with the answer check their answer and correct their answer some of them will answer only Yes or No</p>		

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>so, T guide them with the answer in the correct way to use Expected Ss Answer:</p> <p>Student can generate about giving and asking opinions and ideas.</p> <p>Expected response from Ss: T Expected all Ss response to play and enjoy the game.</p> <p>Anticipated problem(s): Internet system go wrong and some Ss will not play the game.</p>		
<p>Presentation Input/Control 20-25 Mins</p>	<p>Activity: T let Ss to know what expression words is and How to give and asking opinions or ideas.</p> <p>Instructions: 1.T teach Ss about expression words of giving and asking opinions or ideas.</p> <p>2.T will explain the instruction about Minutes Paper.</p> <p>T: Yeah! who can tell me what is the words that use for asking and giving opinions or ideas? anyone can tell me? (To check Ss background knowledge) if Ss answered it's time to teach.</p>	<p>T/Ss class</p> <p>Whole</p>	<p>Videos, Handouts</p> <p>PPT,</p>

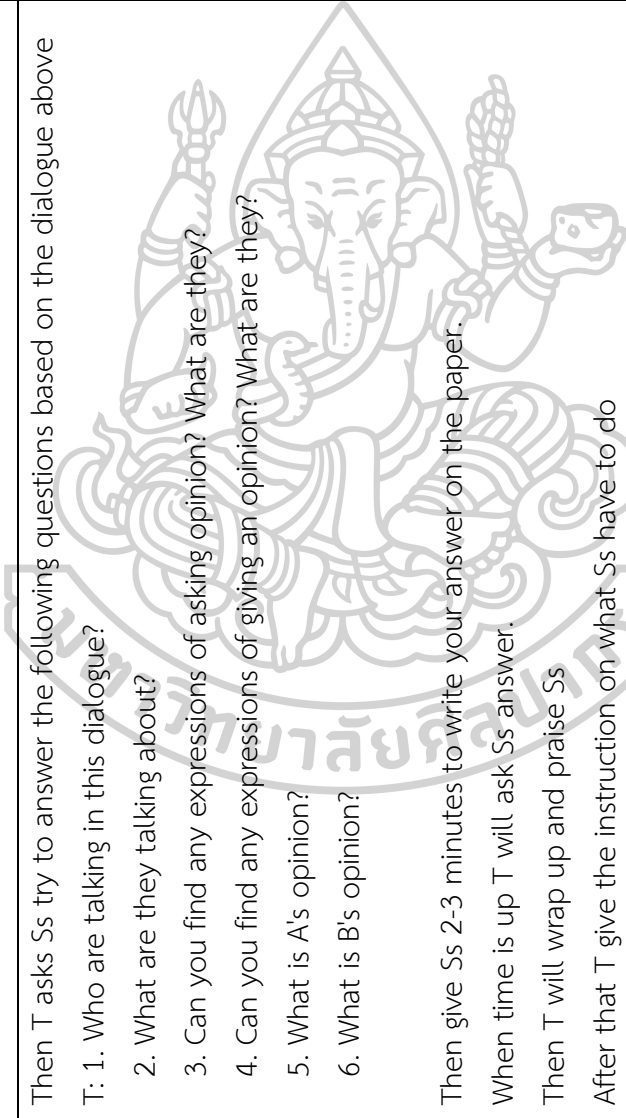
Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>T will open the PPT about the expression words of giving and asking opinions or ideas.</p> <p>Then when T explains Ss T will use Minutes paper to do the activity</p> <p>T: Please bring your paper (any kind of paper) then prepare for answer I will ask you to write the answer in the paper and then I will ask for volunteer or call a lucky number or all of you have to tell me your answer in your paper that you write, all of you have 2-3 minutes to write your answer in the paper.</p> <p>When time is up T will ask Ss answer.</p> <p>T: What is the opinion?</p> <p>T: Where can we find out the meaning of the opinion? Please tell me at least 1 of the websites that can find it.</p> <p>T: If we want to ask for the opinion what kind of the question form that we can use? Please tell me at least 3 of the question forms.</p> <p>Then give Ss 2-3 minutes to write your answer in the paper.</p> <p>When time is up T will ask Ss answer.</p>	<p>T/Ss</p> <p>Individual</p>	

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>T: If we want their opinion what kind of the sentences that we can use? Please tell me at least 3 of the sentences.</p> <p>Then give Ss 2-3 minutes to write you answer in the paper.</p> <p>When time is up T will ask Ss answer.</p> <p>Then T will wrap up and praise Ss after that T will open the video about the situation how we use expression words of giving and asking opinions or ideas in real world situation.</p> <p>Then after the video T will use Minutes Paper to ask Ss answer the information that they learn from the video.</p> <p>T: What do they use expression words of giving and asking opinions or ideas?</p> <p>T: What are the question forms that they use asking opinions?</p> <p>T: What are the sentences that they use for giving their opinions?</p> <p>Then give Ss 2-3 minutes to write you answer in the paper.</p>	<p>T/Ss</p> <p>Individual</p>	

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
<p>Practice Focus/Working 15-20 mins</p>	<p>When time is up T will ask Ss answer. Then T wrap up and praise Ss and give them the handouts about expression words of giving and asking opinions or ideas</p> <p>Expected response from Ss: Ss will actively use speaking skills to tell their answer from the Minutes Paper. Anticipated problem(s): Some Ss will not answer, and T can't call for all answer from Ss.</p> <p>Activity: Time to do Instructions: 1. T show Ss about the dialogue of expression words of giving and asking opinions or ideas on the PPT. 2. T group Ss to do the peer work and let them create their dialogue and adapt from the dialogue that T give to them. 3. T explains Ss the instruction to do the tasks and then give the rule and criteria of the tasks. T: Now it's your turn to see the dialogue of expression words of giving and asking opinions or ideas. This is an example of a situation that uses expression words of giving and asking for opinions or ideas.</p>	<p>T/Ss Peer Work</p>	<p>Ss Mini Paper and PPT</p>

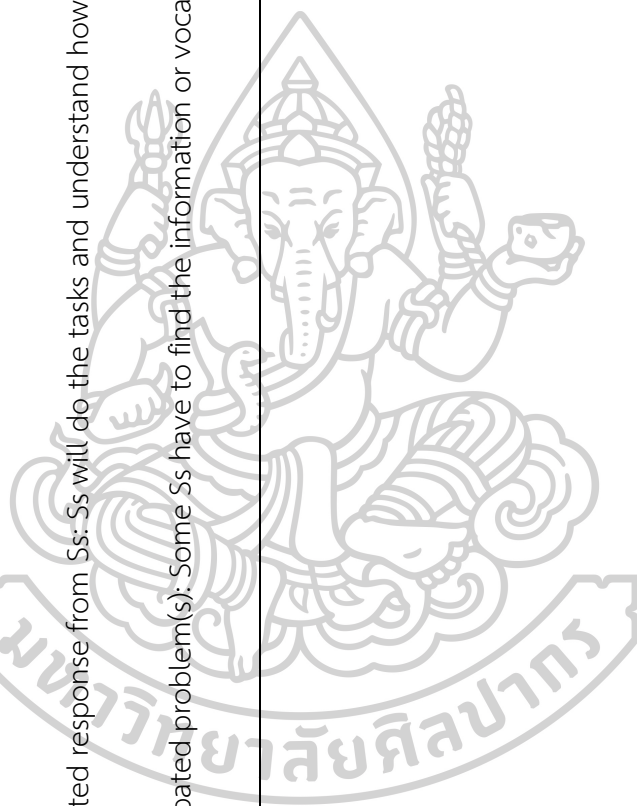
Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>First, Read the following dialogue. It is an example of dialogue consist of expressions of asking and giving opinion:</p> <p>A: B, what do you think of Classical music recently? I mean, do you like them?</p> <p>B: Well, I'd say I don't really like them. I'd prefer jazz.</p> <p>A: Why? I think Classical music is very relaxing.</p> 	Peer work	

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>A: In my opinion, jazz music is relaxing too.</p> <p>B: And what do you think of K-pop music recently? I mean, do you like them?</p> <p>A: Well, I'd say I don't really like them. I'd prefer Thai pop music.</p> <p>B: Why? I think K-pop music is very entertaining.</p> 	Peer work	

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>Then T asks Ss try to answer the following questions based on the dialogue above</p> <p>T: 1. Who are talking in this dialogue?</p> <p>2. What are they talking about?</p> <p>3. Can you find any expressions of asking opinion? What are they?</p> <p>4. Can you find any expressions of giving an opinion? What are they?</p> <p>5. What is A's opinion?</p> <p>6. What is B's opinion?</p> <p>Then give Ss 2-3 minutes to write your answer on the paper.</p> <p>When time is up T will ask Ss answer.</p> <p>Then T will wrap up and praise Ss</p> <p>After that T give the instruction on what Ss have to do</p> 	T/Ss Individual/Whole Class	

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>T: I will divide to do the tasks with your friends and</p> <p>T: You and your friends have to create the dialogue of using expression words of giving and asking opinions or idea by adapt from the example dialogue that I give to you or you can create the new one by using expression words of giving and asking opinions or ideas from the handout and all of you will have all of you have 5-10 mins to create the dialogue after that you have to present in front of the classroom with 2-3 mins.</p> <p>T: I will give you the topics of the dialogue follow by this</p> <p>topics:</p> <ul style="list-style-type: none"> • T.V. programmes (dull/interesting) • Your school (modern / old) • Food in the canteen (good / bad) • The English language (difficult / easy) • Your teachers (boring / nice) <p>➤ 1. Free time activity (Listen to music / Netflix)</p> <p>➤ 2. Social medias (TikTok / Facebook)</p>	T/Ss Group Work	

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ 3. Food (Eat in / Take away) ➤ 4. Sport (Indoor / Outdoor) ➤ 5. Movie (At home / At theatre) <p>T: You can select one topic that you are interest and create the dialogue with your friends.</p> <p>A. Expected response from Ss: Ss will do the tasks and understand how to create the dialogue</p> <p>B. Anticipated problem(s): Some Ss have to find the information or vocabulary on the internet</p>		
--	---	--	--

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
Production Transfer/Application 10-20 Mins	<p>Activity: Time to say!</p> <p>Instructions: T call the Ss to Present the dialogue that they created by use the lucky draw application.</p> <p>T: Ok now time is up so it your time to present your dialogue that you and your friends created</p> <p>T: All of you have 2-3 mins to present your dialogue.</p> <p>T: I will call you by use the lucky Draw.</p> <p>Then T praise Ss when they finish presentation and asking their friends to reflect the presentation is it good or have to improve by using, giving and asking opinions or idea.</p> <p>A. Expected response from Ss: Ss can do their presentation in the good way, and they can understand how to use giving and asking opinions or idea, and the function of it.</p> <p>B. Anticipated problem(s): Time will not enough.</p>	T/Ss Group work	

Phase	Content*	Class organization Interaction**	Teaching aid
Wrap-up 5 mins	<p>T ask Ss to summarize the lesson (Using expression languages by using giving and asking opinions and idea to show T about their satisfaction of the lesson)</p> <p>T: “Could you give any ideas what do you like about the lesson or what about the lesson for today in your opinions? Any volunteer do not have I will call the lucky number” (waiting 1 Mins if do not have Ss answer T will call the lucky number of Ss and if Ss can’t provide their answer correctly T will guide them about the answer by use giving and asking opinions and idea. Ss show their opinions and ideas what they learn from today and which part of lesson that they like.</p>	T/Ss Whole class	

*Content: Details of activities (title, instruction, rules), pictures, modeling sentences, questions and key answers, teacher talk, students’ response, anticipated problems, etc.

**Class organization: W, PW, SG, GW, In – (whole class, pair work, small groups, group work, individual work)

Interaction: T-Ss, Ss-T, Ss-Ss, Ss-Wd – (Teacher to Students, Students to Teacher, Students to Students, Students to the real world)

Evaluation:

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน	ข้อเสนอแนะ
Fluency and Performance		
5	การพูดมีความราบรื่นและ สั้นไหล มีความดังเลเล็กน้อย ไม่ต้องพยายามในการค้นหาคำ มีคลังคำศัพท์ ปริมาณยอดเยี่ยม	
4	การพูดราบรื่นและสั้นไหล มีความดังเลเล็กน้อย ต้องค้นหาคำเล็กน้อย ในคำที่ไม่ได้ยิน หรือไม่รู้จำ	
3	การพูดค่อนข้างราบรื่น มีความดังเลและความไม่สม่ำเสมอบางอย่างที่เกิด จากการเปลี่ยนวลีและคำ	
2	การพูดมีความดังเลกับ บางประโยคที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ มีการใช้ปริมาณ คำน้อยมาก	
1	การพูดช้าสั่นและมีความเครียดในการพูด ยกเว้นวลีที่จำสั้น ๆ ความ ต่อเนื่องในการพูด แทบไม่มี และไม่ได้ยินในการพูด	

Pronunciation					
5	การออกเสียงดีมาก มีความพยายามที่ดีในการออกเสียงให้ถูกต้องสมบูรณ์				
4	การออกเสียงดี มีความพยายามที่ดีในการเน้นเสียง				
3	การออกเสียงดีพอใช้ มีความพยายามในการเน้นเสียงแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย				
2	การออกเสียงดีพอประมาณ ไม่ตั้งใจใช้ความพยายามในการพูด				
1	การออกเสียงขาดและ เข้าใจได้ยากต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการ				

Accuracy (Grammar, Vocabulary and Expression)					
5	ใช้คำศัพท์ปริมาณมากในวงกว้างและหลากหลาย ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถ สื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจ				
4	ใช้คำศัพท์กว้างและหลากหลายมากขึ้น มีคำบาง คำที่มีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจนบ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่น่าสนใจได้				
3	ใช้คำศัพท์มากขึ้นแต่คำบางคำมีความหมาย คลุมเครือไม่ชัดเจน มีการใช้คำซ้ำคำเดิมอยู่บ้าง เล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่น่าสนใจได้				
2	ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด เลือกใช้คำในการสื่อสารได้ เล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารถึงสิ่งที่ต้องการ พื้นฐานได้				
1	ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดและไม่เพียงพอทำให้สื่อ ความหมายไม่ถูกต้อง				

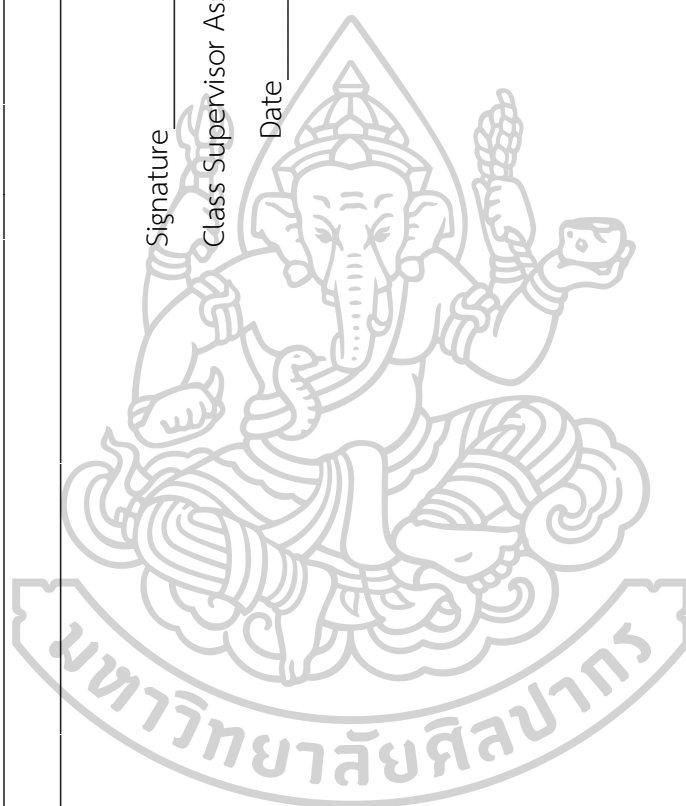
Comprehension and Content	
5	ไวยากรณ์ภาษาไม่ผิดถูกต้อง สมบูรณ์
4	ไวยากรณ์ภาษาผิดน้อยมาก
3	ไวยากรณ์ภาษาผิดอยู่บ้าง
2	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิด และติดขัด
1	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิดเสมอ ทำให้ผู้ฟัง ไม่เข้าใจ
Achieved Tasks and Creativity	
5	การแสดงความคิดทั้งหมด อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพดีเยี่ยม
4	การแสดงความคิดทั้งหมด อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
3	การแสดงความคิดส่วนใหญ่ค่อนข้างมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
2	การแสดงความคิดและมี คำตอบที่ไม่ชัดเจน
1	คำตอบที่ได้ไม่เพียงพอ และมีความสัมพันธ์กับงานเพียงเล็กน้อยหรือไม่เลย

After Teaching Notes

The Teaching outcome: _____

Problems: _____

Suggestion: : _____

Signature _____

Class Supervisor Asst. Prof. Dr. Suneeta Kositchaivat, Ph.D.

Date _____

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				ข้อเสนอแนะ
Fluency and Performance					
5	การพูดมีความราบรื่นและสั่นไหว มีความลื่นไหลเล็กน้อย ไม่ต้องพยายามในการค้นหาคำ มีคลังคำศัพท์ ปริมาณยอต่อเนื่อง				
4	การพูดราบรื่นและสั่นไหว มีความลื่นไหลเล็กน้อย ต้องค้นหาคำเล็กน้อย ในคำที่ไม่ได้ยิน หรือไม่รู้จัก				
3	การพูดค่อนข้างราบรื่น มีความลื่นไหลและความไม่สม่ำเสมอ บางอย่างที่เกิด จากการเปลี่ยนวลีและคำ				
2	การพูดมีความลื่นไหลกับ บางประโยคที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ มีการใช้ปริมาณ คำน้อยมาก				
1	การพูดช้าลื่นและมีความเครียดในการพูด ยกเว้นวลีที่จำสั้น ๆ ความต่อเนื่องในการพูด แทบไม่มี และไม่ได้อธิบายการพูด				

Pronunciation	
5	การออกเสียงดีมาก มีความพยายามที่ดีในการออกเสียงให้ถูกต้องสมบูรณ์
4	การออกเสียงดี มีความพยายามที่ดีในการเน้นเสียง
3	การออกเสียงดีพอใช้ มีความพยายามในการเน้นเสียงแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย
2	การออกเสียงดีพอประมาณ ไม่ต้องใช้ความพยายามในการพูด
1	การออกเสียงขาดและ เข้าใจได้ยากต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการ

Accuracy (Grammar, Vocabulary and Expression)				
5	ใช้คำศัพท์ปริมาณมากในวงกว้างและหลากหลาย ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ			
4	ใช้คำศัพท์กว้างและหลากหลายมากขึ้น มีคำบางคำที่มีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจนบ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่น่าสนใจได้			
3	ใช้คำศัพท์มากขึ้นแต่คำบางคำมีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน มีการใช้คำซ้ำคำเดิมอยู่บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่น่าสนใจได้			
2	ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด เลือกใช้คำในการสื่อสารได้เล็กน้อยแต่ยังสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการพื้นฐานได้			
1	ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดและไม่เพียงพอทำให้สื่อความหมายไม่ถูกต้อง			

Comprehension and Content	
5	ไวยากรณ์ภาษาไม่ผิดถูกต้อง สมบูรณ์
4	ไวยากรณ์ภาษาผิดอยู่บ้าง
3	ไวยากรณ์ภาษาผิดอยู่บ้าง
2	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิด และติดขัด
1	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิดเสมอ ทำให้ผู้ฟัง ไม่เข้าใจ
Achieved Tasks and Creativity	
5	การแสดงความคิดเห็นทั้งหมด อย่างชัดเจนและมี ประสิทธิภาพดีเยี่ยม
4	การแสดงความคิดเห็นทั้งหมด อย่างชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ
3	การแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่ค่อนข้างมีความ ชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ
2	การแสดงความคิดเห็นและมี คำตอบที่ไม่ชัดเจน
1	คำตอบที่ได้ไม่เพียงพอ และมีควมสัมพันธ์กับงาน เพียงเล็กน้อยหรือไม่เลย

ภาคผนวก ค

ข้อสอบพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

SPEAKING TEST

English Qualifications

B1 CEFR BASED

ENGLISH FOR COMMUNICATION COURSE

ACTIVE LEARNING

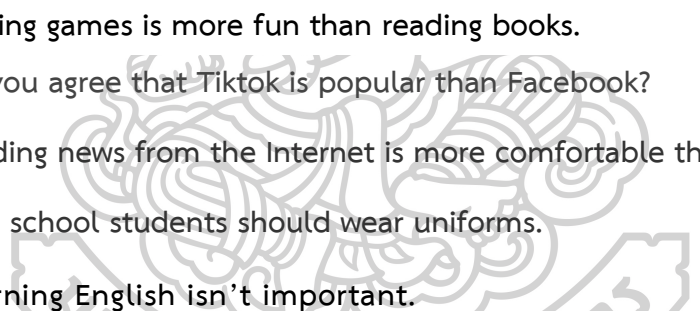
Introduction

Speaking task : Individual

◆ 4 – 5 minutes

Read the statements below and select 1 topic to show your ideas do you Agree or Disagree. After that you will have 1 to 2 minutes to prepare your speaking and then you will have 1 to 2 minutes to show your ideas briefly.

Do you Agree or Disagree about these topics then show some of your ideas to support your agreement or disagreement?

-
6. Playing games is more fun than reading books.
 7. Do you agree that Tiktok is popular than Facebook?
 8. Reading news from the Internet is more comfortable than newspaper.
 9. High school students should wear uniforms.
 10. Learning English isn't important.

Adapted from Cambridge Test and CEFR Test

ภาคผนวก ง

ประเมินความพึงพอใจและแบบสัมภาษณ์ผู้เรียน

โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	1. กิจกรรมก่อนการสอนช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียน						
	2. กิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระในแต่ละบทที่เหมาะสม						
	3. กิจกรรมหลังการสอนช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ						
	4. ลำดับการนำเสนอมีความเหมาะสม						
	5. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงความสนใจของนักเรียน						
	6. กิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ						
2. ด้านเนื้อหาของสาระของการจัดการเรียนรู้	7. กิจกรรมการสอน มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ ของนักเรียน						
	8. สื่อที่ใช้ในการสอนหลักไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน						
3. ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้	9. กิจกรรมการสอนและสื่อที่ใช้ในการสอน มีส่วนที่ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน						

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
4. ด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	10. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและ กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ						
	11. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์ และการประเมินที่เหมาะสม						
5. ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับกรพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน	12. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน						
	13. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับกรพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน						
	14. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน						
	15. การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน						
	รวม						

ข้อเสนอแนะอื่น

๑

.....
.....

ตอนที่ 2

1. จากการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกิจกรรมใดที่นักเรียนเกิดแรงจูงใจในทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากที่สุดเพราะเหตุใด

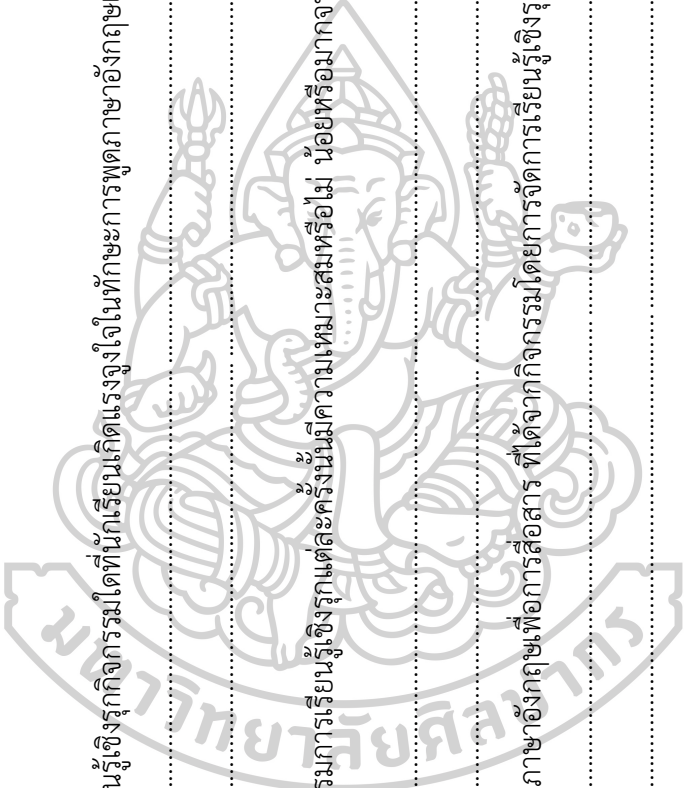
.....
.....

2. นักเรียนคิดว่าเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกแต่ละครั้งนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ น้อยหรือมากเกินไป เพราะเหตุใด

.....
.....

3. นักเรียนคิดว่าความรู้ทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้จากกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกคืออะไร เพราะเหตุใด

.....
.....

ASKING AND GIVING OPINION

Presented by Jittin P

Asking opinion

What do you think about.....?	How do you interpret.....?	Can you share your idea about...?	Would you like to say something.....?
Do you mind telling me what you think regarding with.....?	What will you say if.....?	What if you..... Will you.....?	Could you please state your opinion about.....?
Are you interested in.....?	Have you got good ideas / thoughts.....?	Will you be kind to give your opinion.....?	

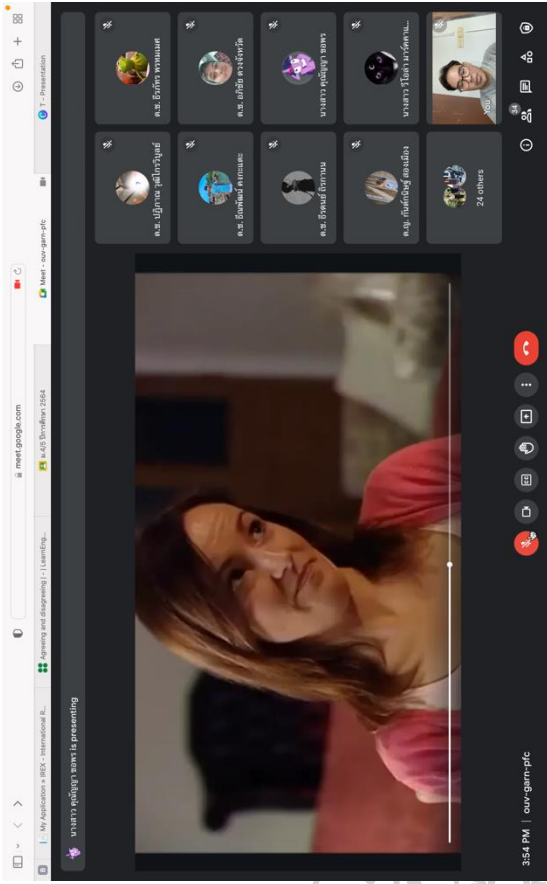
Giving opinion

I think that it is.....	I should be saying that....	I don't think that.....	I have a little different idea with.....
In my opinion, it is....	I have to say that.....	According to.....that.....	It will be good if.....
I will tell you about.....	Yes you are right, I think.....	I don't think so, what about.....	That's good idea, but I have an idea to share..

Open- discussion

- 8years old smoking
- Students across the broken bridge
- The impacts of Facebook

Handout

□ Elementary

1. I (really) think that ...
2. I believe (that) ...
3. I'm sure that ...
4. In my opinion / My opinion is ...

□ Pre-intermediate

1. I agree with ...
2. I feel that ...
3. I guess/imagine ...
4. I have no doubt that / I'm certain that ...
5. I strongly believe that ...
6. I've never really thought about this before, but ...
7. My personal opinion is that / Personally, my opinion is that ...
8. To be honest / In my honest opinion, ...

□ Intermediate

1. As far as I know, ...
2. I agree with the opinion of ...
3. I could be wrong, but ...
4. I'd definitely say that ...
5. I'd guess/imagine that ...
6. I'd say that ...
7. I'm absolutely certain that ...
8. I'm fairly confident that ...

9. I'm no expert (on this), but ...
10. I'm positive that ...
11. I'm pretty sure that ...
12. It seems to me that ...
13. It's a complicated/difficult issue, but ...
14. My (point of) view (on this) is ...
15. Obviously, ...
16. Some people may disagree with me, but ...
17. This is just my opinion, but ...
18. Without a doubt, ...
19. You probably won't agree, but ...

□ Upper-intermediate

1. After much thought, ...
2. After weighing up both sides of the argument, ...
3. Although I can see both points of view / Although I can understand the opposite point of view, ...
4. As I see it, ...
5. Correct me if I'm wrong, but ...
6. For me/ From my point of view, ...
7. Frankly, ...
8. I am not very familiar with this topic, but ...
9. I do believe/ feel/think ...
10. I have come to the conclusion that ...
11. I might change my mind later, but ...
12. I reckon/suppose ...
13. I tend to think that ...
14. I'm not sure I'm the right person to ask, but / I have very limited experience of this, but ...

ภาคผนวก ฉ

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย หนังสือขอทดลองเครื่องมือ
วิจัยหนังสือขอเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ที่ อว 8606 (นร) ๒๕๙๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายฐานิสร์ ณ เลขทิพย์

ด้วย นายจิตติน เพลงสันเทียะ รหัสประจำตัว 630620096 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัด
การเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606 (นร) / 5598

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พนาน้อย รอดชู

ด้วย นายจิตติน เพลงสันเทียะ รหัสประจำตัว 630620096 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัด
การเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (นว) 5599

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ศิริรักษ์ ทักษะกุลธร

ด้วย นายจิตติน เพลงสันเทียะ รหัสประจำตัว 630620096 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัด
การเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (955) / ๒4

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มกราคม 2565

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทพมิตรศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ด้วย นายจิตติน เทลงสันเทียะ รหัสประจำตัว 630620096 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการ
จัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 "
มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์
ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจ้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606(กจ)/๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 มกราคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทพมิตรศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ด้วย นายจิตติน เฟื่องสันเทียะ รหัสประจำตัว 630620096 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

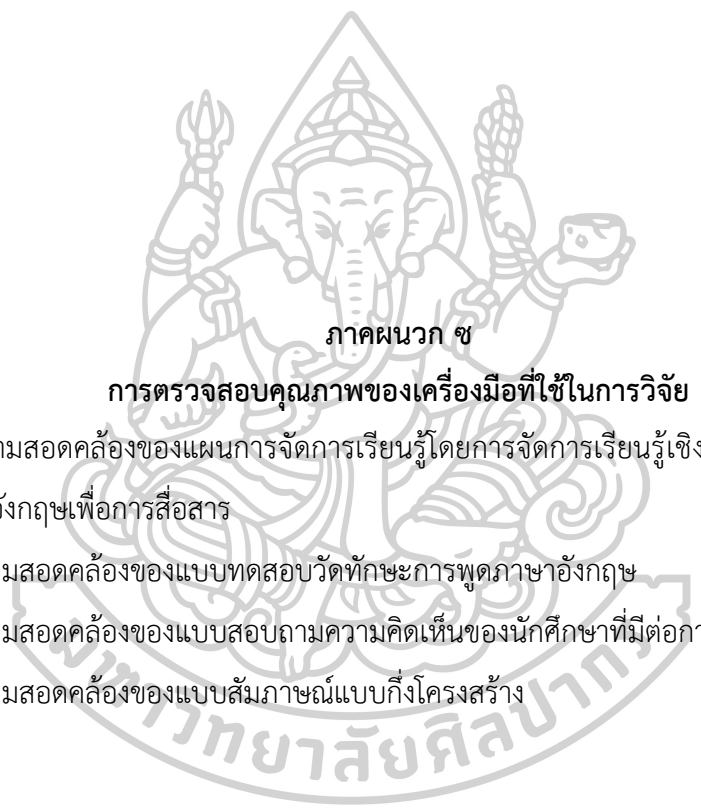
สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ศิริรักษ์ ทัพทะกุลธร ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการ วิชาเอกภาษาอังกฤษ
ครุหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคงทองวิทยา
2. นาย ฐานิสสรณ์ เลขทิพย์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
วิชาเอกภาษาอังกฤษ ครุหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา
3. ดร.พนาน้อย รอดชู ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชา การสอน
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
4. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ตารางที่ 32 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 แผนที่ 1 Getting Start จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความคิดเห็น
	1	2	3			
1.สาระสำคัญ						
สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2.มาตรฐานและตัวชี้วัด						
สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับแบบฝึก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3.สมรรถนะสำคัญ / คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับแบบฝึก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4.เนื้อหา						
สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 32 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 แผนที่ 1 Getting Start จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความคิดเห็น
	1	2	3			
5.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการวัด และประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
6.สื่อการจัดการเรียนรู้						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและตัวชี้วัด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการวัด และประเมินผล	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
7.การวัดและประเมินผล						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 33 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 แผนที่ 2 Work together Grow together จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
1.สาระสำคัญ						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2.มาตรฐานและตัวชี้วัด						
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับแบบ ฝึก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3.สมรรถนะสำคัญ / คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับแบบ ฝึก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 33 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 แผนที่ 2 Work together Grow together จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
4.เนื้อหา						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
5.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
6.สื่อการจัดการเรียนรู้						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 33 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนที่ 2 Work together Grow together จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
7.การวัดและประเมินผล						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ จัดกิจกรรมการ เรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 34 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 แผนที่ 3 Go for it! จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
1.สาระสำคัญ						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 34 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนที่ 3 Go for it! จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
2.มาตรฐานและตัวชี้วัด						
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับแบบ ฝึก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3.สมรรถนะสำคัญ / คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับแบบ ฝึก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4.เนื้อหา						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 34 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนที่ 3 Go for it! จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
5.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
6.สื่อการจัดการเรียนรู้						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ วัดและประเมินผล	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
7.การวัดและประเมินผล						
สอดคล้องกับ มาตรฐานและ ตัวชี้วัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับ เนื้อหา	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
สอดคล้องกับการ จัดกิจกรรมการ เรียนรู้	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 35 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มี
ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
1.ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						
กิจกรรม Minutes paper นักเรียนมี ความพึงพอใจมาก หรือน้อยต่อการช่วย ส่งเสริมทักษะการ พูดภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
กิจกรรม Brainstorming นักเรียนมีความพึง พอใจมากหรือน้อย ต่อการ ช่วยส่งเสริม ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
กิจกรรม Presentation นักเรียนมีความพึง พอใจมากหรือน้อย ต่อการช่วย ส่งเสริม ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1	1	1	2	3	สอดคล้อง

ตารางที่ 35 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
2.ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้						
นักเรียนมีความพึงพอใจต่อลำดับ การนำเสนอ เนื้อหาสาระแต่ละช่วงการเรียนมากน้อยเพียงใด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงความสนใจของนักเรียน มากน้อยเพียงใด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนมีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมากน้อยเพียงใด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 35 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
3.ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้						
นักเรียนมีความพึงพอใจมากหรือน้อยต่อกิจกรรมการสอน การสอน ใช้สอน คำศัพท์ และ ประโยค มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
นักเรียนมีความพึงพอใจมากหรือน้อยต่อสื่อที่ใช้ใน การสอนหลักไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
นักเรียนมีความพึงพอใจมากหรือน้อยต่อกิจกรรมการสอน และสื่อที่ใช้ใน การสอนคำศัพท์และหลักไวยากรณ์มีส่วนที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 35 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มี
ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
4.ด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ						
นักเรียนมีความพึงพอใจมากหรือน้อยต่อแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการ สอนและ กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
นักเรียนมีความพึงพอใจมากหรือน้อยต่อแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษใช้ เกณฑ์และ การประเมินที่เหมาะสม	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
5.ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก						
นักเรียนมีความพึงพอใจมากหรือน้อยต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 35 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มี
ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
นักเรียนมีความพึง พอใจมากหรือน้อย ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการ เรียนรู้เชิงรุกส่งเสริม ความรู้เกี่ยวกับการ พูดภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
นักเรียนมีความพึง พอใจมากหรือน้อย ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการ เรียนรู้เชิงรุกส่งเสริม ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
นักเรียนมีความพึง พอใจมากหรือน้อย ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการ เรียนรู้เชิงรุกส่งเสริม ความมั่นใจในการ พูดภาษาอังกฤษของ นักเรียน	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.74

4.2.2 แกไขข้อความในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปทดลองใช้ กับนักเรียน 5-10 คนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

ตารางที่ 36 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
จากการจัดกิจกรรม โดยการจัดการ เรียนรู้เชิงรุก กิจกรรมใดที่ นักเรียนเกิด แรงจูงใจในทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารมากที่สุด เพราะเหตุใด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 36 ค่าความสอดคล้องและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
	1	2	3			
นักเรียนคิดว่าเวลาที่ ใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เชิงรุกแต่ละครั้งนั้น มีความเหมาะสม หรือไม่ น้อยหรือ มากจนเกินไป เพราะเหตุใด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
นักเรียนคิดว่า ความรู้ทางทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ที่ได้จาก กิจกรรมโดยการ จัดการเรียนรู้เชิงรุก คืออะไร เพราะเหตุ ใด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 37 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของข้อสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ

Topics	Test Focus	No. of Task	Skill	Type of Test	Time (Minute)	Scoring	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			IOC	สรุปค่าความสอดคล้อง	
							1	2	3			
1. Playing games is more fun than reading books.	• Expressions for Agreeing and Disagreeing	1	Speaking	Individual	1-2	1-5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2. Do you agree with Tiktok is popular than Facebook?	• Expressing feelings • Expressing personal opinions/ideas	1	Speaking	Individual	1-2	1-5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3. Reading news from the Internet is more comfortable than newspaper.	• Expressing lack of understanding and asking for clarification	1	Speaking	Individual	1-2	1-5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4. High school students should wear uniforms.		1	Speaking	Individual	1-2	1-5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
5. Learning English isn't important.		1	Speaking	Individual	1-2	1-5	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ

ระดับคะแนน	รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
		1	2	3			
1. Fluency and Performance							
5	การพูดมีความ ราบรื่นและ ลื่น ไหล มีความล่งเล เล็กน้อย ไม่ต้อง พยายามในการ ค้นหาคำ มีคลัง คำศัพท์ ปริมาณ ยอดเยี่ยม	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4	การพูดราบรื่น และลื่นไหล มี ความล่งเล เล็กน้อย ต้อง ค้นหาคำเล็กน้อย ในคำที่ไม่ได้ยิน หรือไม่รู้จัก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3	การพูดค่อนข้าง ราบรื่น มีความ ล่งเลและความไม่ สม่ำเสมอ บางอย่างที่เกิด จากการเปลี่ยนวลี และคำ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ระดับคะแนน	รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
		1	2	3			
2	การพูดมีความ ลึกลับ บาง ประโยคที่ยังไม่ เสร็จสมบูรณ์ มี การใช้ปริมาณ คำ น้อยมาก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
1	การพูดซ้ำลึกลับ และมี ความเครียดใน การพูด ยกเว้นวลี ที่จำสั้น ๆ ความ ต่อเนื่องในการพูด แทบไม่มี และ ไม่ได้ยินในการพูด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2.Pronunciation							
5	การออกเสียงดี มาก มีความ พยายามที่ดีในการ ออกเสียงให้ ถูกต้องสมบูรณ์	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4	การออกเสียงดี มี ความพยายามที่ดี ในการเน้นเสียง	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ระดับคะแนน	รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
		1	2	3			
3	การออกเสียงดี พอใช้ มีความ พยายามในการ เน้นเสียงแต่ยังมี ข้อบกพร่อง เล็กน้อย	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2	การออกเสียงดี พอประมาณ ไม่ ต้องใช้ความ พยายามในการ พูด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
1	การออกเสียงขาด และ เข้าใจได้ยาก ต้องใช้ความ พยายามอย่างมาก ในการ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ระดับคะแนน	รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
		1	2	3			
3.Accuracy (Grammar, Vocabulary and Expression)							
5	ใช้คำศัพท์ปริมาณ มากในวงกว้าง และหลากหลาย ใช้คำศัพท์ได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม สามารถสื่อสารได้ ถูกต้องชัดเจนและ เป็นที่เข้าใจ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4	ใช้คำศัพท์กว้าง และหลากหลาย มากขึ้น มีคำบาง คำที่มีความหมาย คลุมเครือไม่ ชัดเจนบ้าง เล็กน้อย สามารถ สื่อสารให้เป็นที่ เข้าใจได้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ระดับคะแนน	รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
		1	2	3			
3	ใช้คำศัพท์มากขึ้น แต่คำบางคำมี ความหมาย คลุมเครือไม่ ชัดเจน มีการใช้คำ ซ้ำคำเดิมอยู่บ้าง เล็กน้อย สามารถ สื่อสารให้เป็นที เข้าใจได้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2	ใช้คำศัพท์ใน วงจำกัด เลือกใช้ คำในการสื่อสาร ได้เล็กน้อย แต่ยัง สามารถสื่อสารถึง สิ่งที่ต้องการ พื้นฐานได้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
1	ใช้คำศัพท์ใน วงจำกัดและไม่ เพียงพอทำให้สื่อ ความหมายไม่ ถูกต้อง	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ระดับคะแนน	รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
		1	2	3			
4.Comprehension and Content							
5	ไวยากรณ์ภาษาไม่ ผิดถูกต้อง สมบูรณ์	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4	ไวยากรณ์ภาษา ผิดน้อยมาก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3	ไวยากรณ์ภาษา ผิดอยู่บ้าง	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2	ใช้ไวยากรณ์ภาษา ผิด และติดขัด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
1	ใช้ไวยากรณ์ภาษา ผิดเสมอ ทำให้ ผู้ฟัง ไม่เข้าใจ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ระดับคะแนน	รายการขอ ความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่			ΣR	ค่า IOC	ความ คิดเห็น
		1	2	3			
5.Achieved Tasks and Creativity							
5	การแสดงความคิด ทั้งหมด อย่าง ชัดเจนและมี ประสิทธิภาพดี เยี่ยม	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4	การแสดงความคิด ทั้งหมด อย่าง ชัดเจนและมี ประสิทธิภาพ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3	การแสดงความคิด ส่วนใหญ่ค่อนข้าง มีความ ชัดเจน และมี ประสิทธิภาพ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2	การแสดงความคิด และมี คำตอบที่ไม่ ชัดเจน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
1	คำตอบที่ได้ไม่ เพียงพอ และมี ความสัมพันธ์กับ งาน เพียงเล็กน้อย หรือไม่มีเลย	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายจิตติน เพลงสันทียะ
วัน เดือน ปี เกิด	9 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	สุราษฎร์ธานี
วุฒิการศึกษา	2544 ประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี 2550 มัธยมศึกษา โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา 2555 อักษรศาสตรบัณฑิต สาขานาฏยศาสตร์ (การละคร) โทประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	55/22 หมู่ที่ 1 ถนนสวนหลวงร.9 ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง สุราษฎร์ธานี 84000

